اعمال د رسولانو

د روحُ القُدس وعده

۱ (۱) اے تیوفیلوسه، ما په خپل اول کِتاب کښې ټول هغه څۀ ولیکل چې عیسیٰ د هغې په کولو او ښودلو شروع وکړه، (۲) د
هغۀ آسمان ته د پورته کېدو تر ورځې پورې عیسیٰ د روحُ القُدس په وسیله خپلو غوره شوو رسولانو ته نور هدایات ورکړل. (۳)
هغۀ د خپل مرګ نه پس هغوئ ته ځان څرګند کړو او هغوئ ته یې ډېر ثبوتونه پېش کړل چې هغه ژوندے دے او تر څلوېښتو
ورځو هغه هغوئ ته ښکاره کېدو او هغوئ ته یې د خُدائ پاک د بادشاهۍ په حقله تعلیم ورکولو. (۴) ترڅو چې هغه د هغوئ
سره وو نو هغۀ هغوئ ته حکم وکړو چې، "یروشلم مۀ پرېږدئ، بلکې د هغه وعدې انتظار وکړئ چې زما پلار کړې ده، د کومې
په حقله چې تاسو زما نه اورېدلی دی. (۵) یحییٰ به په اوبو بپتسمه ورکوله خو په یو څو ورځو کښې به تاسو ته په روحُ القُدس
بپتسمه درکړے شی."

د حضرت عیسیٰ آسمان ته ختل

(۶) نو کله چې هغوئ یو ځائ راجمع ؤو هغوئ د هغۀ نه تپوس وکړو چې، "مالِکه، ولې دا هغه وخت دے چې تۀ به د بنی
اِسرائیلو بادشاهی بیا قائمه کړې؟" (۷) عیسیٰ جواب ورکړو چې، "دا ستاسو کار نۀ دے چې د هغه وختونو او تاریخونو په
حقله پوهه شئ کوم چې زما پلار په خپل اختیار مقرر کړی دی. (۸) خو تاسو ته به د روحُ القُدس په نازلېدو طاقت درکړے شی
او تاسو به په یروشلم کښې او په ټوله یهودیه او سامریه کښې او د دُنیا تر بله سره زما ګواهان یئ." (۹) کله چې هغۀ دا
وفرمائیل او هغوئ لا ورته کتل، چې هغه پورته کړے شو او یوه وریځ راغله او هغه یې د هغوئ د سترګو نه پناه کړو. (۱۰) کله
چې هغه آسمان ته بره روان وو او مریدانو آسمان ته نېغ نېغ کتل نو ناګهانه دوه سړی په سپینو جامو کښې د هغوئ په خوا
کښې ودرېدل. (۱۱) هغوئ ووئیل چې، "اے د ګلیل خلقو، تاسو دلته ولې ولاړ یئ او بره آسمان ته ګورئ؟ دغه عیسیٰ څوک چې
ستاسو نه آسمان ته بوتلے شو، هغه به هم په دې طریقه واپس راشی څنګه چې تاسو هغه آسمان ته په تلو ولیدو."

د یهوداه په ځائ متیاس مقررول

(۱۲) بیا هغوئ د زیتُونو د غرۀ نه یروشلم ته واپس شول کوم چې یروشلم ته نزدې دے او د یروشلم نه تقریباً یو کیلومیټر لرې
وو. (۱۳) کله چې هغوئ راورسېدل نو هغوئ هغه بالاخانې ته لاړل چرته چې هغوئ دېره ؤو. څوک چې هلته موجود وو هغوئ
کښې پطروس، یوحنا، یعقوب، اندریاس، فیلیپوس، توما، برتلمای، متی، یعقوب د حلفئ زوئ، شمعون ننګیالے او یهوداه د
یعقوب زوئ وو. (۱۴) هغوئ ټول په یوه مخه په دُعا سر ؤو او د هغوئ سره ښځې هم وې چې په کښې مریم د عیسیٰ مور او د
هغۀ ورونه هم شامل ؤو. (۱۵) په دغو ورځو کښې پطروس د ایماندارانو په مینځ کښې ودرېدو چې دا ټوله ډله تقریباً په شمېر
کښې شپږ شلې وه، (۱۶) او وې وئیل، "دوستانو، هغه پېشګوئيانې چې په صحیفو کښې لیکلی دی ضرور به پوره شی کومې چې د
داؤد په خولۀ روحُ القُدس د یهوداه په حقله کړې وې چې هغه به د عیسیٰ د ګرفتارونکو دپاره مُخبر شی. (۱۷) هغه زمونږ د قبیلې
نه یو وو او په دې خِدمت کښې زمونږ سره ملګرے وو." (۱۸) د خپلې مخبرۍ د قیمت په بدله کښې، یهوداه یو پټے واخستو او
هلته سر د لاندې راپرېوتو، خېټه یې وشلېده او ټولې کولمې یې بهر راووتلې. (۱۹) په یروشلم کښې هر چا ته د دې خبرې پته
ولګېده نو هغوئ په هغه پټي په خپله ژبه کښې حقلدما نوم کېښودو، چې مطلب یې د وینې پټے دے. (۲۰) او پطروس ووئیل چې،
"په زبور کښې دا لیکلی دی چې، د هغۀ کور دې وران شی او داسې څوک دې پاتې نۀ شی چې په هغې کښې اوسی. او د هغۀ د
مشرۍ مقام دې نورو خلقو ته حواله شی. (۲۱) نو په کار دے چې یو سړے د یهوداه په ځائ مقرر کړو د چا چې زمونږ سره د
مالِک عیسیٰ د خِدمت په ټول وخت کښې راشه درشه وه، (۲۲) د یحییٰ د بپتسمې نه تر هغه وخته پورې چې هغه زمونږ نه پورته
کړے شو. نو چې مونږ څوک منتخب کړو هغه به مونږ سره د عیسیٰ د بیا ژوندی کېدو ګواه وی." (۲۳) نو هغوئ دوه کسان

خوښ کړل، یوسف چې په برسبا مشهور وو او یوستوس هم ورته وئیلے شو او دویم متیاس وو. ۲۴ بیا هغوئ دُعا وکړه او وې وئیل چې، "اے مالِکه، تهٔ د ټولو د زړونو نه خبر يې، مونږ ته دا وښايه چې په دوئ کښې تا کوم يو غوره کړے دے ۲۵ چې دا خِدمت او رسالت سمبال کړی کوم چې یهوداه پرېښودو او هغه هلته لاړو چرته چې هغهٔ ته تلل په کار وو." ۲۶ بیا هغوئ خسنړے واچولو او هغه د متیاس په نوم راوختلو. نو بیا هغه د یوولسو رسولانو سره شامل شو.

د روحُ القُدس نازلېدل

۲ ۱ د فسحې اختر نه وروسته د پنځوسمې ورځ لمانځلو دپاره ایمانداران ټول په يو ځائ راجمع شوی وُو، ۲ ناګهانه د آسمان نه د تېز باد په شان آواز راغلو او په هغه ټول کور کښې خور شو چرته چې هغوئ ناست وُو. ۳ او هغوئ د اور په شان ژبې ولیدلې چې په خپلو کښې جدا شوې، او په هغوئ هر يو نازلې شوې. ۴ او هغوئ ټول د روحُ القُدس نه معمور شول او په نورو ژبو يې خبرې شروع کړې ځنګه چې روحُ القُدس د خبرو طاقت ورکړو. ۵ هغه وخت په یروشلم کښې د آسمان د لاندې د هر قوم نه راغلی پرهیزګاره یهودیان اوسېدل. ۶ کله چې هغوئ دا آواز واورېدلو نو ګڼه راجمع شوه او هغوئ په دې حېران شول ځکه چې هغوئ هر يو په خپله خپله ژبه د هغوئ نه خبرې اورېدلې. ۷ په سختې حېرانتیا سره هغوئ تپوس وکړو چې، "دا ټول ګلیلیان نهٔ دی چې خبرې کوی څهٔ؟ ۸ نو بیا دا ځنګه کېدے شی چې مونږ هر يو د هغوئ نه زمونږ په مورنۍ ژبه خبرې اورو؟ ۹ یعنې پارتهیان، میدیان، عیلامیان، او د مسوپتامیه اوسېدونکی، د یهودیه، کپدوکیه، پونطوس، آسیه، ۱۰ فروګیه، پمفولیه، مِصر، لیبیا د ضلعو چې د کرینې طرف ته دی او هم رومی مسافران، ۱۱ یهودیان او نوې یهودیان شوی دواړه، کریتیان او عرب، مونږ ټول اورو چې هغوئ د خُدائ پاک لوئ کارونه زمونږ په خپلو ژبو کښې بیانوی." ۱۲ هغوئ ټول حېران او پرېشانه وُو او يو بل ته يې ووئیل چې، "د دې څهٔ مطلب دے؟" ۱۳ خو ځینو په هغوئ پورې ټوقې وکړې او وئ وئیل چې، "دوئ د شرابو په نشه کښې دی."

د پطروس بیان

۱۴ بیا پطروس د نورو یوولسو تنو سره پاڅېدو او په اوچت آواز يې ګڼې ته بیان وکړو، "اے یهودیانو ملګرو او د یروشلم اوسېدونکو، څهٔ چې زهٔ وایم هغه غور سره واورئ. ۱۵ دا کسان د شرابو په نشه کښې نهٔ دی لکه ځنګه چې ستاسو خیال دے ځکه چې اوس خو لا د سحر نهۀ بجې دی. ۱۶ خو دا هغه څهٔ دی چې یوایل نبی د هغې په حقله وئیلی وُو چې، ۱۷ خُدائ پاک فرمائی، د دې ټولو کارونو کولو نه وروستو به زهٔ خپل روح په ټولو خلقو نازل کړم. ستاسو زامن او لونړه به نبوت کوی. ستاسو مشران به خوبونه وینی، او ستاسو ځوانان به رویا ګانې وینی. ۱۸ تر دې چې زهٔ به په هغه ورځو کښې په خپلو نوکرانو سړو او ښځو دواړو خپل روح هم نازل کړم او هغوئ به نبوت کوی. ۱۹ او زهٔ به په آسمانونو او زمکه کښې حېرانونکی نښې یعنې وینه، اور او د لوګی برجې ښکاره کړم. ۲۰ نمر به تور شی، او سپوږمۍ به لکه د وینو تکه سره شی مخکښې د دې نه چې د مالِک خُدائ د قیامت هغه لویه او هیبتناکه ورځ راورسیږی. ۲۱ خو څوک چې د مالِک خُدائ په نوم مدد وغواړی هغه به بچ شی. ۲۲ اے د بنی اِسرائیلو خلقو، دا خبرې واورئ چې، عیسیٰ ناصری يو سړے وو چې خُدائ پاک تاسو ته په معجزو او په عجیبه کارونو او نښو سره د هغهٔ تصدیق وکړو، کومې چې خُدائ پاک د هغهٔ په وسیله ستاسو په مینځ کښې وکړې، لکه ځنګه چې تاسو ته په خپله پته ده. ۲۳ دا سړے د خُدائ پاک د خاص منصوبې او د پوهې په مطابق تاسو ته حواله کړے شو او تاسو هغه د بېدینه خلقو په وسیله په سولۍ وخېژولو او مړ مو کړو. ۲۴ خو خُدائ پاک هغه بیا راژوندے کړو او د مرګ د تکلیفونو نه يې خلاص کړو ځکه چې د دې امکان نهٔ وو چې مرګ په هغهٔ قبضه وکړی. ۲۵ حضرت داؤد د هغهٔ په حقله فرمائی چې، "زهٔ په دې پوهېږم مالِک خُدائ همېشه راسره دے. هغه ما سره په خوا کښې دے نو زهٔ به نهٔ غورزېږم. ۲۶ نو ځکه مې زړهٔ خوشحاله دے خوشحالېږم، ژوند کوم او په امان کښې اوسېږم، په دې وجه زما زړهٔ خوشحاله دے او زما ژبه خوشحالی کوی، بلکې زما بدن به هم په اُمید کښې اوسی، ۲۷ ځکه چې تهٔ به زما روح عالمِ ارواح ته پرې نهٔ ږدې او نهٔ به تهٔ خپل قُدوس خاوره کېدو ته پرېږدې. ۲۸ تهٔ به ما ته د ژوندون لارښودنه وکړې، د خپل حضور خوند به ما ته راکړې، تا سره د تل ژوندون

خوشحالی به ما ته راکړی.“ (۲۹) زما دوستانو، زهٔ به درته په اطمينان سره دا ووايم چې نيکهٔ داؤد وفات شوے وو او ښخ کړے
شوے وو او د هغهٔ قبر تر نن ورځې دلته موجود دے. (۳۰) خو داؤد پيغمبر وو او هغهٔ ته پته وه چې خُدائ پاک هغهٔ سره وعده
او قسم کړے دے چې د هغهٔ د اولاد نه به هغه يو کس د هغهٔ په تخت کښينوی. (۳۱) هغه د مستقبل نه خبر وو نو هغهٔ د مسيح د
بيا ژوندی کېدو په حقله وئيل چې، نهٔ به هغه عالمِ ارواح کښې پرېښودلے شی، او نهٔ به د هغهٔ بدن خاوره کېدو ته پرېښودلے
شی. (۳۲) هم دغسې خُدائ پاک عيسىٰ بيا راژوندے کړو او مونږ ټول د دې حقيقت گواهان يُو. (۳۳) نو بيا هغه د خُدائ پاک
ښی لاس ته وخېژولے شو، هغهٔ د پلار نه وعده کړے شوے روحُ القُدس حاصل کړو او په مونږ يې رانازل کړو کوم چې نن سبا
تاسو وينئ او اورئ. (۳۴) خو داؤد په خپله آسمان ته نهٔ وو ختلے خو هغه هم وائی چې، ”مالِک زما مالِک ته وفرمائيل چې زما
ښی لاس ته کښېنه، (۳۵) ترڅو چې ستا دشمنان ستا تر پښو لاندې کړم.“ (۳۶) نو څکه دې ټول بنی اِسرائيل په دې پوهه شی چې
کوم عيسىٰ چې تاسو په سولئ کړے وو خُدائ پاک هم هغه مالِک او مسيح کړو.“ (۳۷) چې کله خلقو دا واورېدل نو زړونه يې
مات شول او پطروس او رسولانو ته يې ووئيل چې، ”اے ورونو، نو مونږ ته څهٔ کول په کار دی؟“ (۳۸) پطروس هغوئ ته ووئيل،
”توبه گار شئ او تاسو هر يو د خپلو گناهونو د معافئ دپاره د عيسىٰ مسيح په نوم بپتسمه واخلئ او تاسو ته به د روحُ القُدس
نعمت مِلاو شی. (۳۹) څکه چې دا وعده ستاسو او ستاسو د اولاد دپاره ده او د هغوئ ټولو دپاره ده څوک چې لرې اوسيږی او
د هغوئ ټولو دپاره چې زمونږ مالِک خُدائ پاک څان ته رابللی دی.“ (۴۰) او پطروس په داسې نورو ډېرو خبرو د هغوئ پاڅگيرنه
وکړه او ورته يې ووئيل چې، ”خپل څانونه د دې خرابې پيړئ نه وساتئ.“ (۴۱) چا چې د هغهٔ پيغام قبول کړو هغوئ ته بپتسمه
ورکړے شوه، او په هغه ورځ تقريباً درې زره کسان د هغوئ د قبيلې سره ملگری شول. (۴۲) ټولو ايماندارانو خپل څانونه د
رسولانو تعليم، ملگرتيا، په شريکه روټئ او د دُعا دپاره وقف کړی وُو.

د ايماندارانو په خپلو کښې ژوندون تېرول

(۴۳) په هر چا يره وه څکه چې رسولانو د خُدائ پاک په وسيله معجزې او عجيبه کارونه کول. (۴۴) او ټول ايمانداران په يو څائ
راجمع کېدل او په هر څهٔ کښې شريک وُو. (۴۵) او هغوئ خپل مال اسباب خرخولو او هر چا ته يې د حاجت په مطابق پيسې
ورکولې. (۴۶) هغوئ به هره ورځ په يو زړهٔ د خُدائ په کور کښې راجمع کېدل او په کورونو کښې به يې په شريکه روټئ خوړله او
خپل خوراک به يې په خوشحالئ او په صفا زړهٔ يو بل سره شريکولو. (۴۷) هغوئ د خُدائ پاک ثنا وئيله، او ټول خلق ترې
راضی وُو. هره ورځ څومره خلقو چې خلاصون موندلو نو مالِک د هغوئ په ډله کښې شاملول.

د پطروس يو شل ته شفا ورکول

۳ (۱) يوه ورځ ماسپښين درې بجې د عبادت په وخت پطروس او يوحنا د خُدائ کور ته تلل. (۲) نو يو سړے چې پيدائشی
شل وو هغه د خُدائ د کور هغه دروازې ته راوستے شو چې ورته ښکلې دروازه وائی. هغه به هره ورځ دې دپاره راوستے شو
چې د هغه خلقو نه خيرات وغواړی چې د خُدائ کور ته ننوتل. (۳) چې کله هغهٔ پطروس او يوحنا د خُدائ کور ته په ننوتو
وليدل نو خيرات يې ترې وغوښتو. (۴) نو پطروس او يوحنا هغهٔ ته نيغ وکتل او پطروس ورته ووئيل، ”مونږ ته وگوره.“ (۵) نو
هغه سړی دوئ ته په غور سره وکتل او د خيرات طمع يې ترې کوله. (۶) خو پطروس ورته ووئيل چې، ”ما سره سرهٔ زر يا
سپين زر نشته خو څهٔ چې ما سره دی هغه زهٔ تا له درکوم. د عيسىٰ مسيح ناصری په نوم پاڅه او وگرځه.“ (۷) بيا پطروس
هغه د ښی لاس نه ونيولو، او د هغهٔ په ودرولو کښې يې مدد وکړو او سمدستی يې په پښو او گيټو کښې طاقت پيدا شو. (۸) هغهٔ
ټوپ کړو او په خپلو پښو ودرېدو او په گرځېدو شو. نو بيا هغه د هغوئ سره د خُدائ پاک کور ته ورننوتو، هغه په خپله روان
وو او ټوپونه يې وهل او د خُدائ ثناء يې وئيله. (۹) کله چې ټولو خلقو هغه په تلو او د خُدائ پاک په ثنا وئيلو وليدلو (۱۰) او
هغوئ وپېژندلو چې دا خو هغه سړے دے څوک چې به د خُدائ د کور د ښکلې دروازې سره ناست وو او خير به يې غوښتو،
نو څهٔ چې دهٔ سره شوی وُو، هغوئ په دې حق حېران شول.

د خُدائ پاک په کور کښې د پطروس بيان

(۱۱) هغه وخت چې هغه خير مار پطروس او يوحنا کلک نيولی وُو نو ټول خلق په حېرانتيا او په منډه هغه ځائ ته راغلل چې
ورته د سليمان ډيوړهٔ وائ. (۱۲) چې کله پطروس دا وليدل نو هغوئ ته يې ووئيل چې، "اے بنی اِسرائيلو، تاسو په دې ولې
حېران شوئ او تاسو ولې مونږ ته ګورئ چې ګنې دا سړے مونږ په خپل طاقت يا په خپلې دينداری د ګرځېدو کړو؟ (۱۳) خو دا
د اِبراهيم، د اِسحاق او د يعقوب خُدائ پاک، زمونږ د پلار نيکونو خُدائ پاک خپل خادِم عيسیٰ ته جلال ورکړو. تاسو هغه د
مرګ دپاره حاکمانو ته حواله کړو او د پيلاطوس په وړاندې مو هغه رد کړو، اګر چې پيلاطوس د هغهٔ د پرېښودو فيصله کړې
وه. (۱۴) خو تاسو يو مقدس او صادق سړے رد کړو او د دې په ځائ مو د يو قاتِل د خلاصولو دپاره زاری وکړه. (۱۵) تاسو د
ژوندون ورکولو سردار ووژلو، خو خُدائ پاک هغه د مړو نه بيا ژوندے کړو. مونږ د دې ګواهان يُو. (۱۶) د عيسیٰ په نوم د
ايمان په وسيله، دا سړے چې تاسو يې وينئ او پېژنئ ورته طاقت ورکړے شو. د عيسیٰ په نوم ايمان دې سړی ته مکمله شفا
ورکړه او تاسو ټول يې وينئ. (۱۷) او اوس زما ورونو، ما ته پته ده چې تاسو او ستاسو مشرانو دا کار په ناپوهۍ کښې وکړو،
(۱۸) خو په دې طريقه خُدائ پاک هغه پېشګوئی پوره کړې چې هغهٔ د ټولو نبيانو په وسيله کړې وې چې د هغهٔ مسيح به تکليف
وزغمی. (۱۹) نو توبه وکړئ او خُدائ پاک ته راوګرځئ چې ګناهونه مو معاف شی. (۲۰) نو د مالِک د حضور نه به په تاسو د
سکون وخت راشی او هغه به تاسو ته بيا عيسیٰ چې مسيح دے درولېږی چې ستاسو دپاره مقرر شوے دے. (۲۱) د دُنيا د هر
څهٔ د بيا نوې کېدو وخت پورې هغه به په آسمان کښې پاتې وی څنګه چې خُدائ پاک د ډېر وړاندې نه د مقدسو نبيانو په وسيله
وعده کړې ده. (۲۲) ځکه موسیٰ وفرمائيل چې، "خو مالِک خُدائ پاک به تاسو ته زما په شان يو پېغمبر راولېږی چې هغه به
ستاسو د خپلو خلقو نه وی او تاسو به د هغهٔ تابعداری کوئ. (۲۳) هغه به زما په نوم خبرې کوی او هر څوک چې د هغهٔ د منلو
نه اِنکار وکړی نو سزا به ورکړم." (۲۴) حقيقت کښې سموئيل او ټول نبيان چې د هغهٔ نه پس راغلل هغوئ هم د دې موجوده
حالاتو پېشګوئې وکړه. (۲۵) او تاسو د نبيانو او د هغه وعدې وارثان يئ چې خُدائ پاک ستاسو پلار نيکونو سره کړې وه. هغهٔ
اِبراهيم ته وفرمائيل چې، "د زمکې ټول قومونه به ستا د اولاد په وسيله برکت ومومی." (۲۶) کله چې خُدائ پاک خپل خادِم
عيسیٰ راوچت کړو نو اول يې هغه تاسو ته درولېږلو چې تاسو له برکت درکړی چې تاسو هر يو د خپلو بدو لارو نه واړوی."

پطروس او يوحنا جرګې ته حواله کول

۴ (۱) پطروس او يوحنا لا خلقو ته بيان کولو چې مشران اِمامان او د خُدائ د کور د محافظانو آفسر او صدوقيان هغوئ ته
راغلل. (۲) هغوئ په دې ډېر خفه شول ځکه چې رسولانو خلقو ته دا تعليم او پېغام ورکولو چې څنګه عيسیٰ د مړو نه را ژوندے
شو دغه شان به مړی هم د هغهٔ په شان راژوندی کېږی. (۳) هغوئ پطروس او يوحنا ګرفتار کړل او په قېدخانه کښې يې تر بلې
ورځې واچول، ځکه چې ماښام وو. (۴) خو ډېرو کسانو چې دا کلام واورېدو، ايمان يې راوړو او د سړو شمېر تقريباً پينځهٔ
زره کسانو ته ورسېدو. (۵) په بله ورځ حاکمان، مشران او د شرعې عالمان په يروشلم کښې راجمع شول، (۶) مشر اِمام اناس
او کائفس، يوحنا او سکندر او ورسره د مشر اِمام د خاندان نور خلق هم هلته وُو. (۷) هغوئ پطروس او يوحنا د هغوئ وړاندې
راوستل او تپوسونه يې ترې وکړل چې، "تاسو په کوم طاقت يا د چا په نوم دا کار کړے دے؟" (۸) بيا پطروس له روحُ القُدس
نه معمور شو او هغوئ ته يې ووئيل، "اے د خلقو حاکمانو او مشرانو. (۹) کهٔ چرې نن زمونږ نه د هغه نېک کار تپوسونه کوئ
چې د هغه ګوډ سړی سره مو څهٔ کړی دی او دا تپوس کوئ چې هغه څنګه روغ شو، (۱۰) نو په دې پوهه شئ تاسو او د بنی
اِسرائيلو ټولو خلقو چې، دا سړے ستاسو په وړاندې د عيسیٰ مسيح ناصری د نوم په وسيله روغ ولاړ دے، څوک چې تاسو په
سولی کړو خو خُدائ پاک هغه د مړو نه بيا راژوندے کړو. (۱۱) دا عيسیٰ "هغه کاڼے دے چې تاسو کِلکارانو رد کړے وو او
هغه د ګوټ سر کاڼے شو." (۱۲) د بل هيچا په وسيله خلاصون نشته ځکه چې په ټوله دُنيا کښې بل نوم هيچا ته نهٔ دے ورکړے
شوے چې په هغې مونږ خلاصون ومومو." (۱۳) کله چې دوئ د پطروس او يوحنا زړهٔ ورتيا وليدله او دا هم ورته معلومه شوه
چې دوئ عام او بې‌علمه خلق وُو، نو هغوئ حېران شول او وې پېژندل چې دا د عيسیٰ ملګری وُو. (۱۴) خو چې هغوئ هغه
سړے روغ جوړ د دوئ سره ولاړ وليدلو نو هغوئ سره د دې خلاف د وئيلو هيڅ نهٔ وو. (۱۵) نو هغوئ ورته حُکم ورکړو چې د

جرګې نه وځئ او بيا يې په خپل مينځ کښې په دې صلاح مشوره شروع کړه. (۱۶) هغوئ ووئيل چې، ”مونږ دې سړو سره څۀ
وکړو؟ ځکه چې په يروشلم کښې هر چا ته پته ده چې يوه نا آشنا معجزه دوئ کړې ده او مونږ د دې نه اِنکار نۀ شو کولے. (۱۷)
خو د دې دپاره چې په خلقو کښې دا خبره نوره خوره نۀ شى، مونږ ته په کار دى چې دې سړو ته خبردارے ورکړو چې نور به
په دغه نوم د هيچا سره خبرې نۀ کوى.“ (۱۸) بيا يې هغوئ دننه راوبلل او حُکم يې ورکړو چې، ”د عيسىٰ په نوم به هيڅ قسم
خبرې يا تعليم نۀ ورکوئ.“ (۱۹) خو پطروس او يوحنا هغوئ ته په جواب کښې ووئيل، ”تاسو په خپله اِنصاف وکړئ چې ولې د
خُدائ پاک په نظر کښې دا خبره ټيک ده چې مونږ د هغۀ په ځائ ستاسو ومنو. (۲۰) مونږ د هغه څۀ په حقله د وئيلو نه نۀ شُو
منع کېدے څۀ چې مونږ ليدلى او اورېدلى دى.“ (۲۱) په دوېم ځل يې سخت خبردارے ورکړو او پرې يې ښودل. هغوئ دا
فيصله ونۀ کړے شوه چې دوئ ته څنګه سزا ورکړى، ځکه چې ټولو خلقو په هغه شوى کار د خُدائ پاک ثنا وئيله. (۲۲) نو چې
کوم سړى ته په مُعجزانه طور شفا مِلاو شوې وه د هغۀ عُمر د څلوېښتو کالو نه زيات وو.

د ايماندارانو د زړۀ ورتيا دپاره دُعا

(۲۳) کله چې پطروس او يوحنا آزاد کړے شول نو هغوئ خپلو ملګرو له لاړل او هغه هر څۀ يې ورته ووئيل څۀ چې مشرانو
اِمامانو او مشرانو هغوئ ته وئيلى وُو. (۲۴) کله چې هغوئ دا واورېدل نو هغوئ په جمع په اوچت آواز خُدائ پاک ته دُعا وکړه
او وئ وئيل، ”اے مالِکه، د زمکې آسمان او سمندر او هر څۀ چې په دې کښې دى د هغې خالقه، (۲۵) دا تا د روحُ القُدس په
وسيله زمونږ د نيکۀ داؤد په خولۀ فرمائيلى وُو چې، ”قومونه ولې په قهر شول او اُمتونه ولې بېفائدې سازشونه کوى؟ (۲۶) د دُنيا
بادشاهان راپورته شول او حاکمان د مالِک خلاف او د هغۀ د مسيح په خلاف يو ځائ شول.“ (۲۷) په حقيقت کښې په دې ښار
کښې هيروديس او پنطوس پيلاطوس دواړه د غېر يهودى قومونو او د بنى اِسرائيلو خلقو سره ستا د پاک خادِم عيسىٰ چې تا
مسح کړے دے، خلاف يو ځائ شول، (۲۸) چې هغه هر څۀ وکړى کوم چې ستا د لاس لاندې او ستا په حُکم د مخکښې نه مقرر
شوى وُو. (۲۹) او اوس اے مالِکه، د هغوئ دهمکيانو ته غور وکړه او خپلو خادِمانو ته پوره زړۀ ورتيا ورکړه چې ستا کلام بيان
کړى. (۳۰) خپل لاس راوږد کړه چې شفا ورکړى او معجزې نښې او عجيبه کارونه ستا د پاک خادِم عيسىٰ د نوم په وسيله
وکړى.“ (۳۱) کله چې هغوئ دُعا وکړه نو په کوم کور کښې چې هغوئ راغونډ شوى وُو، هغه وجړقېدلو او هغوئ ټول په روحُ
القُدس معمور شول او د خُدائ پاک کلام يې په زړۀ ورتيا بيان کړو.

د ايماندارانو يووالے

(۳۲) ټول ايمانداران په يو زړۀ وو او چا هم دا دعوىٰ نۀ کوله چې دا د هغوئ ملکيت دے بلکې هغوئ سره چې څۀ هم وو هغه يې
شريک کړل. (۳۳) په ډېر لوئ قدرت سره رسولانو د مالِک عيسىٰ د بيا راژوندى کېدو ګواهى ورکوله او په هغوئ ټولو باندې د
خُدائ پاک لوئ برکت وو. (۳۴) په هغوئ کښې يو کس هم حاجتمند پاتې نۀ وو ځکه چې د چا سره چې کور يا جائيداد وو هغه
يې خرڅ کړل او د هغې قيمت يې راوړلو، (۳۵) او د رسولانو په حضور کښې به يې پېش کولو. بيا هغه پېسې به يې هر هغه چا ته
ورکولې د چا به چې ضرورت وو. (۳۶) نو يوسف نومې يو ليوى وو چې د قبرص اوسېدونکے وو او رسولانو به ورته برنباس
وئيلو چې معنىٰ يې ډاډ ورکوونکے دے. (۳۷) او هغۀ خپل څۀ جائيداد خرڅ کړو. او د هغې قيمت يې راوړو او هغه يې د رسولانو
په حضور کښې پېش کړو.

حنانياس او سفيره

۵ (۱) خو يو بل سړے وو چې نوم يې حنانياس وو، هغۀ د خپلې ښځې سفيره سره يو ځائ څۀ جائيداد خرڅ کړو. (۲) د
خپلې ښځې په صلاح يې د قيمت څۀ حِصه د ځان سره وساتله او څۀ يې راوړه او د رسولانو په حضور کښې يې پېش کړله. (۳)
خو پطروس ووئيل چې، ”حنانياس، دا شيطان درباندې څنګه غالب شو چې تۀ روحُ القُدس ته دروغ وائې او د زمکې د قيمت
څۀ حِصه دې ځان ته پرېښوده؟ (۴) ترڅو چې درسره وه دا ستا نۀ وه څۀ؟ هر کله چې دا خرڅه شوه نو پېسې ستا نۀ وې څۀ؟

نو تا دا سوچ څنګه وکړو؟ تا نهٔ صرف خلقو ته بلکې خُدائ پاک ته دې دروغ ووئيل.“ ۵ کله چې حنانياس دا خبرې واورېدلې
نو هغه سر د لاندې راپرېوتو او په ټکی مړ شو او چا چې دا خبره واورېدله نو هغوئ ټول يرې واخستل. ۶ بيا ځو ځوانان
راپاځېدل د هغهٔ لاش يې کفن کړو، او د هغه ځائ نه يې بهر يوړو او دفن يې کړو. ۷ بيا درې ګينټې پس د هغهٔ ښځه راغله،
هغې ته پته نهٔ وه چې څهٔ شوی وُو. ۸ پطروس هغې نه تپوس وکړو چې، ”ما ته ووايه، تا او حنانياس ته د زمکې هم دومره
قيمت مِلاو شوے وو؟“ هغې ووئيل چې، ”آو، هم دغه قيمت ملا شوے وو.“ ۹ بيا پطروس هغې ته ووئيل، ”نو بيا تاسو دواړو
ولې د مالِک روح وآزمائيلو؟ ګوره هغه خلق په دروازه کښې ولاړ دی چا چې ستا خاوند ښخ کړو او هغوئ به اوس تا هم بهر
يوسی.“ ۱۰ هم هغه وخت هغه د هغهٔ په پښو کښې سر د لاندې راپرېوتله او په ټکی مړه شوه. بيا ځوانان دننه راغلل هغوئ هغه
مړه وليده نو هغوئ هغه بهر يوړه او د خاوند په خوا کښې يې ښخه کړه. ۱۱ هر چا چې د دې واقعې په حقله واورېدل نو په ټولو
خلقو او په جماعت کښې سخته يره خوره شوه.

د رسولانو معجزې او عجيبه کارونه

۱۲ اوس ډېرې معجزې او عجيبه کارونه د خلقو په مينځ کښې د رسولانو په وسيله وشو. او ټول ايمانداران به د سليمان په
ډيوډۍ کښې راغونډېدل. ۱۳ نو چا هم د هغوئ سره د ګډون کولو جرأت نهٔ کولو، اګر چې خلقو د هغوئ ډېر عزت کولو. ۱۴
سره د دې ډېرو سړو او ښځو په مالِک ايمان راوړو او د هغوئ په ډله کښې شامل شول. ۱۵ هم دغه شان خلقو بيماران په
کټونو او درو باندې واچول او بهر کوڅو ته يې راوويستل په دې نيت چې کله پطروس په دې لاره تېرېږی چې د هغهٔ سورے په
هغوئ پرېوځی. ۱۶ د خوا او شا کلو نه به ډېر خلق د يروشلم ښار ته راتلل، او خپل بيماران او هغه خلق به يې راوستل چې
پيريانو به نيولی وُو، او هغوئ ټولو به شفا موندله.

د رسولانو تکليفونه

۱۷ بيا مشر اِمام او د هغهٔ ټول ملګری چې د صدوقيانو د قبيلې غړی وُو هغوئ د حسد نه ډک شول. ۱۸ هغوئ رسولان
ګرفتار کړل او په جيل کښې يې بند کړل. ۱۹ خو د شپې د مالِک يوې فرښتې د جيل دروازې کولاو کړې، هغوئ يې بهر راوستل
او ورته يې وفرمائيل، ۲۰ ”لاړ شئ، د خُدائ په کور کښې ودرېږئ او خلقو ته د دې نوی ژوندون ټولې خبرې بيان کړئ.“ ۲۱
هغوئ د خُدائ کور ته سحر وختی ورننوتل څنګه چې ورته وئيل شوی وُو، او خلقو ته يې تعليم ورکول شروع کړل. کله چې
مشر اِمام او د هغهٔ ملګری راورسېدل نو هغوئ د بنی اِسرائيلو د قوم د مشرانو لويه جرګه راوبلله او د رسولانو د راوستلو دپاره
يې ځوک جيل ته ولېږل. ۲۲ خو چې سپاهيان جيل ته لاړل نو هغوئ رسولان هلته ونهٔ موندل، نو هغوئ واپس راغلل او مشرانو
ته يې خبر ورکړو ۲۳ چې، ”مونږ جيل مکمل بند او محافظان په دروازو کښې په خپلو ځايونو ولاړ وليدل خو کله چې مونږ
دروازه کولاو کړه نو دننه په کښې ځوک هم نهٔ وُو.“ ۲۴ چې کله د خُدائ د کور آفسر او مشرانو اِمامانو دا واورېدل نو هغوئ په
دې حقله حېران شول او هغوئ په دې سوچ کولو چې د دې نه پس به څهٔ کيږی. ۲۵ بيا ځوک راغلو او وئ وئيل چې، ”ګورئ،
کوم سړی چې تاسو په جيل کښې بند کړی وُو هغوئ اوس لګيا دی د خُدائ په کور کښې خلقو ته تعليم ورکوی.“ ۲۶ په دې د
خُدائ د کور آفسر د سپاهيانو سره ورغلو او رسولان يې واپس راوستل. هغوئ زور استعمال نهٔ کړو، ځکه هغوئ د دې نه يرېدل
چې خلق به دوئ سنګسار کړی. ۲۷ کله چې هغوئ رسولان راوستل نو د جرګې د وړاندې يې ودرول او مشر اِمام ترې سخت
تپوسونه وکړل. ۲۸ هغهٔ ووئيل، ”مونږ تاسو په سختئ سره منع کړی وئ چې په دې نوم تعليم مهٔ ورکوئ. خو تاسو ټول يروشلم
په دې تعليم ډک کړو او تاسو دا کوشش کوئ چې د هغه سړی خون زمونږ په غاړه کړئ.“ ۲۹ خو پطروس او نورو رسولانو
جواب ورکړو چې، ”مونږ ته په کار دی چې د بنی آدمو نه، بلکې د خُدائ پاک حُکم ومنو. ۳۰ زمونږ د پلار نيکونو خُدائ پاک
عيسیٰ بيا راژوندے کړو کوم چې تاسو په سولۍ دپاسه مړ کړے وو. ۳۱ بيا خُدائ پاک هغه اوچت کړو او د سردار او
خلاصونکی په طور يې خپل ښی لاس ته کښېنولو دپاره د دې چې هغه بنی اِسرائيلو ته د توبې ويستو موقع ورکړی او ګناهونه يې
معاف کړی. ۳۲ او مونږ د دې هر څهٔ ګواهان يُو، او هم دغسې روحُ القُدس دے چې خُدائ پاک يې هغوئ ته ورکوی ځوک چې
د هغهٔ تابعداری کوی.“ ۳۳ کله چې مشرانو دا واورېدل نو هغوئ ډېر غصه شول او غوښتل يې چې هغوئ مړهٔ کړی. ۳۴ خو

یو فریسی وو چې نوم یې ګملی‌ایل وو د شریعت اُستاذ وو او په خلقو کښې ډېر عزتمند وو. هغه په جرګه کښې پاڅېدو او حکم
یې وکړو چې دا سړی دې لږې شیبې له بهر کړے شی. (٣٥) بیا هغهٔ جرګې ته ووئیل چې، "اے د بنی اِسرائیل خلقو. څهٔ چې دې
سړو سره ستاسو د کولو نیت دے په دې کار کښې د ډېر احتیاط نه کار واخلئ. (٣٦) ځکه چې څهٔ موده وړاندې تیوداس هم
پاڅېدو، دا دعویٰ یې کوله چې زهٔ هم څهٔ یم، او خوا او شا څلور سوه کسان ورسره ملګری ؤو، خو هغه قتل کړے شو او د هغهٔ
ټول ملګری خوارهٔ وارهٔ شول او ترې هیڅ هم جوړ نهٔ شو. (٣٧) د هغهٔ نه پس د مردم‌شمارۍ په ورځو کښې د ګلیل د صوبې
یهوداه نومې سړے راوچت شو او ډېر خلق د هغهٔ په لمسون سره باغیان شول، هغه هم هلاک شو او د هغهٔ ټوله ډله خوره وره
شوه. (٣٨) نو زهٔ په دې مسئله کښې تاسو ته نصیحت کوم چې په دې خلقو غم غرض مهٔ ساتئ او پرېږدئ چې لاړ شی. ځکه کهٔ
چرې دا منصوبه یا کار د انسانانو د خوا نه وی نو دا به په خپله ناکامیابه شی. (٣٩) او کهٔ چرې دا د خُدائ پاک د طرفه وی نو
تاسو دا خلق نهٔ شئ منع کولے بلکې تاسو ته به دا پته ولګی چې تاسو د خُدائ خلاف جنګ کوئ." نو هغوئ د ګملی‌ایل مشوره
ومنله. (٤٠) هغوئ بیا رسولان دننه راوبلل او په کوړو یې ووهل، بیا یې هغوئ ته حُکم ورکړو چې د عیسیٰ په نوم تعلیم مهٔ
ورکوئ، نو په دې سره یې هغوئ پرېښودل. (٤١) نو رسولان د جرګې نه په دې خوشحالی راووتل چې هغوئ د دې جوګه وګڼلے
شول چې د عیسیٰ د نوم دپاره بې‌عزته شول. (٤٢) او هره ورځ هغوئ د خُدائ په کور او په خپلو کورونو کښې دا تعلیم او زیرے
ورکولو چې هم دا عیسیٰ مسیح دے.

اووهٔ کسان د خِدمت دپاره ټاکل

٦ (١) په هغه ورځو کښې چې د مریدانو شمار زیاتېدو یونانی یهودیانو د عبرانی یهودیانو خلاف دا شکایت وکړو چې د هغوئ
د کونډو ښځو د روزمره خوراک په تقسیمولو کښې لا پرواهی کیږی. (٢) نو هغه دولسو رسولانو ټول مریدان رایوځائ کړل او
وې وئیل چې، "دا زمونږ دپاره مناسب نهٔ دی چې مونږ د خُدائ پاک د کلام خِدمت د خوراک څښاک په بندوبست کولو کښې
تیر کړُو. (٣) نو اے ملګرو، اووهٔ نېک کسان غوره کړئ چې هغه د روحُ القُدس نه او د عقل نه معمور وی نو مونږ به د دې
کارونو ذمه واری هغوئ ته په حواله کړُو. (٤) او مونږ به خپل ځانونه دُعا او د کلام خِدمت ته وقف کړُو." (٥) دا تجویز د
ټولې قبیلې خوښ شو او هغوئ سِتِفانوس چې د ایمان او روحُ القُدس نه ډک وو، او هم ورسره فیلیپوس، پروخوروس، نیکانور،
تیمون، پرمناس او نیکلاس چې د انطاکی وو او یهودی شوے وو خوښ کړل. (٦) هغوئ دا کسان د رسولانو وړاندې پېش کړل
او هغوئ ورته دُعا وکړه او د هغوئ په سر یې خپل لاسونه کېښودل. (٧) د خُدائ پاک کلام خورېدو او په یروشلم کښې د
عیسیٰ د منونکو شمېر په تېزۍ سره زیاتېدو، او ډېرو اِمامانو هم ایمان راوړو.

د سِتِفانوس ګرفتارېدل

(٨) نو بیا سِتِفانوس چې د فضل او قوت نه ډک وو هغهٔ د خلقو په مینځ کښې لوئ لوئ معجزې او نښې ښکاره کړې. (٩) د
غلامۍ نه د آزاد شوو خلقو د عبادتخانې نه څهٔ مخالف کسان راوچت شول چې د هغوئ سره د کرینی او اسکندریې او د کلکیې
او آسیه د صوبې یهودیان ؤو. دې سړو د سِتِفانوس سره بحث شروع کړو. (١٠) خو هغوئ د هغهٔ د حکمت او د روح د
طاقتمندو خبرو په وړاندې ټینګ نهٔ شول. (١١) بیا هغوئ په پټه څهٔ خلق ولمسول چې دا ووائی چې، "مونږ د سِتِفانوس نه د
موسیٰ او د خُدائ پاک خلاف د کُفر خبرې اورېدلی دی." (١٢) هغوئ خلق او مشران او د شرعې عالمان راوپارول. هغوئ
سِتِفانوس ونیولو او جرګې ته یې پېش کړو. (١٣) هغوئ د دروغو ګواهان تیار کړل چې چا داسې ووئیل چې، "دا سړے همېشه د
خُدائ د دې مقدس کور او د موسیٰ د شریعت ګستاخی کوی. (١٤) ځکه چې مونږ د دهٔ نه دا خبرې اورېدلی دی چې د ناصرت
عیسیٰ به دا ځائ وران کړی او موسیٰ چې مونږ له کوم رسمونه او رواجونه راکړی دی هغه به بدل کړی." (١٥) او په جرګه
کښې ناستو ټولو خلقو سِتِفانوس ته نیغ کتل او هغوئ ولیدل چې د هغهٔ مخ لکه د فرښتې د مخ په شان ځلېدو.

جرګې ته د ستِفانوس بيان

٧ ١ نو بيا مشر اِمام د ستِفانوس نه تپوس وکړو چې، ”دا اِلزامونه رښتيا دى څۀ؟“

٢ نو ستِفانوس جواب ورکړو، ”اے وروڼو، او اے مشرانو، زما خبره واورئ. د جلال مالِک خُدائ زمونږ نيکۀ اِبراهيم ته
حاران ته د تلو نه مخکښې ښکاره شو چې هغه لا د مسوپيتاميه په مُلک کښې وو. ٣ خُدائ پاک ورته وفرمائيل چې، ”خپل
وطن او خپل خپلوان پريږده او هغه مُلک ته لاړ شه چې زۀ يې درته ښايم.“ ٤ بيا هغه د کلدانيانو د مُلک نه ووتو او په حاران
کښې ديره شو. د هغۀ د پلار د مرګ نه پس خُدائ پاک هغه دې مُلک ته راوستو چرته چې اوس تاسو اوسيږئ. ٥ خو خُدائ
پاک ورته يو ګز قدرې زمکه هم د وراثت په طور ورنۀ کړه، خو خُدائ پاک ورسره دا وعده وکړه چې دا به دۀ ته او د دۀ نه پس
د دۀ اولاد ته د وراثت په طور ورکړى، اګر چې هغه وخت د اِبراهيم اولاد نۀ وو. ٦ خُدائ پاک ورته هم داسې وفرمائيل چې،
”ستا اولاد به په پردى مُلک کښې مسافر شى، او هغوئ به غلامان شى او څلور سوه کاله به پرې ظلم کيږى.“ ٧ خو خُدائ
پاک وفرمائيل چې، ”زۀ به هغه قوم له سزا ورکړم چې دوئ يې د غلامانو په طور خِدمت کړے دے او د دې نه پس به هغوئ د
هغه مُلک نه راوځى، او په دې ځائ کښې به زما عبادت وکړى.“ ٨ نو بيا خُدائ پاک اِبراهيم ته د سنت کېدو وعده ورکړه. او
د اِبراهيم نه اِسحاق پيدا شو او هغه يې د پيدايښت نه پس په اتمه ورځ سنت کړو. وروستو د اِسحاق نه يعقوب پيدا شو، او د
يعقوب نه دولس زامن وشو چې وروستو د دولسو قبيلو مشران شول. ٩ ځکه چې مشرانو وروڼو د يوسف سره کينه کوله، نو
هغوئ هغه د غلام په طور په مِصر کښې خرڅ کړو. خو خُدائ پاک د هغۀ مل وو، ١٠ او هغه يې د خپلو ټولو تکليفونو نه بچ
کړو. او خُدائ پاک هغۀ ته داسې فضل او حِکمت ورکړو چې د مِصر د بادشاه فِرعون په وړاندې مقبول شو، نو هغوئ هغه د
ټول مِصر او خپل محل حاکِم مقرر کړو. ١١ بيا په ټول مِصر او کنعان کښې قحط راغلو او سخته تنګسيا راغله او زمونږ د پلار
نيکونو سره د خوراک دپاره هيڅ څيز نۀ وو. ١٢ خو کله چې يعقوب واوريدل چې هلته په مِصر کښې غله شته نو هغۀ زمونږ
پلار نيکونه په اول ځل هلته ولېږل. ١٣ په دوياره تللو يوسف خپلو وروڼو ته خپل ځان څرګند کړو او فِرعون ته د يوسف د
خاندان په حقله پته ولګېده. ١٤ د دې نه وروستو يوسف خپل پلار يعقوب او خپلو ټولو رشتهدارانو ته چې په شمېر کښې ټول
پينځۀ اويا کسان وُو، مِصر ته د راتلو بلنه ورکړله. ١٥ نو يعقوب مِصر ته لاړو، هم هلته زمونږ د پلار نيکونو سره وفات شو.
١٦ د هغوئ لاشونه واپس شِکم ته راوړلے شول او په هغه قبرستان کښې ښخ کړے شول، کوم چې اِبراهيم د بنى همور نه په
شِکم کښې په بيعه اخستے وو. ١٧ خو چې د اِبراهيم سره د خُدائ پاک د خپلې وعدې د پوره کېدو وخت رانزدې شو نو په
مِصر کښې زمونږ د قوم شمېر ډېر زيات شوے وو. ١٨ بيا دا چې په مِصر کښې يو بل بادشاه په تخت کښېناستو څوک چې د
يوسف نه ناخبره وو. ١٩ هغۀ زمونږ د قوم سره ټګى وکړه او زمونږ پلار نيکونه يې په ظلم دې ته مجبوره کړل چې هغوئ خپل د
پيو ماشومان بهر وغورزوى چې مړۀ شى. ٢٠ هم په دغه وخت موسىٰ پيدا شو. او هغه د خُدائ پاک نيازبين وو او تر درېو
مياشتو پورې هغه د خپل پلار په کور کښې وساتلے شو. ٢١ او کله چې هغه بهر وغورزولے شو نو د فِرعون لور په خپله هغه
راوچت کړو او د خپل زوئ په شان يې لوئ کړو. ٢٢ نو موسىٰ د مِصريانو د ټول حکمت او پوهې تعليم حاصل کړو او هغه په
کارونو او کلام کښې ښۀ قابل شو. ٢٣ کله چې هغه د څلوېښتو کالو شو، نو د هغۀ په زړۀ کښې دا خيال راغلو چې هغه د خپلو
رشتهدارو بنى اِسرائيلو سره مِلاوېدو له لاړ شى. ٢٤ هغۀ وکتل چې يو مِصرى د يو بنى اِسرائيلى سره ظلم کولو نو موسىٰ د هغۀ
د مدد دپاره په منډه ورغلو او د هغۀ بدل يې ترې واخستو او مړ يې کړو. ٢٥ د موسىٰ خيال وو چې د دۀ خپل خلق به پوهه شى
چې خُدائ پاک هغه د دوئ د خلاصون دپاره استعمالوى، خو هغوئ پوهه نۀ شول. ٢٦ بله ورځ موسىٰ دوه کسان وليدل چې په
جنګ وو، هغۀ د هغوئ د جګړې د ختمولو کوشش وکړو. موسىٰ ورته ووئيل چې، ”دا ولې؟ تاسو خو وروڼه يئ، نو تاسو ولې يو
بل وهئ؟“ ٢٧ خو کوم سړى چې د هغه بل سره ظلم کولو موسىٰ له يې ديکه ورکړه او وې وئيل چې، ”تۀ چا په مونږ حاکِم او
منصف جوړ کړے يې؟ ٢٨ ولې تۀ ما هم لکه د پرونى مِصرى په شان وژل غواړې څۀ؟“ ٢٩ کله چې موسىٰ دا واوريدل نو
ميديان ته وتښتېدو او هغه هلته د مسافرو غوندې اوسېدو او هم هلته خُدائ پاک دوه زامن ورکړل. ٣٠ د څلوېښت کاله تېرېدو
نه وروستو يوه فرښته د سينا غرۀ سره نزدې په صحرا کښې د سوزېدونکى بوټى په لمبو کښې موسىٰ ته راښکاره شوه. ٣١ کله
چې هغۀ دا وليدل نو هغه په دې ليدو حېران شو. او څنګه چې هغه د نزدې ليدلو دپاره ورغلو نو هغۀ د مالِک آواز واوريدو چې،

۳۲ ”زۀ ستا د پلار نیکونو خُدائ پاک یم، د اِبراهیم او د اِسحاق او د یعقوب خُدائ پاک یم.“ او موسیٰ د یرې نه په ریږدو شو او
ورته یې د کتلو جرأت نۀ شو کولے. ۳۳ بیا مالِک خُدائ ورته وفرمائیل ”نور نزدې مۀ راځه. پېزار وباسه، ځکه چې تۀ په پاکه
زمکه ولاړ یې. ۳۴ ما ولیدل چې زما د خلقو سره په مِصر کښې څومره ظلم کیږی، ما د هغوئ فریاد اورېدلے دے او زۀ راغلم
چې هغوئ له خلاصون ورکړم. اوس راځه چې زۀ تا واپس مِصر ته ولېږم.“ ۳۵ دا هغه موسیٰ دے چې هغوئ په دې ټکو رد
کړے وو چې تۀ چا زمونږ حاکِم او منصف جوړ کړے یې؟ د هغه فرښتې په وسیله چې هغۀ ته په بوټی کښې ښکاره شوې وه هم
هغه خُدائ پاک په خپله موسیٰ د هغوئ د حاکِم او خلاصوونکی په توګه راولېږلو. ۳۶ هغۀ هغوئ د مِصر نه وویستل او بیا یې
په مِصر او بحرِقُلزم او په صحرا کښې تر څلوېښتو کالو پورې ډېر عجیبه کارونه او معجزې وښودلې. ۳۷ دا هغه موسیٰ دے
چې بنی اِسرائیلو ته یې وفرمائیل، ”خو خُدائ پاک به تاسو ته زما په شان یو پېغمبر راولېږی چې هغه به ستاسو د خپلو خلقو نه
وی.“ ۳۸ موسیٰ په صحرا کښې زمونږ د پلار نیکونو سره په یوه غونډه کښې وو چې په هم هغه وخت هغه فرښتې ورسره خبرې
کولې چې د سینا په غرۀ کښې دۀ سره وه هغې مونږ ته د رارسولو دپاره هغۀ ته ژوندے کلام ورکړو. ۳۹ خو زمونږ پلار نیکونو
د هغۀ مشری ونۀ منله. هغوئ هغه رد کړو او د هغوئ زړۀ وو چې مِصر ته واپس لاړ شی. ۴۰ هغوئ هارون ته ووئیل چې،
”مونږ له داسې معبودان جوړ کړه چې زمونږ لارښودنه کوی. ځکه کوم موسیٰ چې مونږ د مِصر نه راوویستلو، مونږ ته دا پته
نشته چې په هغۀ څۀ چل وشو.“ ۴۱ نو هغه وخت هغوئ د سخی په شکل یو بُت جوړ کړو او هغه بُت ته یې قربانی وکړه او په
خپلو لاسونو جوړ شوی څیز ته یې خوشحالی کوله. ۴۲ خو په داسې کولو خُدائ پاک د هغوئ نه نارضا شو او هغوئ یې
پرېښودل چې د آسمان د ستورو عبادت وکړی لکه څنګه چې د نبیانو په کِتاب کښې لیکلی دی چې، ”اے بنی اِسرائیلو کله چې
تاسو د څلوېښتو کالو دپاره په بیابان کښې وئ نو ما ته مو کله قربانئ او نذرانې راوړی دی څۀ؟ ۴۳ خو تاسو خپل ځان سره
نور معبودان د مولک زیارت او د رفان خُدائ ستوری او تصویرونه د عبادت کولو دپاره یوړل، نو په دې وجه به زۀ تاسو د بابل
نه بل خوا جلاوطن کړم.“ ۴۴ زمونږ د پلار نیکونو سره په صحرا کښې د ګواهئ خېمه وه، او موسیٰ دا د خُدائ پاک په حکم د
هغه نقشې په مطابق جوړه کړه کومه چې هغۀ ته ښودلے شوې وه. ۴۵ زمونږ پلار نیکونو د یشوَع سره هغه خېمه راوړه، کله
چې هغوئ د هغه قومونو په مُلک قبضه وکړه کوم چې خُدائ پاک د هغوئ نه مخکښې وویستل. دا خېمه په هغه مُلک کښې د
داؤد تر وخته پورې وه. ۴۶ د داؤد نه خُدائ رضا وو او هغۀ د خُدائ نه دا سوال وکړو چې ما ته د یعقوب د خُدائ پاک د
دائمی اوسېدو دپاره ځائ راکړه. ۴۷ خو د دې باوجود سلیمان د هغۀ دپاره کور جوړ کړو. ۴۸ اګر کۀ خُدائ تعالیٰ د انسان
په لاس جوړ شوې کور کښې نۀ اوسی، لکه څنګه چې نبی اِشاره کړې ده، ۴۹ مالِک خُدائ فرمائی چې ”آسمان زما تخت دے
او زمکه زما د پښو چوکئ ده. نو بیا هغه کور چرته دے چې تاسو یې زما دپاره جوړَوئ؟ هغه ځائ کوم دے چرته به چې زۀ
آرام کوم؟ ۵۰ دا هر څۀ ما په خپلو لاسونو نۀ دی جوړ کړی؟“ ۵۱ تاسو باغیان یئ. ستاسو زړونه کافر شوی دی او ربښتیاو ته
کاڼۀ یئ. تاسو لکه د خپل پلار نیکونو همېشه د روحُ القُدس مخالفت کوئ. ۵۲ داسې یو نبی شته چې ستاسو پلار نیکونو نۀ وی
زورَولے؟ هغوئ خو هغه نبیان هم ووژل چا چې د صادق د راتلو پېشګوئې کړې وه. او اوس تاسو د هغۀ مُخبری وکړه او مړ مو
کړو. ۵۳ تاسو ته د فرښتو په وسیله شریعت درکړے شو خو تاسو پرې عمل ونۀ کړو.“

د سټِفانوس سنګسار کېدل

۵۴ کله چې هغوئ دا واورېدل نو هغوئ ډېر غصه شول او سټِفانوس ته یې غاښونه چیچل. ۵۵ خو سټِفانوس د روحُ القُدس نه
معمور وو، هغۀ بره آسمان ته وکتل او د خُدائ پاک جلال یې ولیدو او عیسیٰ یې ولیدو چې د خُدائ پاک ښی لاس ته ولاړ وو.
۵۶ هغۀ ووئیل چې، ”وګورئ، ما ته آسمان پرانستے ښکاری او اِبن آدم د خُدائ پاک ښی لاس ته ولاړ دے.“ ۵۷ په دې خبره
هغوئ په زوره چغې کړې او خپل غوږونه یې بند کړل. او هغوئ ټولو په هغۀ ورمنډه کړه، ۵۸ بیا یې هغه د ښار نه بهر وویستو
او سنګسار یې کړو. او ګواهانو خپلې جامې د ساؤل نومې یو ځوان سړی په پښو کښې کېښودلې. ۵۹ کله چې هغوئ سټِفانوس
سنګسارولو نو سټِفانوس دُعا وکړه چې، ”اے مالِکه عیسیٰ، زما روح قبول کړه.“ ۶۰ بیا هغه په ګونډو شو او په زوره یې چغې
کړې، ”مالِکه، دوئ په دې ګناه مۀ نیسه.“ او د دې وینا نه وروستو یې ساه ورکړه.

د جماعت سره د ساؤل ظلم کول

۸ ① او ساؤل هم په هغه کسانو کښې وو چې د سِتِفانوس په مرګ راضى وُو. هم په هغه ورځ په يروشلم کښې د جماعت سره سخت ظلم شروع شو او د رسولانو نه بغير ټول ايمانداران د يهوديه او سامريه په علاقو کښې خوارۀ وارۀ شول. ② او يو څو پرهيزګارانو سِتِفانوس ښخ کړو او په هغۀ يې وير او ژړا وکړه. ③ خو ساؤل جماعت تباه کولو. هغه کور په کور ورننوتو او نارينه او زنانه يې نيول او هغوئ يې قېدخانې کښې اچول.

په سامريه کښې د فيليپوس بيان

④ خو هغه ايمانداران چې خوارۀ وارۀ شوى وُو هغوئ چې هر چرته تلل د کلام تعليم يې ورکولو. ⑤ نو فيليپوس د سامريه يو ښار ته لاړو او هلته يې خلقو ته د مسيح په حقله بيان وکړو. ⑥ کله چې هغه ګڼو خلقو د فيليپوس خبرې واورېدې او هغه معجزې يې وليدې چې هغۀ وکړې نو هغوئ ټولو د هغۀ بيان ته په غور سره غوږ کېښودلو. ⑦ د ډېرو نه پيريان په چغو راووتل او ډېر شل او ګوډ روغ جوړ شول. ⑧ نو په هغه ښار کښې لويه خوشحالى وه. ⑨ په هغه ښار کښې شمعون نومې يو سړے وو چې د څۀ مودې نه يې جادو کولو او د سامرېې ټول خلق يې حق حېران کړى وُو او خپل ځان يې د لوئې مرتبې مالِک ګڼلو. ⑩ او لويو او ووړو د هغۀ خبرې ډېر په غور اورېدلې او هغوئ وئيل چې، "دا سړے د خُدائ پاک هغه قُدرت دے چې ورته عظيم قدرت وائى." ⑪ هغوئ د هغۀ پيروى کوله ځکه چې هغۀ تر ډېرې مودې هغوئ په خپل جادو حق حېران کړى وُو. ⑫ خو کله چې هغوئ د فيليپوس په هغه زېرى ايمان راوړو چې هغه د خُدائ پاک د بادشاهۍ او د عيسىٰ مسيح د نوم په حقله ورکولو نو ښځو او سړو بپتسمه واخستله. ⑬ تر دې چې شمعون جادوګر هم ايمان راوړو او بپتسمه يې واخستله او هغه به فيليپوس پسې هر چرته تلو او هغه په هغه نښو او لويو معجزو چې هغۀ وليدې حق حېران وو. ⑭ نو کله چې په يروشلم کښې رسولانو واورېدل چې سامريانو د خُدائ پاک کلام قبول کړو نو هغوئ پطروس او يوحنا هغوئ ته ورولېږل. ⑮ کله چې هغوئ ورسېدل هغوئ د دوئ دپاره دُعا وکړه چې په دوئ روحُ القُدس نازل شى. ⑯ ځکه چې تر دې وخته په يو هم روحُ القُدس نازل شوے نۀ وو. هغوئ ته صرف د مالِک عيسىٰ په نوم بپتسمه ورکړے شوه. ⑰ بيا پطروس او يوحنا د هغوئ په سر خپل لاسونه کېښودل او هغوئ روحُ القُدس حاصل کړو. ⑱ کله چې شمعون وليدل چې د رسولانو د لاس په ايښودلو سره روحُ القُدس ورکړے کيږى نو هغۀ هغوئ ته پېسې وړاندې کړې، ⑲ او وې وئيل چې، "ما ته هم دا طاقت راکړئ چې زۀ هم په چا لاس کېږدم نو چې هغوئ هم روحُ القُدس حاصلوى." ⑳ خو پطروس جواب ورکړو، "ستا پېسې دې تا سره غرقې شى ځکه چې ستا دا خيال دے چې د خُدائ پاک نعمتونه په بيعه اخستل کيږى. ㉑ په دې خِدمت کښې نۀ ستا برخه شته نۀ حِصه ځکه چې ستا زړۀ د خُدائ پاک په نزد صحيح نۀ دے. ㉒ د دې بدو نه توبه وباسه او د مالِک خُدائ نه دُعا وغواړه ستا چې کوم نيت دے شايد چې هغه يې درته معاف کړى. ㉓ ځکه چې زۀ وينم چې تۀ د کينې نه ډک يې او د ګناه غلام يې." ㉔ نو شمعون جواب ورکړو چې، "تاسو د مالِک نه زما دپاره دُعا وغواړئ، څۀ چې تا ووئيل، هغه مصيبت په ما رانۀ شى." ㉕ نو پطروس او يوحنا د ګواهۍ ورکولو او د مالِک د کلام اورولو نه وروستو هغوئ يروشلم ته واپس شول او په لاره کښې يې د سامرېې په ډېرو کلو کښې د زېرى تعليم ورکولو.

فيليپوس او د ايتهوپيا خصى

㉖ بيا د مالِک خُدائ فرښتې فيليپوس ته وفرمائيل، "د جنوب په لاره لاړ شه کومه د بيابان لاره چې د يروشلم نه تر غزې تلې ده." ㉗ نو هغه روان شو او په لاره کښې يو د ايتهوپيا خصى سره مِلاو شو، هغه د حبشې د کنداکى مَلِکې د دربار خاص عهده دار او د هغې د ټولې خزانې اختيارمن وو. هغه يروشلم ته عبادت له راغلے وو. ㉘ او هغه کور ته واپس په خپله جنګى ګاډۍ کښې په لار روان وو چې د يشعياه نبى صحيفه يې په کښې لوستله. ㉙ نو بيا روحُ القُدس فيليپوس ته ووئيل چې، "هغه ګاډۍ ته ورشه او ورسره نزدې روان اوسه." ㉚ نو فيليپوس ګاډۍ ته ورمنډه کړه، نو وې ليدل چې هغه سړى د يشعياه نبى صحيفه لوستله. فيليپوس ترې تپوس وکړو چې، "تۀ چې څۀ لولې د دې په مطلب هم پوهېږې؟" ㉛ هغۀ ورته ووئيل، "زۀ به پرې

ښنګه پوهه شم ترڅو چې مې څوک د دې په مطلب پوهه نهٔ کړی؟" نو فیلیپوس ته هغهٔ دعوت ورکړو چې، "ګاډۍ ته راوخېژه او ما سره کښېنه." (۳۲) هغهٔ چې کومه صحیفه لوستله هغه دا وه چې، "لکه چې یو ګډورے د حلالولو دپاره بوتلے شی، لکه چې یوه ګډه د وړی کلولو والا په مخکښې خاموشه وی، نو هم هغسې هغهٔ د خولې نه یوه خبره هم نهٔ ویستله. (۳۳) هغه سپک کړے شو او ورسره اِنصاف ونهٔ شو. او څوک به د هغهٔ د نسل بیان وکړی؟ ځکه چې د هغهٔ ژوند د زمکې نه ختم کړے شو." (۳۴) او خصی فیلیپوس ته ووئیل، "مهربانی وکړه، دا راته ووایه چې نبی د چا په حقله خبرې کوی؟ د خپل ځان یا د بل چا په حقله؟" (۳۵) نو فیلیپوس د صحیفې د دې برخې نه خبرې شروع کړې او هغهٔ ته یې د عیسیٰ په حقله زیرے ورکړو. (۳۶)-(۳۷) ښنګه چې هغوئ په لاره مزل کولو نو هغوئ ته په لار کښې اوبهٔ په مخه ورغلې او خصی ووئیل چې، "ګوره، دلته اوبهٔ شته، نو ما د بپتسمه اخستلو نه کوم څیز منع کولے شی؟" (۳۸) نو ورته د ګاډۍ د ودرولو خواست وکړو، بیا فیلیپوس او خصی دواړه لاندې اوبو ته کوز شول او فیلیپوس هغهٔ له بپتسمه ورکړه. (۳۹) کله چې هغوئ د اوبو نه رابهر شُو نو د مالِک روح سمدستی فیلیپوس د هغهٔ نه غیب کړو او هغه د خصی د سترګو نه پناه شو خو خصی په خوشحالئ سره په خپله لاره روان وو. (۴۰) خو ناګهانه بیا فیلیپوس اشدود نومې ښار ته رسېدلے وو، نو ترڅو چې هغه قیصریه ته رسېدو نو په لاره لاره یې په ټولو ښارونو کښې زیرے ورکولو.

د ساؤل په حضرت عیسیٰ ایمان راوړل

۹ (۱) په دې دوران کښې ساؤل لا اوس هم د مالِک مریدانو ته د قتل دهمکیانې ورکولې. هغه مشر اِمام له لاړو (۲) او دا خواست یې ورته وکړو چې د دمشق د عبادتخانو په نوم اجازت نامه ورکړی کهٔ هغه څهٔ داسې ښځې یا سړی پېدا کړی چې د دې لارې منونکی وی نو هغه به یې یروشلم ته لاس تړلې راولی. (۳) هغه لا په لاره وو او دمشق ته ورنزدې شوے وو چې ناګهانه د هغهٔ نه ګېرچاپېره د آسمان نه رڼا وځلېده. (۴) هغه په زمکه راپرېوتو او یو آواز یې واورېدو چې ورته یې ووئیل، "ساؤله، ساؤله، تهٔ ما ولې زوروې؟" (۵) ما جواب ورکړو چې، "مالِکه، تهٔ څوک یې؟" بیا هغهٔ ما ته وفرمائیل چې، "زهٔ عیسیٰ ناصری یم چې تهٔ یې زوروې. (۶) خو اوس پاڅه او ښار ته لاړ شه او درته به وښودلے شی چې تا ته څهٔ کول په کار دی." (۷) هغه سړی چې د ساؤل سره په سفر کښې ملګری وُو، هغوئ غلی ودرېدل. هغوئ آواز واورېدو خو څوک یې ونهٔ لیدل. (۸) نو ساؤل د زمکې نه راپورته شو، خو کله چې هغهٔ خپلې سترګې کولاو کړې نو څهٔ ورته نهٔ ښکارېدل، نو د هغهٔ ملګرو هغه د لاسه ونیولو او دمشق ته یې بوتلو. (۹) هغه تر درېو ورځو پورې ړوند وو او خوراک څښاک یې نهٔ کولو. (۱۰) نو په دمشق کښې د عیسیٰ یو مرید وو او نوم یې حنانیاس وو. مالِک هغهٔ ته په رویا کښې آواز وکړو، "اے حنانیاس." هغهٔ جواب ورکړو چې، "مالِکه، زهٔ حاضر یم." (۱۱) مالِک هغهٔ ته وفرمائیل چې، "پاڅه او هغه کوڅې ته لاړ شه چې ورته نېغه وئیلے شی او د یهوداه په کور کښې د ترسس د یو سړی تپوس وکړه چې نوم یې ساؤل دے، اوس هغه ما ته دُعا کوی. (۱۲) ساؤل رویا ولیدله چې حنانیاس نومې سړے دننه راځی او د هغهٔ په سر به خپل لاس کېږدی او نظر به یې راشی." (۱۳) خو حنانیاس جواب ورکړو چې، "مالِکه، زهٔ د دې سړی او د هغهٔ د ټولو ظلمونو نه خبر یم هغهٔ چې کوم ستا د مقدسینو سره په یروشلم کښې کړی دی. (۱۴) او هغه د مشرانو اِمامانو نه دې اختیار سره دلته راغلے دے چې هغه ټول خلق ګرفتار کړی څوک چې ستا نوم یادوی." (۱۵) خو مالِک هغهٔ ته وفرمائیل چې، "تهٔ لاړ شه ځکه چې دا سړے ما غوره کړے دے څوک چې به غېرو یهودیانو او د هغوئ بادشاهانو او بنی اِسرائیلو ته زما نوم بیان کړی. (۱۶) او زهٔ به په خپله هغهٔ ته وښایم چې هغه به زما د نوم د خاطره څومره تکلیف وزغمی." (۱۷) نو بیا حنانیاس روان شو او هغه کور ته ورننوتو او د ساؤل په سر یې خپل لاس کېښودو او وې وئیل چې، "زما وروره ساؤله، کله چې تهٔ دلته راروان وې کوم مالِک عیسیٰ چې تا ته په لارې خپل ځان څرګند کړو، هغهٔ زهٔ تا له رالېږلے یم چې ستا نظر دوباره راشی او تهٔ د روحُ القُدس نه معمور شې." (۱۸) او سمدستی لکه د پوټکی په شان څیز د ساؤل د سترګو نه لری شو او هغه واپس بینا شو. بیا هغه پاڅېدو او بپتسمه یې واخسته. (۱۹) او د روټئ خوړلو نه پس د هغهٔ په وجود کښې طاقت راغلو. بیا ساؤل په دمشق کښې یو څو ورځې د عیسیٰ مریدانو سره پاتې شو.

په دمشق کښې د ساؤل بیان

(۲۰) نو هغهٔ سمدستی په عبادتخانو کښې بیان شروع کړو چې عیسیٰ د خُدائ پاک زوئ دے. (۲۱) هغوئ ټولو چې د هغهٔ
واورېدل نو حق حېران شول او وې وئیل چې، "دا هغه سړے نهٔ دے چا چې په یروشلم کښې هغه خلق وژل چې د عیسیٰ نوم به
یې اخستلو؟ او ولې دے دلته د دې دپاره نهٔ دے راغلے چې دغه خلق گرفتار کړی او مشر اِمام ته یې لاس تړلی بوځی؟" (۲۲)
خو ساؤل په خبرو نور هم تکړه کېدو او د دمشق یهودیان یې په خپلو مضبوطو دلائیلو خاموشه کول چې عیسیٰ هم مسیح دے.
(۲۳) د ډېرو ورځو تېرېدو نه وروستو یهودیان راغونډ شول او د ساؤل د مرگ سازش یې وکړو. (۲۴) هغوئ شپه او ورځ د ښار د
دروازو څوکی کوله، د دې دپاره چې هغه قتل کړی. خو ساؤل د هغوئ په سازش پوهه شو (۲۵) او د هغهٔ مریدانو هغه شپه په
شپه د ښار په دېوال په یوه بانگئ کښې لاندې کوز کړو.

ساؤل په یروشلم کښې

(۲۶) کله چې ساؤل یروشلم ته راورسېدو نو هغهٔ کوشش وکړو چې مریدانو سره یو ځائ شی خو هغوئ ټول د هغهٔ نه یرېدل
ځکه چې د هغوئ په دې یقین نهٔ راتلو چې هغهٔ ایمان راوړے دے. (۲۷) خو برنباس هغه بوتلو او رسولانو له یې راوستو. هغهٔ
هغوئ ته ووئیل چې، ساؤل په سفر کښې مالِک څنگه ولیدو او مالِک هغهٔ سره خبرې څنگه وکړې، او هغهٔ په دمشق کښې په
زړهٔ ورتیا سره د عیسیٰ په نوم بیان څنگه وکړو. (۲۸) بیا ساؤل د هغوئ سره پاتې شو او په یروشلم کښې د هغوئ سره آزاد
گرځېدو، او هغهٔ ښهٔ په زړهٔ ورتیا د مالِک په نوم بیان کولو. (۲۹) هغهٔ د یونانی یهودیانو سره بحث مباحثه کوله، خو هغوئ د هغهٔ
د وژلو کوشش وکړو. (۳۰) کله چې ایمانداران د دې نه خبر شول نو هغوئ هغه تر قیصریه پورې بوتلو او ترسس ته یې ولېږلو.
(۳۱) په دې دوران کښې په ټوله یهودیه، گلیل او سامریه کښې جماعتونه په امن وُو او دا نور هم مضبوطېدل او د مالِک په یره
کښې یې د روحُ القُدس په مدد سره ترقی موندله او د هغوئ شمېر زیاتېدو.

اینیاس ته شفا ورکول

(۳۲) پطروس په ټول مُلک کښې ځائ په ځائ گرځېدو او هغه د مقدسینو د لیدو دپاره د لدې کلی ته هم لاړو. (۳۳) هلته هغهٔ
اینیاس نومې سړے ولیدلو چې د اتو کالو راسې په کټ کښې شل پروت وو. (۳۴) پطروس هغهٔ ته ووئیل چې، "اینیاسه، عیسیٰ
مسیح تا له شفا درکوی. پاڅه او بستره دې ونغاړه." او اینیاس سمدستی پاڅېدلو. (۳۵) هغه خلق چې په لده او شارون کښې
اوسېدل هغوئ هغه ولیدو او په مالِک یې ایمان راوړو.

د ډورکاس بیا ژوندی کېدل

(۳۶) په یافا کښې تبیتا نومې یوه مریده وه چې په یونانئ کښې ورته ډورکاس یعنې هوسئ وائی، هغې همېشه نېک کارونه کول او
د غریبانانو مدد به یې کولو. (۳۷) په دغه وخت کښې هغه ناجوړه شوه او مړه شوه او د هغې مړی له غسل ورکړے شو او د
هغې لاش یې پاس په بالاخانه کښې کېښودو. (۳۸) د لدې کلے د یافا سره نزدې وو نو کله چې مریدانو واورېدل چې پطروس په
لده کښې دے، هغوئ ورپسې دوه سړی ورولېږل او خواست یې ورته وکړو چې، "مهربانی وکړه زر تر زره مونږ ته ځان
راورسوه." (۳۹) نو بیا پطروس هغوئ سره روان شو او کله چې هغه هلته ورسېدو نو پاس بالاخانې ته یې بوتلو. نو ټولې کونډې
ښځې پاس بالاخانې ته راټولې شوې وې او په ژړا یې ورته هغه قمیصونه او جامې وښودې کومې چې ډورکاس لا ژوندئ وه نو
دوئ له یې جوړې کړې وې. (۴۰) خو پطروس هغوئ ټولې کمرې نه بهر کړې او هغه په سجده شو او دُعا یې وغوښته، بیا هغهٔ
مړې ښځې ته مخ راواړولو او وې وئیل چې، "تبیتا، پاڅه." هغې خپلې سترگې وغړولې او چې پطروس یې ولیدلو نو نېغه
کښېناسته. (۴۱) پطروس هغې له لاس ورکړو او هغه یې په پښو ودروله، بیا هغهٔ مقدسین او کونډې ښځې راوغوښتې او هغوئ ته
یې وښودله چې ژوندئ ده. (۴۲) دا خبره په ټوله یافا کښې خوره شوه او ډېرو خلقو په مالِک ایمان راوړو. (۴۳) نو پطروس څهٔ
وخت دپاره په یافا کښې د شمعون نومې موچی سره پاتې شو.

پطروس او کورنيليوس

١٠ (١) په قيصريه کښې کورنيليوس نومې يو سړے وو چې د اِټالوی پلټنې صوبه دار وو. (٢) هغه او د هغهٔ ټول خاندان
ديندار وو او د خُدائ پاک يره ورسره وه او هغهٔ خلقو ته ډېر په آزاد لاس سره خېراتونه ورکول او هميشه به يې د خُدائ پاک
عبادت کولو. (٣) يوه ورځ هغهٔ د ماسپښين درې بجې رويا وليده چې په کښې يې د خُدائ پاک فرښته صفا وليدله چې هغهٔ ته
راغله او ورته يې ووئيل چې، "اے کورنيليوسه." (٤) نو کورنيليوس په يرې سره هغې ته کتل او تپوس يې ترې وکړو چې،
"صاحبه، څهٔ چل دے؟" فرښتې جواب ورکړو چې، "ستا دُعاګانې او غريبانانو ته خېراتونه خُدائ پاک قبول کړی دی. (٥)
اوس يافا ته کسان ولېږه په شمعون پسې چې پطروس ورته وائی. (٦) هغه د شمعون چميار کره دے چې کور يې د سمندر په
غاړه دے." (٧) کله چې هغه فرښته چې دهٔ سره يې خبرې وکړې رُخصت شوه، نو کورنيليوس خپل دوه نوکران او يو سپاهی
چې ديندار سړے وو راوبلل کوم چې د هغهٔ ذاتی خِدمتګار وو. (٨) څهٔ چې شوی وُو هغوئ ته يې بيان کړل او يافا ته يې
ولېږل. (٩) بله ورځ چې هغوئ لا په لاره وُو او ښار ته ورنزدې وُو نو د غرمې په وخت کښې پطروس د دُعا دپاره بره چت ته
وختلو. (١٠) هغه اوږے شو او غوښتل يې چې څهٔ وخوری، روټۍ لا په تيارېدو کښې وه چې هغهٔ رويا وليدله. (١١) نو هغهٔ په
رويا کښې وليدل چې آسمان کولاو شو او يو لوئ څيز لکه د غټ څادر په شان د څلورو ګوټونو نه راځوړند زمکې ته راښکته
کېږی. (١٢) په هغهٔ کښې هر قسمه څناور چينجې او ماران او مارغان وُو. (١٣) بيا يو آواز د هغهٔ تر غوږه شو او ورته يې وئيل،
"پاڅه، پطروسه، دا حلال کړه او وې خوره." (١٤) خو پطروس ووئيل چې، "نه مالِکه، نه. ما هيڅکله هم حرام او ناپاک څيزونه
نهٔ دی خوړلی." (١٥) او په دويم ځل بيا د هغهٔ هم دا آواز تر غوږه شو او هغهٔ ته يې ووئيل، "هر څهٔ چې خُدائ پاک، پاک کړی
دی، تهٔ هغې ته ناپاکه مهٔ وايه." (١٦) بيا درې ځله هم داسې وشول نو بيا هغه څادر سمدستی آسمان ته پورته کړے شو. (١٧)
پطروس لا د دې رويا په ليدلو غمژن وو چې د دې رويا مطلب څهٔ دے، نو په هم دې وخت کښې کوم کسان چې کورنيليوس
هغهٔ ته ورلېږلی وُو هغوئ د شمعون کور پيدا کړو او بهر په دروازه کښې ولاړ وُو. (١٨) هغوئ آواز ورکړو تپوس يې وکړو چې،
"شمعون چې ورته پطروس هم وائی، دلته مېلمه دے؟" (١٩) خو پطروس لا د هغه رويا په سوچ کښې وو چې روحُ القُدس هغهٔ ته
ووئيل چې، "شمعونه، درې سړی درپسې ګرځی. (٢٠) نو پاڅه او لاندې ورشه. تهٔ د هغوئ سره بې‌تپوسه لاړ شه ځکه چې هغوئ
ما درلېږلی دی." (٢١) نو پطروس هغه سړو له لاندې راغلو او وې وئيل چې، "زهٔ هغه څوک يم چې تاسو ورپسې ګرځئ نو تاسو
څهٔ له راغلی يئ؟" (٢٢) هغوئ جواب ورکړو چې، "مونږ کورنيليوس صوبه دار رالېږلی يُو څوک چې ديندار او صادق سړے
دے او د يهوديانو ټول قوم د هغهٔ قدر کوی. هغهٔ ته يوې مقدسې فرښتې ووئيل چې تا خپل کور ته راوغواړی چې ستا نه پېغام
واوری." (٢٣) نو پطروس هغوئ د مېلمستيا دپاره دننه راوبلل. په بله ورځ هغه د هغوئ سره روان شو او ورسره د يافا يو څو
ملګری هم لاړل. (٢٤) په بله ورځ هغه قيصريه ته راورسېدو او کورنيليوس د هغوئ په طمع وو او خپل خپلوان او نزدې دوستان
يې رابللی وُو. (٢٥) کله چې پطروس ورننوتو نو کورنيليوس ورسره مِلاو شو او ډېر په قدر سره يې ورته سجده وکړه. (٢٦) خو
پطروس هغه راوچت کړو او ورته يې ووئيل، "پاڅه، زهٔ هم ستا په شان يو انسان يم." (٢٧) د هغهٔ سره په خبرو خبرو پطروس
دننه لاړو او هلته ګڼ خلق راجمع شوی وُو. (٢٨) هغهٔ هغوئ ته ووئيل چې، "تاسو ته ښهٔ معلومه ده چې د يهودی دپاره دا ناروا
دی چې د غېريهوديانو کور ته لاړ شی او ورسره څهٔ تعلق وساتی، خو خُدائ پاک اوس ما ته دا وښودل چې زهٔ چا ته هم پليت يا
ناپاک ونهٔ وايم. (٢٩) کله چې زهٔ تاسو دلته راوغوښتم نو ځکه زهٔ بې‌عذره راغلم. اوس زهٔ دا تپوس کولے شم چې تاسو زهٔ ولې
راغوښتے يم؟" (٣٠) کورنيليوس ورته جواب ورکړو چې، "څلور ورځې مخکښې هم دا وخت درې بجې ما خپل کور کښې دُعا
کوله چې ناڅاپه يو سړے په ځلېدونکو جامو کښې زما د وړاندې ودرېدو. (٣١) هغهٔ ما ته ووئيل، اے کورنيليوسه. ستا دُعاګانې
او خېراتونه خُدائ پاک قبول کړی دی. (٣٢) نو ځکه شمعون چې ورته پطروس وائی هغهٔ پسې يافا ته څوک ولېږه. هغه د سمندر
په غاړه د شمعون چميار په کور کښې مېلمه دے. (٣٣) نو ما سمدستی تا پسې پېغام ورُونکی درولېږل نو دا ستا ډېره مهربانی ده
چې تهٔ دلته راغلې. اوس مونږ ټول دلته د خُدائ پاک په حضور کښې په دې طمع ناست يُو چې کوم کلام چې تاسو د مالِک نه
حاصل کړے دے هغه واورو."

غېریهودیانو ته زیرے اورول

۳۴ نو پطروس داسې ووئیل چې، ”زهٔ اوس په دې ښهٔ پوهه شوم چې خُدائ پاک د چا طرفدارے هم نهٔ کوی. ۳۵ خو په هر
قوم کښې چې څوک د هغهٔ نه یرېږی او د صداقت کارونه کوی خُدائ پاک د هغوئ نه رضا وی. ۳۶ تاسو ته د هغه پېغام پته
ده چې خُدائ پاک د بنی اِسرائیلو خلقو ته ولېږلو او د عیسیٰ مسیح په وسیله یې د امن زیرے ورکړو، څوک چې د ټولو مالِک
دے. ۳۷ تاسو ته پته ده چې په ټوله یهودیه کښې څهٔ وشول، دا واقعه د یحییٰ د بپتسمې د بیان نه وروستو په ګلیل کښې شروع
شوه، ۳۸ چې خُدائ پاک څنګه عیسیٰ ناصری په روحُ القُدس او په قدرت مسح کړو. نو بیا هغه هرې خوا ته ګرځېدو او د
هغوئ ټولو سره یې ښهٔ کول او شفا یې ورله ورکوله، چې د اِبلیس په قبضه کښې وُو، ځکه چې خُدائ پاک د هغهٔ سره وو. ۳۹
مونږ د هغه هر څهٔ ګواهان یُو چې عیسیٰ د یهودیانو په مُلک او په یروشلم کښې وکړل. هغوئ هغه په سولیٔ مړ کړو. ۴۰ خو
خُدائ پاک هغه په دریمه ورځ د مړو نه بیا راژوندے او خلقو ته ښکاره کړو، ۴۱ هغه ټولو خلقو نه بلکې مونږه ګواهانو ولیدو،
چې خُدائ پاک د اول نه د دې دپاره غوره کړی یُو، مونږ ورسره د بیا ژوندی کېدو نه پس خوراک څښاک هم وکړو. ۴۲ او
هغهٔ مونږ ته دا حُکم وکړو چې خلقو ته زما بیان وکړئ او دا ګواهی ورکړئ چې هم دا عیسیٰ دے چې خُدائ پاک د ژوندو او
مړو دپاره د منصف په طور مقرر کړے دے. ۴۳ د هغهٔ په حقله ټولو نبیانو دا ګواهی ورکړې ده چې څوک هم په هغهٔ ایمان
ساتی نو د هغهٔ د نوم په وسیله به یې ګناهونو معاف شی.“

په غېریهودیانو د روحُ القُدس نازلېدل

۴۴ د پطروس بیان لا جاری وو چې په هغوئ ټولو روحُ القُدس نازل شو چا چې بیان اورېدلو. ۴۵ هغه ایمانداران یهودیان چې
د پطروس سره راغلی وُو هغوئ حق حېران شول چې د روحُ القُدس نعمت په غېریهودیانو هم نازل شو. ۴۶ ځکه چې دوئ
واورېدل چې هغوئ په غېرو ژبو کښې خبرې شروع کړې او د خُدائ پاک لوئی یې بیانوله. بیا پطروس ووئیل، ۴۷ ”اوس داسې
څوک شته چې دا خلق په اوبو د بپتسمې اخستلو نه منع کړی، چې په دوئ روحُ القُدس داسې نازل شوے دے لکه څنګه چې په
مونږ؟“ ۴۸ بیا هغهٔ حُکم وکړو چې دوئ ته دې د عیسیٰ مسیح په نوم بپتسمه ورکړے شی. بیا هغوئ پطروس ته ووئیل چې
تاسو مونږ سره د یو څو ورځو دپاره ایسار شئ.

د پطروس یروشلم جماعت خبرول

۱۱ ۱ په ټوله یهودیه کښې رسولانو او ایماندارانو واورېدل چې غېریهودیانو هم د خُدائ پاک کلام قبول کړو. ۲ نو کله
چې پطروس یروشلم ته واپس شو نو یهودی ایماندارانو په هغهٔ دا اِعتراض وکړو، ۳ او داسې یې وئیل چې، ”تهٔ د غېریهودیانو
کور ته لاړې او هغوئ سره دې روټیٔ وخوړه.“ ۴ پطروس هغوئ ته هر څهٔ چې شوی وُو په ترتیب سره بیان کړل چې، ۵
”زهٔ د یافا په ښار کښې وم او دُعا مې کوله چې بېهوشه شوم او رویا مې ولیده چې د یو لوئ څادر په شان یو څیز د څلورو
ګوټونو نه د آسمان نه راښکته کېدو او ما پورې راورسېدو. ۶ ما په دې کښې وکتل چې په کښې هر قسمه ځناور چینجی او
ماران او مارغان وُو. ۷ بیا یو آواز زما تر غوږو شو او راته یې ووئیل، پاڅه، پطروسه. دا حلال کړه او وې خوره. ۸ خو ما
ووئیل چې، نه مالِکه، نه. ما هیڅکله هم حرام او ناپاک څیزونه نهٔ دی خوړلی. ۹ خو د آسمان نه په دویم ځل آواز راغلو، کوم
څیزونه چې خُدائ پاک، پاک کړی دی هغې ته حرام مهٔ وایه. ۱۰ داسې درې ځله وشول او بیا هغه هر څهٔ دوباره آسمان ته
پورته کړے شول. ۱۱ هم په دغه وخت کښې درې سړی چې د قیصریه نه ما ته رالېږلے شوی وُو، هماغه کور ته راغلل چرته
چې زهٔ دېره وم. ۱۲ روحُ القُدس ما ته وفرمائیل، بغېر د څهٔ وسوسې نه د دوئ سره لاړ شه. دا شپږ وروڼه هم ما سره لاړل او
مونږ د کورنیلیوس کور ته لاړو. ۱۳ هغهٔ مونږ ته ووئیل چې څنګه یوه فرښته د هغهٔ په کور کښې راښکاره شوه او ورته یې
ووئیل چې، یافا ته شمعون پسې څوک ولېږه چې ورته پطروس هم وائی. ۱۴ هغه به تا ته داسې کلام واوروی چې د هغې په
وسیله به تهٔ او ستا ټول ټبر خلاصون بیامومی. ۱۵ څنګه چې ما خبرې شروع کړې نو روحُ القُدس په هغوئ داسې نازل شو لکه

چې په مونږ په شروع کښې نازل شوے وو. ۱۶ بيا ما ته هغه راياد شُو څۀ چې مالِک فرمائيلی وُو چې، يحيیٰ خو په اوبو بپتسمه ورکوله خو تاسو ته به د روحُ القُدس بپتسمه درکړے شی. ۱۷ نو کۀ خُدائ پاک هغوئ ته هم هغه نعمت ورکړی چې مونږ ته يې راکړے وو کله چې مونږ په مالِک عيسیٰ مسيح ايمان راوړو نو بيا زۀ څوک يم چې خُدائ پاک منع کړم؟" ۱۸ کله چې هغوئ دا واورېدل نو هغوئ نور اِعتراضونه ونۀ کړل او هغوئ د خُدائ پاک ثنا ووئيله او وې وئيل چې، "خُدائ پاک غېريهوديانو ته هم د ژوند حاصلولو دپاره د توبې موقع ورکړې ده."

په اَنطاکيه کښې جماعت

۱۹ د ستِفانوس د مرګ نه وروستو د ډېرو تکليفونو په وجه ايمانداران خوارۀ وارۀ شول او د هغوئ سر ان تر دې چې فينيکې، قبرص او اَنطاکيه ته ورسېدلو او په دې وخت کښې هغوئ صرف او صرف يهوديانو ته د خُدائ پاک کلام اورولو. ۲۰ خو په هغوئ کښې څۀ خلق د قبرص او کرين وُو چې اَنطاکيه ته لاړل او يونانيانو ته يې هم د مالِک عيسیٰ په حقله زيرے اورولو. ۲۱ د مالِک لاس په هغوئ وو، او ډېرو خلقو ايمان راوړو او مالِک ته راواوړېدل. ۲۲ دا خبره د يروشلم جماعت ته ورسېده او هغوئ بيا برنباس اَنطاکيه ته ولېږلو. ۲۳ کله چې هغه راورسېدو او د خُدائ پاک فضل يې وليدو هغه ډېر خوشحاله شو او هغوئ ټولو ته يې ډاډګيرنه ورکړه او ورته يې ووئيل چې مالِک سره په وفادارئ او په پوره زړۀ ټينګ ودرېږئ. ۲۴ برنباس يو ښۀ سړے وو د روحُ القُدس نه معمور او ايمان يې مضبوط وو. او ډېرو خلقو په مالِک باندې ايمان راوړو. ۲۵ بيا برنباس ترسس ته لاړو چې ساؤل پيدا کړی. ۲۶ کله چې يې هغه پيدا کړو نو هغه يې اَنطاکيه ته ولېږلو او پوره يو کال برنباس او ساؤل په شريکه د جماعت خِدمت کولو او ډېرو خلقو له يې تعليم ورکولو. په اَنطاکيه کښې مريدانو ته په اول ځل عيسايان ووئيلے شُو.
۲۷ په هغه وخت کښې څۀ نبيان د يروشلم نه اَنطاکيه ته راغلل، ۲۸ چې په هغوئ کښې د يو نوم اګابوس وو، هغه ودرېدو او د روحُ القُدس په وسيله يې پېشګوئي وکړه چې په ټوله دُنيا کښې به يو سخت قحط راشی. او دا قحط د قيصر کلوديوس په بادشاهۍ کښې راغلو. ۲۹ نو مريدانو فېصله وکړه چې هر يو به د خپل طاقت په مطابق هغه ايماندارانو له امداد ورلېږی چې په يهوديه کښې اوسېږی. ۳۰ هغوئ چنده وکړه او مشرانو له يې د برنباس او ساؤل په ذريعه ورولېږله.

د يعقوب قتل او د پطروس ګرفتاری

۱۲ ۱ تقريباً هم په هغه وخت هيروديس بادشاه د جماعت څۀ خلق ونيول او ظلم زياتے يې ورسره شروع کړو. ۲ هغۀ د يوحنا ورور يعقوب په تُوره شهيد کړو. ۳ نو کله چې هغه خبر شو چې يهوديان په دې کار خوشحاله شول، نو پطروس يې هم ګرفتار کړو. دا واقعه د پتيرې روټۍ د اختر په ورځو کښې وشوه. ۴ د ګرفتارولو نه وروستو يې هغه په قېد کښې واچولو او د سپاهيانو څلور ډلو ته يې حواله کړو چې د دۀ څوکيداری کوی. د هيروديس دا خيال وو چې د فسح د اختر نه وروستو به يې د خلقو په وړاندې فېصله واوروی. ۵ نو هغۀ پطروس په قېدخانه کښې وساتلو، خو جماعت د پطروس دپاره په جوش سره د خُدائ پاک نه دُعا غوښتله.

د قېدخانې نه د پطروس آزادېدل

۶ په هم هغه شپه هيروديس د پطروس د بهر راوستو نه وړاندې هغه د دوو سپاهيانو په مينځ کښې په دوو زنځيرونو تړلے اودۀ پروت وو او د دروازې نه بهر څوکيدارانو د قېدخانې څوکۍ کوله. ۷ چې ناڅاپې د مالِک خُدائ يوه فرښته هلته ودرېده او په کوټهٔ کښې رڼا وځلېده. هغې د پطروس اوږه وخوځوله او راويښ يې کړو او ورته يې وفرمائيل، "زر شه، راپاځه." نو په دې کښې زولنې د پطروس د مرونډونو نه وغورځېدلې. ۸ بيا فرښتې هغۀ ته ووئيل چې، "ملابند وتړه او خپل پېزار په پښو کړه." پطروس هم هغه شان وکړل. بيا فرښتې هغۀ ته ووئيل، "خپله چُوغه واچوه او ما پسې راځه." ۹ پطروس د کوټهٔ نه بهر فرښتې پسې نبغ روان وو، خو د هغۀ دا خيال نۀ وو چې ګنې دا رښتيا دی خو د هغۀ سوچ دا وو چې دا ګنې خوب دے. ۱۰ هغوئ د وړومبې او دوېمې څوکۍ نه واوړېدل او د اوسپنې هغه دروازې ته راورسېدل کومه چې ښار ته وتې وه. دا د هغوئ دپاره

په خپله کولاو شوه او دوئ تړې نه ووتل. کله چې هغوئ په کوڅه کښې روان ؤو نو څۀ ګورې چې فرښته د هغۀ سره نۀ وه. ⑪ بیا پطروس په خود کښې راغلو او هغۀ خپل ځان سره ووئیل چې، "اوس زما پوره یقین دے چې مالِک خُدائ خپله فرښته ما ته رالیږلې ده او ما ته یې د هیرودیس او د یهودیانو د ټولو بدو منصوبو نه نجات راکړو." ⑫ کله چې هغه په دې پوهه شو نو بیا هغه د مریم کور ته لاړو چې د یوحنا مرقوس مور وه. هلته ډیر ګڼ خلق راغونډ شوی ؤو او دُعا یې کوله. ⑬ کله چې پطروس بهر دروازه وټکوله نو روده نومې نوکره دروازې ته ورغله. ⑭ نو چې هغې د پطروس آواز وپیژندلو هغه دومره خوشحاله شوه چې د دروازې خلاصولو په ځائ هغې دننه منډه کړه او هغوئ یې خبر کړل چې، "پطروس بهر په دروازه کښې ولاړ دے." ⑮ هغوئ هغې ته ووئیل چې، "تۀ لیونی یې." خو هغه په خپله خبره ټینګه وه چې زۀ رښتیا وایم. خو هغوئ ووئیل چې، "دا به ضرور د هغۀ فرښته وی." ⑯ خو پطروس هم هغه شان دروازه ټکوله او چې کله هغوئ دروازه کولاو کړه نو بیا د هغۀ په لیدو حق حیران شول. ⑰ خو پطروس هغوئ ته د چپ کېدو اِشاره وکړه او ټوله قیصه یې ورته بیان کړه چې مالِک هغه څنګه د قېدخانې نه بهر راوویستو. نو بیا هغۀ ووئیل چې، "یعقوب او زمونږ نور ورونړه په دې واقعه خبر کړئ." او بیا هغه بل ځائ ته روان شو. ⑱ چې سحر شو نو سپاهیان په دې ډیر پرېشانه ؤو چې پطروس څۀ شو؟ ⑲ کله چې هیرودیس هغه ښۀ ولټولو او پیدا یې نۀ کړو، بیا هغۀ د سپاهیانو نه بیان واخستو او د هغوئ د وژلو حُکم یې ورکړو. د دې نه پس هیرودیس د یهودیه نه لاړو او د څۀ وخت دپاره په قیصریه کښې پاتې شو.

د هیرودیس مرګ

⑳ نو هیرودیس د صور او د صیدا خلقو ته په قهر وو نو په دې وجه هغوئ ورته د صلحې دپاره جرګه ورولېږله ځکه چې د هغوئ ښارونه د خوراک دپاره د هیرودیس د مُلک محتاجه ؤو. د سفارش کولو دپاره جرګې خپل ځان سره د بادشاه د دربار ناظر بلستوس ملګرے کړو. ㉑ نو په یوه مقرره ورځ هیرودیس خپل شاهی لباس واچولو، او په تخت کښېناستو او هغوئ ته یې تقریر شروع کړو. ㉒ او ګڼې چغې وهلې چې، "دا خو د خُدائ آواز دے، نه چې د انسان." ㉓ نو سمدستی د مالِک خُدائ یوې فرښتې هیرودیس ووهلو، ځکه چې هغۀ د خُدائ پاک تمجید ونۀ کړو، او هغه چینجو وخوړو او مړ شو. ㉔ خو په هم دې وخت کښې د خُدائ پاک کلام خورېدلو او ترقی یې کوله. ㉕ بیا برنباس او ساؤل د خپل خِدمت پوره کولو نه پس یروشلم ته واپس راغلل، او ځان سره یې یوحنا راوستو، چې بل نوم یې مرقوس وو.

د برنباس او ساؤل انتخابول

۱۳ ① د اَنطاکیه په جماعت کښې نبیان او اُستاذان ؤو، برنباس، شمعون چې په تور یادیدو، لوکیوس کرینی، مناهین چې د هیرودیس حاکِم سره یو ځائ لوئ شوے وو، او ساؤل. ② کله چې هغوئ د مالِک عبادت کولو او روژه یې نیولې وه نو روحُ القُدس ورته وفرمائیل، "برنباس او ساؤل زما د هغه کار دپاره منتخب کړئ د څۀ دپاره چې ما هغوئ رابللی دی." ③ نو د روژې نیولو او دُعا کولو نه پس هغوئ د برنباس او ساؤل په سر خپل لاسونه کېښودل او رُخصت یې کړل.

په قبرص کښې د رسولانو بیان

④ هغوئ دواړه د روحُ القُدس په وسیله ولېږلے شول، او هغوئ سلوکیه ته ښکته لاړل او بیا د هلته نه په سمندری جهاز کښې قبرص ته لاړل. ⑤ کله چې هغوئ سَلمیس ته راورسېدل نو هغوئ د خُدائ پاک کلام د یهودیانو په عبادتخانو کښې واورولو او د هغوئ سره یوحنا هم د مددګار په توګه وو. ⑥ هغوئ تر پافُس پورې په ټوله جزیره کښې وګرځېدل. هلته هغوئ یو یهودی جادوګر سره مِلاو شول، چې د دروغو نبی وو او نوم یې بریسوع وو. ⑦ هغه د سرګیوس پولوس ګورنر ملګرے وو. ګورنر یو هوښیار سړے وو. هغۀ برنباس او ساؤل راوبلل ځکه چې هغۀ غوښتل چې د خُدائ پاک کلام واوری. ⑧ خو جادوګر چې په یونانی کښې ورته اِلیماس وائی، د هغوئ مخالفت وکړو او دا کوشش یې کولو چې ګورنر ایمان رانۀ وړی. ⑨ خو ساؤل چې ورته پولوس هم وائی د روحُ القُدس نه معمور وو، اِلیماس ته یې نېغ کتل، ⑩ او ورته یې ووئیل چې، "اے د اِبلیس زویه، اے د

صداقت دشمنه، اے ټګه او د شرارت نه ډکه. ولې تهٔ د مالِک د نېغو لارو د کږولو نه نهٔ منع کيږې؟ (١١) خو ګوره اوس، مالِک
خُدائ ستا خلاف شو. تهٔ به ړوند شې او د څهٔ وخت پورې به تهٔ د نمر رڼا نهٔ وينې.“ سمدستی د هغهٔ په سترګو خړه راغله او په
تيَو شو او بيا هغهٔ لاسونه ټپول چې د لاس نه يې څوک ونيسی او بو يې ځی. (١٢) کله چې ګورنر دا هر څهٔ وليدل نو ايمان يې
راوړو، ځکه چې هغه د مالِک په حقله د تعليم په وجه ډېر متاثره شو.

د پولوس رسول او برنباس بيان د پيسيديه په اَنطاکيه کښې

(١٣) پولوس او د هغهٔ ملګرى د پافُس نه په سمندرى جهاز کښې پرګې ته لاړل چې په پمفوليه کښې ده. نو يوحنا ترې جدا شو او
يروشلم ته واپس لاړو. (١٤) خو د پرګې نه هغوئ پيسيديه اَنطاکيه ته لاړل. د سبت په ورځ هغوئ عبادتخانې ته لاړل او
کښېناستل. (١٥) د شريعت او د نبيانو د صحيفو لوستلو نه وروستو د عبادتخانې منتظيمينو هغوئ خبردار کړل چې، ”ورونړو، که
تاسو سره د خلقو د ډاډه کولو دپاره څهٔ کلام وى نو مهربانى وکړئ هغه بيان کړئ.“ (١٦) نو پولوس راوچت شو او خلقو ته يې
د چپ کېدلو اِشاره وکړه، او وې وئيل، ”اے بنى اِسرائيلو او غېريهوديانو تاسو څوک چې د خُدائ پاک نه يرېږئ نو زما خبره
واورئ. (١٧) د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک زمونږ پلار نيکونه منتخب کړل او کله چې لا هغوئ مهاجر وو نو د هغوئ نه يې په مِصر
کښې يو لوئ قوم جوړ کړو. او هغوئ يې د مِصر د غلامئ نه په خپل لوئ قُدرت سره را آزاد کړل. (١٨) خو تر څلوېښتو کالو
پورې هغهٔ په صحرا کښې د دوئ چال چلن وزغملو. (١٩) د کنعان په مُلک کښې د اووهٔ قومونو بربادولو نه پس هغهٔ د هغوئ
زمکه خپلو خلقو له په ميراث کښې ورکړه. (٢٠) او دا تقريباً په څلور نيمو سوو کالو کښې سر ته ورسېدله. د هغې نه پس هغهٔ د
سموئيل نبى تر زمانې پورې هغوئ ته قاضيان منتخب کړل. (٢١) بيا هغوئ يو بادشاه وغوښتو، او خُدائ پاک هغوئ له د قيس
زوئ ساؤل ورکړو، چې د بنيامين د قبيلې نه وو. او هغهٔ تر څلوېښتو کالو پورې حکومت وکړو. (٢٢) خو خُدائ پاک ساؤل لرې
کړو او داؤد يې د هغهٔ په ځائ بادشاه مقرر کړو، چې د چا په حقله چې خُدائ پاک داسې وفرمائيل، ”د يَسی زوئ داؤد زما په
نقش قدم روان دے، هغه به زما ټوله رضا سر ته ورسوی.“ (٢٣) د دې سړی د نسل نه خُدائ پاک د خپل قول په مطابق د بنى
اِسرائيلو دپاره خلاصونکے عيسىٰ راولېږلو. (٢٤) يحيىٰ د عيسىٰ د راتلو نه وړاندې د بنى اِسرائيلو ټولو خلقو ته بيان وکړو چې
توبه ګار شئ او بپتسمه واخلئ. (٢٥) کله چې يحيىٰ خپل خِدمت پوره کولو نو هغهٔ ووئيل چې، ”زهٔ هغه مسيح نهٔ يم کوم چې
ستاسو خيال دے، خو زما نه پس هغه څوک راروان دے چې زهٔ د هغهٔ د پېزار د تسمو د پرانستلو جوګه هم نهٔ يم.“ (٢٦) زما
ورونړو، تاسو چې د اِبراهيم اولاد يئ او غېريهوديان چې د خُدائ پاک نه يره کوئ، مونږ ته د خلاصون دا پېغام رالېږلے شوے
دے. (٢٧) د يروشلم خلقو او د هغوئ مشرانو عيسىٰ ونهٔ پېژندلو، د هغهٔ په مجرم کولو هغوئ د نبيانو هغه کلام پوره کړو چې د
هر سبت په ورځ به تلاوت کېدو. (٢٨) سره د دې چې هغوئ سره د هغهٔ د مرګ د سزا څهٔ ثبوت نهٔ وو خو بيا يې هم پيلاطوس ته
ووئيل چې هغه قتل کړى. (٢٩) کله چې هغوئ هغه هر څهٔ پوره کړل کوم چې د هغهٔ په حقله په صحيفو کښې ليکلى وُو نو هغوئ
هغه د سولئ نه راکوز کړو او په قبر کښې يې کېښودلو. (٣٠) خو خُدائ پاک عيسىٰ د مړو نه بيا راژوندے کړو. (٣١) او کوم
خلق چې د هغهٔ سره د ګليل نه يروشلم ته راغلى وُو، هغوئ هغه تر ډېرو ورځو پورې وليدلو. هغوئ اوس زمونږ د قوم خلقو ته د
هغهٔ ګواهان دى. (٣٢) او مونږ تاسو ته يې هغه زيرے راوړو چې خُدائ پاک زمونږ د پلار نيکونو سره وعده کړې وه. (٣٣) خُدائ
پاک دا وعده زمونږ دپاره، چې مونږ د هغوئ اولاد يُو، د عيسىٰ د مړو نه بيا ژوندى کولو سره پوره کړله، لکه چې دا په دويم
زبور کښې ليکلى دى چې، ”تهٔ زما زوئ يې او د نن نه زهٔ ستا پلار شوم.“ (٣٤) او خُدائ پاک د هغهٔ سره د مړو نه د بيا راژوندى
کولو وعده وکړه او په قبر کښې خاورې کېدو ته يې پرې نهٔ ښودو، او خُدائ پاک وفرمائيل چې، ”زهٔ به تاسو ته د داؤد سره
وعده کړے شوى پاک او حقيقى نعمتونه درکړم.“ (٣٥) بيا هغه د زبور په بل ځائ کښې داسې فرمائيلى دى چې، ”تهٔ به په خپل
قُدوس د خاورې کېدو ساعت رانهٔ ولې.“ (٣٦) ځکه کله چې داؤد په خپله پيرى کښې د خُدائ پاک د مرضىٔ خِدمت پوره کړو نو
هغه مړ شو او د خپل پلار نيکونو سره ښخ شو او د هغهٔ بدن خاورې شو، (٣٧) خو هغه څوک چې خُدائ پاک بيا د مړو نه
ژوندے کړو هغه خاورې نهٔ شو. (٣٨) نو ځکه زما ورونړو، زهٔ غواړم چې تاسو پوهه شئ چې د عيسىٰ په وسيله تاسو ته د ګناهونو
د معافئ اعلان کيږى. (٣٩) او هر څوک چې په عيسىٰ ايمان راوړى، د هغهٔ په وسيله به د هغهٔ هره هغه ګناه معاف شى کومه چې
د موسىٰ په شريعت کښې معاف کېدے نهٔ شوله. (٤٠) نو بيا خبردار شئ چې په تاسو کښې هغه څهٔ رانهٔ شى څهٔ چې نبيانو وئيلى

دی چې، (۴۱) وګورئ اے سپکو خلقو، حېران او تباه شئ، ځکه چې زۀ به ستاسو د ژوند په دوران کښې يو داسې کار وکړم چې تاسو به پرې يقين نۀ کوئ که تاسو ته وئيلے شوی هم وی.“ (۴۲) کله چې پولوس او برنباس د عبادتخانې نه بهر وتل نو خلقو ورته مِنت زاری وکړه چې په راتلونکی سبت موږ ته بيا د دې موضوع په حقله خبرې وکړئ. (۴۳) نو چې کله ګڼه خوره شوه نو ډېر يهوديان او نوې يهوديان شوی کسان پولوس او برنباس له ورغلل او پولوس او برنباس دوئ ته مِنت وکړو چې د خُدائ پاک په فضل کښې قائم پاتې شئ. (۴۴) په بل سبت تقريباً د ښار ټول خلق د مالِک خُدائ کلام اورېدو ته راغونډ شول. (۴۵) خو چې يهوديانو دا ګڼه وليده نو هغوئ د ډېر حسد نه اور واخستو او د پولوس د خبرو مخالفت يې وکړو او ورې کنځلو. (۴۶) بيا پولوس او برنباس په ډاګه ووئيل چې، ”دا ضروری وه چې اول دې تاسو بنی اِسرائيلو ته د خُدائ پاک کلام واورولے شی، خو چې تاسو يې نۀ قبلوئ او خپل ځانونه د تل عُمری ژوندون لائق نۀ ګڼئ، نو اوس موږ غېريهوديانو ته دعوت ورکوو. (۴۷) ځکه چې مالِک موږ ته دا حُکم راکړے دے چې، زۀ به تا د قومونو دپاره رڼا وګرځوم نو چې دغه شان تۀ زما خلاصون ټولې دُنيا ته ورسوې.“ (۴۸) کله چې غېريهوديانو دا واورېدل نو ډېر خوشحاله شول او د مالِک د کلام دپاره شُکر ګزار شول او هغوئ ځوک چې د تل عُمری ژوندون دپاره غوره شوی وُو، ايمان يې راوړو. (۴۹) نو په هغه ټول مُلک کښې د مالِک خُدائ کلام خور شو. (۵۰) خو يهوديانو ديندارې او عزتمندې ښځې او د ښار مشران د پولوس او برنباس خلاف کړل، او د هغوئ په تکليف رسولو يې لاس پورې کړو او دغه شان يې هغوئ د ښار نه بهر کړل. (۵۱) نو هغوئ د احتجاج په طور د خپلو پښو نه د هغوئ خلاف دوړه وڅنډله او اِکونيوم ته لاړل. (۵۲) او مريدان د خوشحالۍ او روحُ القُدس نه معمور وُو.

په اِکونيوم کښې زيرے اورول

۱۴ (۱) پولوس او برنباس په اِکونيوم کښې د يهوديانو عبادتخانې ته لاړل. هلته هغوئ په داسې ښۀ انداز سره خبرې وکړې چې ډېرو يهوديانو او غېريهوديانو پرې ايمان راوړو. (۲) خو بې‌ايمانه يهوديانو د غېريهوديانو په ذهنونو کښې د ايماندارانو خلاف نفرت پيدا کړو. (۳) خو د ډېرې مودې دپاره پولوس او برنباس هلته پاتې شول او په زړۀ ورتيا سره يې د مالِک په حقله خبرې کولې، نو مالِک د هغوئ د معجزو او نښو او عجيبه کارونو د قابليت په ورکولو سره د خپل کلام تصديق وکړو. (۴) خو د ښار خلق په دوو ډلو تقسيم شول، ځينې د يهوديانو په طرف او ځينې د رسولانو سره شول. (۵) خو غېريهوديانو او يهوديانو په يو ځائ د ښار د حاکمانو سره داسې منصوبه جوړه کړه چې دوئ به هغوئ بې‌عزته او سنګسار کړی. (۶) نو هغوئ د دوئ د نيت نه خبر شول او د لوکاونيه ښارونو لستره او دربې ته او ګېرچاپېره مُلکونو ته يې هِجرت وکړو. (۷) او هلته يې مسلسل د زيری تعليم ورکولو.

په لستره او دربه کښې زيرے اورول

(۸) په لستره کښې يو شل سړے وو چې پېدائشی ګوډ وو او هيچرې نۀ وو ګرځېدلے. (۹) کله چې پولوس بيان کولو نو هغۀ ورته غوږ ابښے وو، نو چې پولوس ورته د زړۀ نه وکتل نو په دې پوهه شو چې د هغۀ په جوړېدلو ايمان شته، (۱۰) نو هغۀ ورته په زوره ووئيل، ”پاڅه او په خپلو پښو ودرېږه.“ نو هغه ابک دم پاڅېدو او روان شو. (۱۱) کله چې خلقو د پولوس دا کار وليدو هغوئ په خپله مقامی ژبه کښې ووئيل چې، ”خُدايان د انسانانو په شکل کښې موږ ته راکوز شوی دی.“ (۱۲) هغوئ برنباس ته د زيُوس معبود او پولوس ته د هِرميس معبود خطاب وکړو ځکه چې پولوس د هغوئ مشرکلام اورونکے وو. (۱۳) د زيُوس اِمام چې د چا عبادتخانه د ښار نه بهر وه، هغۀ د ښار دروازې ته غوَيان او هارونه راوړل ځکه چې هغۀ او هغه ګڼې غوښتل چې هغوئ ورته قربانی پېش کړی. (۱۴) خو کله چې برنباس او پولوس په دې خبر شُو نو خپلې جامې يې وشلولې او خلقو ته يې ورمنډې کړې او چغې يې کړې چې، (۱۵) ”اے خلقو. تاسو ولې داسې کارونه کوئ؟ موږ خو هم ستاسو په شان انسانان يُو. موږ دا زيرے د دې دپاره تاسو له راوړو چې تاسو د دې عبث بُتانو نه ژوندی خُدائ پاک ته راواوړئ چا چې آسمانونه، زمکې، سمندرونه او په دې کښې هر څۀ پيدا کړی دی. (۱۶) په تېرو شوو زمانو کښې هغۀ ټول نسلونه خپلې خوښې ته پرېښې وو چې په کومه ځی. (۱۷) هغۀ خپل وجود په تاسو د رحم په وسيله ثابت کړو، يعنې په تاسو د آسمان نه باران ورَوی او په خپل موسم

کښې فصلونه درکوی، هغه تاسو په خوراک مړوی او ستاسو زړونه خوشحالوی.“ (۱۸) په دې وینا سره رسولانو خلق خپل ځان
ته د قربانۍ کولو نه ډېره په ګرانه سره منع کړل. (۱۹) بیا د اَنطاکیه او اِکونیوم نه څۀ یهودیان هغه ځائ ته راغلل او خلق یې ځان
سره ملګری کړل. نو هغوئ بیا پولوس سنګسار کړو او د ښار نه یې بهر راښکلو، د هغوئ خیال دا وو چې ګنې مړ دے. (۲۰) خو
چې کله مریدان د هغۀ نه راتاو شول، نو هغه پاڅېدو او ښار ته واپس دننه لاړو او په بله ورځ هغه د برنباس سره دربې ښار ته
لاړو.

د شام اَنطاکیه ته واپس تلل

(۲۱) په دربې کښې د زیری اورولو نه وروستو ډېر خلق د عیسیٰ مریدان شول. بیا هغوئ لستره، اِکونیوم او اَنطاکیه ته واپس
لاړل. (۲۲) هغوئ د ایماندارانو زړونه مضبوط کړل او داډګیرنه یې ورکړه چې په خپل ایمان ټینګ او قائم پاتې شی او هغوئ ته
یې ووئیل چې، ”د خُدائ پاک بادشاهۍ ته د داخلېدو دپاره به مونږ ډېر تکلیفونه زغمو.“ (۲۳) هغوئ په هر جماعت کښې مشران
مقرر کړل، او په روژه نیولو او دُعا کولو سره یې هغوئ هغه مالِک ته وسپارل په چا چې یې ایمان راوړے وو. (۲۴) بیا هغوئ د
پیسیدیه نه تیر شول او پمفولیه ته راغلل. (۲۵) او کله چې هغوئ په پرګه کښې کلام واورولو نو هغوئ لاندې اټالیه ته لاړل. (۲۶) د
اټالیه نه هغوئ اَنطاکیه ته په سمندری جهاز کښې لاړل چرته چې هغوئ د هغه کار دپاره د خُدائ پاک فضل ته وسپارلے شول
کوم چې دوئ اوس پوره کړو. (۲۷) کله چې هغوئ راورسېدل نو هغوئ جماعت یو ځائ راجمع کړو، او د هغه هر څۀ نه یې
هغوئ خبر کړل چې خُدائ پاک د دوئ په وسیله کړی وُو، او چې څنګه هغۀ غېریهودیانو ته د ایمان د راوړلو دروازه کولاو کړې
وه. (۲۸) او هغوئ هلته تر ډېره وخته پورې د مریدانو سره پاتې شول.

په یروشلم کښې جرګه

۱۵ (۱) بیا څینې کسان د یهودیه نه راغلل او ایماندارانو ته یې تعلیم شروع کړو چې، ”کۀ تاسو د موسیٰ د شریعت په مطابق
سنت نۀ شئ نو خلاصون نۀ شئ موندلے.“ (۲) په دې د پولوس او برنباس د هغوئ سره ډېر سخت بحث وشو او جماعت دا
فېصله وکړه چې پولوس او برنباس دې سره د نورو ایماندارانو یروشلم ته لاړ شی چې په دې مسئله د رسولانو او د نورو مشرانو
سره خبرې وکړی. (۳) جماعت هغوئ ولېږل او په فینیکې او سامریه ورواوړېدل او هغوئ د غېریهودیانو د ایمان راوړلو خبرې
کولې، نو په دې خبره ټول ایمانداران ډېر خوشحاله شول. (۴) کله چې هغوئ یروشلم ته راغلل نو ټول جماعت، رسولانو او
مشرانو ورته تود هرکلے وئیلو او بیا یې هغوئ د هغه هر څۀ نه چې خُدائ پاک د هغوئ په وسیله کړی وُو، خبر کړل. (۵) بیا د
فریسیانو د فرقې څۀ ایمانداران پاڅېدل او وې وئیل چې، ”دا ضروری دی چې غېریهودیان سنت شی او ورته دې حکم وشی
چې د موسیٰ د شریعت پابندی کوئ.“ (۶) نو رسولانو او مشرانو جرګه جوړه کړه چې په خپلو کښې په دې مسئلې مشوره
وکړی. (۷) د اوږد بحث نه پس پطروس پاڅېدو او هغوئ ته یې مخ راواړولو او وې وئیل چې، ”اے زما وروڼو، تاسو په خپله
خبر یئ چې په اولو ورځو کښې خُدائ پاک په تاسو کښې زۀ خوښ کړم چې غېریهودیانو ته د زیری کلام بیان کړم چې هغوئ
ایمان راوړی. (۸) او خُدائ پاک چې د هر څۀ نه خبر دے، هغۀ هغوئ ته د روحُ القُدس د ورکولو په وسیله د دې تصدیق وکړو
چې خُدائ پاک هغوئ هم قبول کړی دی څنګه چې یې مونږ قبول کړی یُو. (۹) هغۀ په هغوئ کښې او په مونږ کښې څۀ فرق ونۀ
کړو ځکه چې هغۀ د ایمان راوړلو په وسیله د هغوئ زړونه پاک کړل. (۱۰) نو اوس بیا تاسو خُدائ پاک ولې آزمائ او د دې
مریدانو په اوږو داسې جغ ولې ږدئ چې نۀ خو مونږ او نۀ زمونږ پلارانو نیکونو وړلے شو؟ (۱۱) نه، زمونږ عقیده ده چې مونږ د
مالِک عیسیٰ د فضل په وسیله خلاصون موندلے دے او دغه شان دوئ هم.“ (۱۲) په دې ټوله غونډه چُپ شوله او برنباس او
پولوس ته یې غوږ کېښودو چا چې هغه نښې او معجزې بیان کړې چې د دوئ په وسیله خُدائ پاک په غېریهودیانو کښې ښکاره
کړې وې. (۱۳) هغوئ چې خبرې بس کړې نو یعقوب ووئیل چې، ”اے زما وروڼو، ما ته غوږ کېږدئ. (۱۴) شمعون مونږ ته
ووئیل چې خُدائ پاک څنګه په اول ځل د غېریهودیانو نه خلق د خپل ځان دپاره خوښ کړل. (۱۵) دا د نبیانو د کلام سره هم
سمون خوری لکه چې صحیفو کښې لیکلے شوی دی چې، (۱۶) ”د هغې نه پس به زۀ واپس راشم او د داؤد نړېدلے کور به بیا

آباد کړم، او زۀ به دا بیا ودان کړم ۱۷ د دې دپاره چې نور انسانان، یعنې غېریهودیان زما لټون وکړی څوک چې ما رابللی او
خپل کړی دی. مالِک خُدائ داسې فرمائی، هغه چې دغه کارونه کوی، ۱۸ چې د پیړو راسې معلوم دی.“ ۱۹ د دې دپاره زما
فېصله دا ده چې مونږ هغه غېریهودیانو ته تکلیف ورنۀ کړُو څوک چې په خُدائ پاک ایمان راوړی، ۲۰ بلکې په لیکلو ورته
هدایت وکړُو چې بُتانو ته پېش کړے شوې نذرانې او زناکارئ نه او د مُردار شوی څاروی غوښې نه او د هغې د وینې نه څان
وساتئ. ۲۱ ځکه چې د پخوا زمانې نه په هر ښار کښې د موسیٰ د شریعت تعلیم ورکول کېدو او په هر سبت به په عبادتخانو
کښې تلاوت کېدو.“

د جرګې پېغام

۲۲ بیا رسولانو او مشرانو د ټول جماعت په مشوره دا فېصله وکړه چې په خپل مینځ کښې یو څو کسان خوښ کړی او هغوئ
اَنطاکیه ته د پولوس او برنباس سره ولېږی. هغوئ په ورونړو کښې یهوداه چې برسبا ورته وائی، او سیلاس چې په هغوئ کښې
ډېر عزتمند وو، غوره کړل. ۲۳ او خط یې ورکړو چې په کښې داسې لیکلے شوی ؤو، ”مونږ رسولان او مشران ستاسو ورونړه،
تاسو غېریهودیانو ایماندارانو ته چې په اَنطاکیه، شام، او کلکیه کښې یئ سلامونه وایو. ۲۴ مونږ اورېدلی دی چې زمونږ څینی
کسان زمونږ د حُکم نه بغېر درغلی دی او په خپلو خبرو یې تاسو پرېشانه کړی یئ او ستاسو ذهنونه یې ګډوډ کړی دی. ۲۵
مونږ دا فېصله کړې ده چې خپل نمائنده ګان خوښ کړُو او د خپلو خوږو ملګرو برنباس او پولوس سره یې تاسو له درولېږو،
۲۶ چا چې خپل ځانونه زمونږ د مالِک عیسیٰ مسیح د نوم دپاره په خطره کښې اچولی دی. ۲۷ د دې دپاره مونږ یهوداه او
سیلاس درلېږو او هغوئ به درته په خپله دا خبرې تېرې کړی. ۲۸ دا زمونږ او د روحُ القُدس خوښه ده چې د دې ضروری
خبرو نه زیات په تاسو نور بوج وانۀ چوُو. ۲۹ تاسو ته په کار دی چې بُتانو ته د نذر کړې قربانئ نه، د هغې د وینې او د مُردار
شوی څاروی غوښې نه او د زناکارئ نه څان ساتئ. کۀ تاسو د دې څیزونو نه ځانونه بچ ساتئ نو تاسو به ښۀ کوئ. وسلام.“
۳۰ نو دغه شان دوئ رُخصت کړے شول او اَنطاکیه ته لاړل. هلته هغوئ جماعت یو ځائ جمع کړو او خط یې ورله ورکړو.
۳۱ کله چې هغوئ دا خط ولوستلو نو هغوئ په دې تسلی خوشحاله شول. ۳۲ یهوداه او سیلاس چې په خپله هم نبیان ؤو،
هغوئ ایماندارانو ته د ډاډګیرنې او تکړه کېدو دپاره ډېر نصیحت وکړو. ۳۳-۳۴ هلته د څۀ وخت تېرولو نه پس ایماندارانو
هغوئ په خیر سره خپلو استوونکو ته واپس ولېږل. ۳۵ خو پولوس او برنباس په اَنطاکیه کښې پاتې شول او هلته یې د ډېرو
نورو سره د مالِک کلام اورولو او تعلیم یې ورکولو.

د پولوس رسول او برنباس جدائی

۳۶ نو څو ورځې پس پولوس برنباس ته ووئیل چې، ”راځه چې واپس لاړ شُو او ایماندارانو سره مِلاو شُو په هر هغه ښار کښې
چرته چې مونږ د مالِک کلام اورولے وو او د هغوئ د حال نه ځان خبر کړُو.“ ۳۷ د برنباس دا خواهش وو چې یوحنا چې
ورته مرقوس وائی د ځان سره بوځی. ۳۸ خو پولوس دا مناسب نۀ ګڼل چې هغه د ځان سره ملګرے کړی ځکه چې یوحنا
هغوئ په پمفولیه کښې ځانله پرېښے وُو او د خِدمت په کار کښې یې دوئ سره ملګرتیا نۀ وه کړې. ۳۹ د هغوئ اختلاف دومره
زیات شو چې هغوئ د یو بل نه جدا شول او برنباس مرقوس د ځان سره کړو او په سمندری جهاز کښې قبرص ته روان شو.
۴۰ خو پولوس سیلاس خوښ کړو او هغه په خپل سفر روان شو. ایماندارانو هغه د مالِک فضل ته وسپارلو. ۴۱ هغه په شام
او کلکیه ورتېر شو او جماعتونو له یې ډاډګیرنه ورکړه.

د پولوس رسول او سیلاس سره د تیموتیوس ملګرتیا

۱۶ ۱ پولوس دربې او لستره ته لاړو. هلته تیموتیوس نومې یو مرید وو چې مور یې یهودنه وه او هغه ایمانداره وه خو د هغۀ
پلار یونانی وو. ۲ هغه د لستره او اِکونیوم په ایماندارانو کښې ډېر نېک نامه وو. ۳ پولوس غوښتل چې تیموتیوس د خپل
ځان سره بوځی، او د هغه یهودیانو د خاطره چې هلته اوسېدی هغوئ هغه سنت کړو ځکه چې هغوئ ټولو ته پته وه چې د هغۀ

پلار یونانی وو. (۴) څنګه چې هغوئ د یو ښار نه بل ته تلل نو هغه فرمانونه چې رسولانو او مشرانو پرې په یروشلم کښې فېصله
کړې وه، هغه يې ایماندارانو ته اورول چې عمل پرې وکړی. (۵) نو جماعتونه په ایمان کښې ورځ په ورځ تکړه کېدل او د هغوئ
شمېر زیاتېدو.

د مِکدونی سړی په حقله د پولوس رسول رویا

(۶) نو هغوئ د فروګیه او ګلتیه په علاقو واوړېدل ځکه چې روحُ القُدس هغوئ د آسیه په صوبه کښې د کلام اورولو نه منع
کړی وُو. (۷) کله چې هغوئ د موسیه سرحد ته ورسېدل نو هغوئ کوشش وکړو چې بتونیه ته ننوځی خو د عیسیٰ روح هغوئ
پرې نۀ ښودل. (۸) نو هغوئ په موسیه تیر شول او تروواس ته لاړل. (۹) د شپې پولوس رویا ولیدله چې یو مِکدونی سړے ولاړ
دے او دا مِنت ورته کوی چې، "مِکدونیه ته راپورې وځه او زمونږ مدد وکړه." (۱۰) کله چې هغۀ دا رویا ولیده نو مونږ سمدستی
کوشش وکړو چې مِکدونیه ته لاړ شُو. زمونږ دا خیال وو لکه چې خُدائ پاک راته وئیلی وی چې هغوئ ته زیرے ورکړُو.

د فیلیپی لِدیه په حضرت عیسیٰ مسیح ایمان راوړل

(۱۱) نو مونږ د تروواس نه په سمندری جهاز کښې سوارۀ شُو او نېغ ساموتراکې ته او په بله ورځ نیاپولیس ته لاړو، (۱۲) او د هغه
ځائ نه فیلیپی ته چې د مِکدونیه په ضِلع کښې لوئ ښار دے او د رومیانو کالونی هم ده. مونږ په دې ښار کښې د څو ورځو
دپاره پاتې شُو. (۱۳) د سبت په ورځ مونږ د ښار د دروازې نه بهر د سیند غاړې ته لاړو چرته چې زمونږ دا خیال وو چې خلق به
د عبادت دپاره راټول شوی وی، مونږ کښېناستو او هلته د راغلو ښځو سره مو خبرې وکړې. (۱۴) په هغوئ کښې د یوې نوم
لِدیه وو چې د قیمتی کاسنی رنګ جامو سوداګره وه او د تواتیره د ښار اوسېدونکې وه. هغه د خُدائ پاک عبادت کوونکې وه.
مالِک د هغې زړۀ پرانستو او هغې د پولوس کلام قبول کړو. (۱۵) کله چې هغې ته سره د خاندانه بپتسمه ورکړے شوه نو هغې په
مونږ زور واچولو او وې وئیل چې، "کۀ تاسو ما د مالِک ایمانداره ګڼئ نو راشئ او زما په کور کښې مېلمانۀ شئ." او هغې مونږ
په پاتې کېدو مجبور کړُو.

پولوس رسول او سیلاس په قېدخانه کښې

(۱۶) مونږ یوه ورځ چې عبادتخانې ته روان وُو نو یوه نوکره مو ولیدله چې پرې د غېب عالم روح ناست وو او هغې خپلو مالِکانو
ته د فال کتو په ذریعه ډېرې پیسې ګټلې. (۱۷) هغه نوکره پولوس او مونږ پسې راروانه وه او چغې یې وهلې، "دا د خُدائ تعالیٰ
غلامان دی او تاسو ته د خلاصون لار ښائی." (۱۸) هغې دا وینا ډېرې ورځې وکړه خو آخر پولوس تنګ شو. هغۀ هغه روح ته
مخ راواړولو او ورته یې ووئیل چې، "زۀ تا ته حُکم درکوم چې د عیسیٰ مسیح په نوم د دې نه بهر شه." او هغه په هغه ځائ د
هغې نه راووتو. (۱۹) خو کله چې د جینۍ مالِکانو وکتل چې د دوئ د ګټې اُمید ختم شو نو هغوئ پولوس او سیلاس ونیول او په
بازار کښې یې په راښکلو حاکمانو ته راوستل. (۲۰) چې کله یې هغوئ د منصفانو په وړاندې پېش کړل نو هغوئ ووئیل چې، "دا
کسان زمونږ په ښار کښې ګړبړ جوړوی او یهودیان هم دی. (۲۱) دوئ د هغه رسمونو تعلیم ورکوی کوم چې مونږ رومیانو ته
منل او عمل پرې کول روا نۀ دی." (۲۲) ګڼه هغوئ سره په پولوس او سیلاس باندې د حملې کولو دپاره یو ځائ شوه او
منصفانو حکم وکړو چې د دوئ جامې وباسئ او په کوتکونو یې ووهئ. (۲۳) د ښۀ وهلو ټکولو نه پس یې هغوئ په قېدخانې کښې
واچول او د جیل مشر ته یې حکم وکړو چې په هغوئ سخت نظر ساتی چې ونۀ تښتی. (۲۴) د دې حکم په مطابق هغۀ هغوئ د
قېدخانې په دننه حِصه کښې واچول او د هغوئ پښو ته یې زولنې واچولې. (۲۵) خو په نیمه شپه کښې پولوس او سیلاس دُعا
کوله او د خُدائ پاک ثنا یې وئیله او نورو قېدیانو ورته غوږ ایښے وو، (۲۶) چې ناګهانه داسې سخته زلزله راغله چې د قېدخانې
بنیادونه یې وخوځول. او سمدستی ټولې دروازې کولاو شوې او د ټولو قېدیانو زولنې پرانستے شوې. (۲۷) کله چې د جیل مشر
راویښ شو او د قېدخانې دروازې یې کولاو ولیدلې نو دا خیال یې وکړو چې قېدیان به تښتېدلی وی، نو هغۀ خپله تُوره راوویسته
نو چې ځنګه یې خپل ځان وژلو. (۲۸) خو پولوس تېزه چغه ورکړه چې، "ځان ته نقصان مۀ رسوه ځکه چې مونږ ټول دلته یُو."

۲۹ نو د جيل مشر ډيوه راوغوښته، ورمنډه يې کړه او په ريږدو د پولوس او سيلاس په وړاندې پرېوتو. ۳۰ بيا هغهٔ هغوئ بهر
راوويستل او وې وئيل چې، "اے صاحبانو، زهٔ څهٔ وکړم چې خلاصون حاصل کړم؟" ۳۱ هغوئ جواب ورکړو چې، "په مالِک
عيسىٰ باندې ايمان راوړه نو تهٔ او ستا خاندان به خلاصون حاصل کړی." ۳۲ بيا هغوئ د مالِک کلام هغهٔ ته او د هغهٔ د کور
ټولو خلقو ته واورولو. ۳۳ د شپې په هم هغه وخت د جيل مشر هغوئ ځان سره بوتلل او زخمونه يې ورله ووينځل، نو په هم
هغه ساعت هغوئ بيا هغهٔ ته سره د خاندانه بپتسمه ورکړه. ۳۴ هغهٔ هغوئ خپل کور ته راوستل او خوراک يې ورته کېښودو او
هغه سره د خپله ټوله خاندانه ډېر خوشحاله شو ځکه چې هغوئ په خُدائ پاک ايمان راوړے وو. ۳۵ نو سحر وختی منصفانو
آفسران د دې حکم سره ورولېږل چې، "هغه کسان پرېږدئ چې لاړ شی." ۳۶ نو د جيل مشر پولوس ته دا خبر ورکړو او وئ
وئيل چې، "منصفانو دا خبر رالېږلے دے چې تهٔ او سيلاس دې آزاد کړے شی، نو اوس راوځئ او په خير لاړ شئ." ۳۷ خو
پولوس آفسرانو ته ووئيل چې، "باوجود د دې چې مونږ سره د روم شهريت دے خو هغوئ مونږ د خلقو په وړاندې بې‌گناه
بې‌خطا ووهلو. او مونږ يې قېد کړو او اوس مو په پټه وباسی څهٔ؟ بلکل نه، هغوئ دې په خپله راشی او مونږ دې بهر کړی." ۳۸
آفسرانو د دوئ دا خبره منصفانو ته ورسوله. کله چې هغوئ دا واورېدل چې پولوس او سيلاس سره د روم شهريت دے نو يرې
واخستل ۳۹ او راغلل او معافی يې ورنه وغوښته، او هغوئ يې رابهر کړل او مِنت يې ورته وکړو چې د ښار نه لاړ شئ. ۴۰ د
قېدخانې نه وروستو هغوئ د لِديه کور ته لاړل او هلته د ايماندارانو ورونړو او خوېندو سره مِلاو شول او هغوئ ته يې ډاډګيرنه
ورکړه او بيا ترې رُخصت شول.

په تِسالونيکيه کښې اله ګوله

۱۷ ۱ بيا پولوس او سيلاس په امفيپوليس او په اپولونيه تير شول او تِسالونيکيه ته راغلل چرته چې د يهوديانو عبادتخانه وه.
۲ او پولوس د خپل عادت په مطابق د هغوئ عبادتخانې ته تلو او درې هفتې د هر سبت په ورځ د هغوئ سره د صحيفو نه
بحث مباحثه کوله. ۳ او دا يې ورته تشريح او ثابت کړل چې مسيح به خامخا تکليفونه زغمی او د مړو نه به بيا ژوندے
راپاڅی. او هغهٔ ووئيل چې، "کوم عيسىٰ چې زهٔ تاسو ته بيانوم، هم هغه مسيح دے." ۴ په هغوئ کښې ځينې راضی شول او د
پولوس او سيلاس سره ملګری شول او دغه شان د دې ديندارو يونانيانو يو څو عزتمندې ښځې هم راضی شوې. ۵ خو
يهوديانو د حسد له کبله د څهٔ بازاری بدمعاشانو په مدد، جلوس راوويستو او په ښار کښې يې اله ګوله جوړه کړه. هغوئ د
ياسون کور راګېر کړو چې پولوس او سيلاس ولټوی او د خلقو ګڼې ته يې راوباسی. ۶ خو چې هغوئ يې ونهٔ موندل نو ياسون
او ځينې نور ايمانداران يې د ښار منصفانو ته په زور راوستل او دا چغې يې وهلې چې، "هم دې کسانو ټوله دُنيا په عذاب اخته
کړې ده او اوس زمونږ ښار هم په عذابوی، ۷ او ياسون هغوئ د ځان سره ديره کړی دی. هغوئ د قيصر ټول قانون د پښو
لاندې کړے دے او دا وائی چې دلته يو بل بادشاه دے چې نوم يې عيسىٰ دے." ۸ کله چې خلقو او د ښار منصفانو دا
واورېدل نو وارخطا شول. ۹ نو هغوئ د ياسون او نورو نه ضمانت واخستلو او پرې يې ښودل.

پولوس رسول او سيلاس په بيريه کښې

۱۰ په هم هغه شپه ايماندارانو ورونړو پولوس او سيلاس بيريه ته ولېږل. کله چې هغوئ راورسېدل نو د يهوديانو عبادتخانې ته
لاړل. ۱۱ دا يهوديان د تِسالونيکيه د يهوديانو په نسبت آزاد خياله وو، ځکه چې هغوئ کلام ډېر په اخلاص قبول کړے وو او
هره ورځ به يې د صحيفو په لوستلو غور کولو ترڅو په دې پوهه شی چې د هغوئ تعليم صحيح دے او کهٔ نه. ۱۲ نو په دې وجه
په هغوئ کښې ډېرو ايمان راوړو او ورسره څهٔ يونانيانې عزتمندې ښځې او سړی هم ملګری شُو. ۱۳ خو چې د تِسالونيکيه
يهوديانو ته دا پته ولګېده چې پولوس په بيريه کښې هم د خُدائ پاک کلام بيانوی نو هغوئ هلته هم راغلل چې ګڼه د هغوئ خلاف
ولمسوی او را وې پاروی. ۱۴ نو ايماندارانو ورونړو پولوس سمدستی ښکته ساحل ته ولېږلو. خو سيلاس او تيموتيوس دواړه
وروستو پاتې شول. ۱۵ هغه کسان چې د پولوس د لارې ملګری وُو نو هغه يې اتينيه ته راوستو او په واپسی کښې يې سيلاس او
تيموتيوس ته دا پيغام ورکړو، څومره زر چې کېدے شی ما ته خپل ځان راورسوئ.

پولوس رسول په اتينيه کښې

(۱۶) بيا چې پولوس په اتينيه کښې د هغوئ په اِنتظار وو نو زړهٔ يې ډېر غمژن شو چې ښار يې له بُتانو نه ډک وليدلو. (۱۷) نو هغهٔ
به په عبادتخانه کښې د يهوديانو او ديندارو يونانيانو سره بحثونه کول او دغسې به يې په بازارونو کښې هره ورځ هغوئ سره کول
څوک چې به هلته وُو. (۱۸) ځينې اِپيکورى او ستُوئيکى فلسفيانو هم ورسره بحث وکړو او ځينو ووئيل چې، ”دا بکواس کولو والا
څهٔ وئيل غواړى؟“ او نورو ووئيل چې، ”داسې لګى چې دے د غېرو معبودانو بيان کوى.“ او دا يې ځکه ووئيل چې هغهٔ د عيسىٰ
او د قيامت په حقله زيرے اورولو. (۱۹) نو هغوئ هغه ونيولو او اريوپاګوس دربار ته يې راوستو او ورته يې ووئيل چې، ”دا
نوے تعليم کوم چې تهٔ ورکوې، مونږ په دې پوهولے شي څهٔ؟ (۲۰) مونږ ته تهٔ څهٔ عجيبه بيانونه رارسوې، خو مونږ په دې ځان
پوهول غواړو چې د دې مطلب څهٔ دے.“ (۲۱) نو په هغه وخت کښې اتينيانو او د هغه ځائ بهرنى خلقو سره په نوې سوچونو
باندې د تاويلو ماويلو نه بغېر بله مشغولا نهٔ وه. (۲۲) نو بيا پولوس د اريوپاګوس د دربار په وړاندې ودرېدو او وې وئيل چې،
”اے اتينيانو، زهٔ وينم چې تاسو په هر لحاظ ډېر سرګرم ايمانداران يئ. (۲۳) ځکه هر کله چې زهٔ په ښار کښې وګرځېدم او ما
ستاسو د عبادت د څيزونو ننداره په غور سره وکړه نو ما د نورو څيزونو سره يوه قربانګاه وليدله چې دا پرې ليکلے شوى وُو
چې، د نامعلومه خُدائ پاک دپاره. تاسو چې د کوم څيز د نامعلوم په طور عبادت کوئ، هم دغه څيز زهٔ درته بيانوم. (۲۴) هغه
خُدائ پاک چې دُنيا يې پيدا کړه او په کښې يې هر څيز هم پيدا کړل، څوک چې د آسمان او د زمکې مالِک دے هغه د بنى آدمو
د لاس جوړو شوو زيارتونو کښې نهٔ اوسيږى. (۲۵) نهٔ د بنى آدم لاس د هغهٔ خِدمت کولے شى او نهٔ هغه د بنى آدم د څهٔ څيز
محتاج دے، بلکې هغه په خپله ټولو بنى آدمو له ژوند، ساه او هر څهٔ ورکوى. (۲۶) هغهٔ د دُنيا ټول قومونه چې د دُنيا په مخ
اوسيږى د يو انسان نه پيدا کړى دى. هغهٔ د هغوئ ميعادونه او د اوسېدو حدونه مقرر کړل. (۲۷) نو د هغهٔ غرض دا وو چې دوئ
د خُدائ پاک لټون وکړى او کېدے شى چې په لټولو يې بيامومئ. بېشکه چې هغه زمونږ د چا نه هم لرې نهٔ دے. (۲۸) ځکه چې
په هغهٔ کښې زمونږ ژوندون، حرکت او وجود دے. لکه څنګه چې ستاسو خپلو ځينو شاعرانو وئيلى دى، مونږ هم د هغهٔ د نسل
نه يُو. (۲۹) نو چې مونږ د خُدائ پاک اولاد يُو نو بيا مونږ ته دا سوچ کول مناسب نهٔ دى چې د خُدائ ذات لکه د سرو زرو، د
سپينو زرو يا د کانى د بُت په شان وګڼو چې بنى آدم په خپله پوهه او هُنر سره جوړ کړى وى. (۳۰) په تير وختونو کښې خُدائ
پاک دا جهالت نظر انداز کړے وو خو اوس هغه هر چرته ټولو بنى آدمو له حُکم ورکوى چې توبه ګار شى. (۳۱) ځکه چې هغهٔ
يوه ورځ مقرره کړې ده په کومه چې به هغه د دُنيا عدالت په صداقت سره د يو سړى په وسيله وکړى کوم چې هغهٔ غوره کړے
دے، او ټولو ته د دې ثبوت ورکولو دپاره چې هغه څوک دے چې د مړو نه يې بيا راژوندے کړو.“ (۳۲) کله چې هغوئ د مړو نه
د بيا راژوندى کولو خبرې واورېدلې نو ځينو ورپورې ټوقې شروع کړې خو نورو ورته ووئيل چې، ”په دې حقله به مونږ تا نه بيا
خبرې واورو.“ (۳۳) نو دغه شان پولوس د خلقو د مينځ نه ووتو. (۳۴) خو يو څو کسان ورسره شول او ايمان يې راوړو چې په
هغوئ کښې يو ديونيسيوس د اريوپاګوس د دربار کس وو او ورسره دمريس نومې يوه ښځه او ځينې نور کسان هم وُو.

د پولوس رسول کورنتوس ښار ته تلل

۱۸ (۱) د دې نه پس پولوس د اتينيه نه روان شو او کورنتوس ته لاړو. (۲) هلته هغه اکوله نومې يهودى سره مِلاو شو چې د
اصل نه د پونطوس وو او د ښځې نوم يې پرسکله وه. هغه تازه تازه د اِټلى نه راغلے وو ځکه چې کلوديوس ټولو يهوديانو ته
حُکم ورکړے وو چې د روم نه ووځئ. پولوس هغوئ سره د مِلاوېدو دپاره ورغلو. (۳) پولوس هلته ورسره اوسېدلو او دوئ
سره يې يو ځائ کار کولو ځکه چې د دوئ هم د هغهٔ په شان د تمبوانو جوړولو کسب وو. (۴) هغهٔ به د هر سبت په ورځ د
يهوديانو په عبادتخانې کښې بحث مباحثه کوله او د هغهٔ کوشش دا وو چې يهوديان او يونانيان خپل ځان ته راواړوى. (۵) کله
چې سيلاس او تيموتيوس د مِکدونيه نه راورسېدل نو پولوس خپل ځان په پوره توګه د تعليم دپاره وقف کړو او يهوديانو ته يې دا
ګواهى ورکړه چې عيسىٰ هم مسيح دے. (۶) خو چې کله يې هغوئ مخالفت وکړو او بدرد يې ورته ووئيل نو هغهٔ احتجاجاً
خپلې جامې وڅنډلې او هغوئ ته يې ووئيل چې، ”ستاسو خون ستاسو په غاړه، زهٔ ترې پاک يم. اوس به زهٔ غېريهوديانو ته لاړ
شم.“ (۷) بيا هغه د عبادتخانې نه روان شو او د تيطيوس يوستوس نومې سړى کور ته لاړو چې د خُدائ پاک عبادت کوونکے

وو او کور يې د عبادتخانې سره نژدې وو. ﴿۸﴾ کرسپوس چې د عبادتخانې مشر وو سره د خپل مکمل خاندان په مالِک ايمان راوړو، او ډېرو کورنتيانو چا چې د پولوس تعليم واورېدو ايمان يې راوړو او بپتسمه ورته ورکړے شوه. ﴿۹﴾ يوه شپه پولوس ته مالِک په رويا کښې وفرمائيل چې، "يرېږه مه، خپل تبليغ جارى ساته او خاموشه کېږه مه، ﴿۱۰﴾ ځکه چې زهٔ درسره يم. او هيڅوک به دربانديې د نقصان رسولو دپاره حمله ونهٔ کړى ځکه چې په دې ښار کښې ډېر خلق داسې دى چې زما دى." ﴿۱۱﴾ نو هغه هلته يو کال او شپږ مياشتې پاتې شو او هغوئ ته يې د خُدائ پاک د کلام تعليم ورکولو. ﴿۱۲﴾ خو چې کله ګليو د اخيه حاکِم شو نو يهوديانو په شريکه په پولوس حمله وکړه او هغه يې عدالت ته پېش کړو. ﴿۱۳﴾ هغوئ ووئيل چې، "دغه سړے په داسې طريقه خلق د خُدائ پاک عبادت ته راړوى چې د شريعت خلاف ده." ﴿۱۴﴾ څنګه چې پولوس جواب ورکولو نو په دې کښې ګليو يهوديانو ته ووئيل چې، "کهٔ چرې دا خبره د جرم يا د سخت شرارت وى نو يهوديانو، ما به ستاسو شکايت مناسب ګڼلے وو. ﴿۱۵﴾ خو چې دا ستاسو د لفظونو، نومونو او د يهودى شريعت خبره ده، نو بيا تاسو په خپله ورسره پوهه شئ، زهٔ د داسې مسئلو منصف جوړېدل نهٔ غواړم." ﴿۱۶﴾ او هغهٔ هغوئ د عدالت نه وشړل. ﴿۱۷﴾ بيا هغوئ ټولو سوستينس راونيولو څوک چې د عبادتخانې سردار وو او هغه يې د عدالت په وړاندې ووهلو. خو ګليو په دې کار هيڅ غوږ ونهٔ ګرولو.

د پولوس رسول اَنطاکيه ته واپس راتلل

﴿۱۸﴾ پولوس د څهٔ وخت دپاره هلته پاتې شو، بيا يې ايماندارانو ورونو نه رُخصت واخستو او په سمندرى جهاز کښې شام ته روان شو او ورسره پرسکله او اکوله هم وُو. نو په کِنخريه کښې هغهٔ خپل سر وخرېلو ځکه چې هغهٔ منښته کړې وه. ﴿۱۹﴾ کله چې هغوئ اِفِسوس ته ورسېدل نو پولوس پرسکله او اکوله هلته پرېښودل. خو کله چې هغه هلته وو نو په عبادتخانه کښې يې د يهوديانو سره مناظره وکړه. ﴿۲۰﴾ هغوئ ورته د زيات وخت دپاره د پاتې کېدو خواست وکړو خو هغهٔ اِنکار وکړو. ﴿۲۱﴾ خو د اِفِسوس د خلقو نه يې په دې خبره رُخصت واخستلو چې، "کهٔ د خُدائ پاک رضا وى نو زهٔ به بيا واپس تاسو له راشم." بيا هغه د هغوئ نه لاړو. ﴿۲۲﴾ کله چې هغه په قيصريه کښې د جهاز نه کوز شو نو هغه يروشلم ته لاړو او د جماعت د خلقو سره مِلاو شو او بيا اَنطاکيه ته واپس شو. ﴿۲۳﴾ هلته د څهٔ وخت تېرولو نه پس هغه په سفر روان شو او د ګلتيه او فروګيه په مُلک کښې وګرځېدو او ټولو مريدانو ته يې ډاډ ورکړو.

د اپولوس په اِفِسوس کښې بيان

﴿۲۴﴾ نو اپولوس نومې يو يهودى چې د اسکندريه اوسېدونکے وو، اِفِسوس ته راغلو. او د هغهٔ خبرې ډېرې خوږې وې او د کِتابِ مقدس تکړه عالم وو. ﴿۲۵﴾ هغهٔ د مالِک خُدائ د لارې تعليم حاصل کړے وو او په روحانى جوش سره يې خبرې کولې او د عيسىٰ په حقله يې صحيح تعليم ورکولو. اګر کهٔ هغه صرف د يحيىٰ د بپتسمې نه واقف وو. ﴿۲۶﴾ هغهٔ په عبادتخانې کښې په زړهٔ ورتيا سره خبرې شروع کړې. خو چې کله پرسکله او اکوله د هغهٔ خبرې واورېدلې نو هغوئ هغه يو طرف ته کړو او د خُدائ پاک لار يې ورته په صحيح تفصيل سره بيان کړه. ﴿۲۷﴾ او چې اپولوس وغوښتل چې اخيه ته پورې وځى نو ايماندارانو هغهٔ ته د تلو ډاډ ورکړو او مريدانو ته يې وليکل چې د هغهٔ هرکلے وکړى. نو چې هغه هلته ورسېدو نو هغهٔ د هغه چا دپاره چې د خُدائ پاک په فضل يې ايمان راوړى د لوئ ښېګړې سبب شو. ﴿۲۸﴾ ځکه چې هغهٔ په مناظره کښې په ډېرو دليلونو سره يهوديان لاجوابه کړل او د کِتاب مقدس نه يې دا ثابته کړه چې عيسىٰ هم مسيح دے.

پولوس رسول په اِفِسوس کښې

۱۹ ﴿۱﴾ څهٔ وخت چې اپولوس په کورنتوس کښې وو نو پولوس په دننو علاقو کښې وګرځېدو او اِفِسوس ته راغلو. هلته هغهٔ څو مريدان وليدل، ﴿۲﴾ هغهٔ هغوئ ته ووئيل چې، "د ايمان راوړلو په موقع په تاسو روحُ القُدس نازل شوے وو؟" هغوئ جواب ورکړو چې، "نه، موږ ته خو دا پته هم نشته چې روحُ القُدس څهٔ څيز دے." ﴿۳﴾ بيا پولوس ووئيل چې، "تاسو ته د څهٔ بپتسمه درکړے شوې وه؟" هغوئ جواب ورکړو چې، "د يحيىٰ بپتسمه." ﴿۴﴾ پولوس ورته ووئيل چې، "د يحيىٰ بپتسمه خو د توبې

بپتسمه وه. هغهٔ خلقو ته وئيل چې په هغه چا ايمان راوړئ څوک چې زما نه پس راتلونکے دے، او هغه عيسىٰ دے.“ ۵ په دې اورېدو هغوئ ته د مالِک عيسىٰ په نوم بپتسمه ورکړے شوه. ۶ کله چې پولوس خپل لاسونه د هغوئ په سر کېښودل نو په هغوئ روحُ القُدس نازل شو او هغوئ په غېر ژبو خبرې شروع کړې او پېشګوئيانې يې کولې. ۷ هلته هغوئ ټول تقريباً دولس کسان وُو. ۸ تر درېو مياشتو پورې پولوس عبادتخانې ته تلو او په زړهٔ ورتيا به يې خبرې کولې او خلق يې د خُدائ پاک د بادشاهۍ په حقله قائلول. ۹ خو څېنې ډېر ضدناک وُو او ايمان راوړلو نه يې اِنکار وکړو او د جماعت په وړاندې يې د خُدائ پاک لارې ته بدرد وئيل. نو پولوس هغوئ نه لاړو او خپل مريدان يې د ځان سره بوتلل او هره ورځ به يې د تورنوس په سکول هال کښې بحث کولو. ۱۰ تر دوو کالو پورې دا کار روان وو او داسې د آسيه د صوبې ټولو اوسېدونکو يهوديانو او يونانيانو دواړو د مالِک کلام واورېدو.

د سکيوا زامن

۱۱ خُدائ پاک د پولوس په وسيله لوئې لوئې معجزې وکړې، ۱۲ تر دې چې خلقو به خپل رومالونه او پېش بندونه د پولوس د بدن سره لګول او هغه به يې په بيمارانو راښکل نو هغوئ به د رنځونو نه رغېدل او پيريان به د هغوئ نه تښتېدل. ۱۳ بيا څېنې دم آچوونکى يهوديان چې سيلانيان وُو نو هغوئ به هم د پيريانو د ايستلو دپاره د مالِک عيسىٰ نوم دغه شان استعمالولو. هغوئ به وئيل چې، ”تاسو ته د هغه عيسىٰ په نوم حکم درکوو چې پولوس يې بيانوى رابهر شئ.“ ۱۴ د سکيوا نومې يهودى مشر اِمام اووهٔ زامنو هم دا کار کولو. ۱۵ خو پيريانو جواب ورکړو او وې وئيل چې، ”زهٔ عيسىٰ پېژنم او پولوس هم پېژنم، خو تاسو څوک يئ؟“ ۱۶ بيا هغه پيريانو نيولى سړى په هغوئ ورټوپ کړو او ټول يې رالاندې کړل او داسې يې وټکول چې هغوئ د هغهٔ کور نه برېنډ او ژوبل شوى وتښتېدل. ۱۷ کله چې په اِفسوس کښې د دې خبرې ټولو يهوديانو او يونانيانو ته پته ولګېده نو په هغوئ ټولو يره راغله او د مالِک عيسىٰ د نوم لوئى يې بيان کړه. ۱۸ ډېرو کسانو چې ايمان يې راوړے وو، رامخکښې شول او په خپله يې دا اِقرار وکړُو چې هغوئ جادوګرى کوله. ۱۹ ډېرو هغه جادوګرو چا چې جادوګرى کوله خپل کتابونه يې راټول کړل او د خلقو په وړاندې يې وسوزول. کله چې د دې کتابونو د قيمت اندازه ولګولے شوه، نو دا د پنځوسو د سپينو زرو د سيکو وو. ۲۰ دغه شان د مالِک کلام ډېر خور او مضبوط شو.

په اِفسوس کښې بلوه

۲۱ نو د دې نه پس پولوس د روحُ القُدس په هدايت دا فيصله وکړه چې مِکدونيه او اخيه ته لاړ شى او بيا يروشلم ته لاړ شى، او بيا هغهٔ ووئيل چې، ”هلته د تلو نه وروستو ما ته په کار دى چې زهٔ ضرور د روم ښار وګورم.“ ۲۲ نو هغهٔ خپل دوه مدد کوونکى تيموتيوس او اِراستوس مِکدونيه ته ولېږل او په دې دوران کښې هغه په خپله د څهٔ وخت دپاره د آسيه په صُوبه کښې پاتې شو. ۲۳ هم په دې دوران کښې د خُدائ پاک د لارې په وجه سخت تکليف جوړ شو. ۲۴ هلته ديميتريوس نومې يو زرګر وو چا به چې د ارتِميسې د زيارت د سپينو زرو نمونې جوړولې او د ډېرو کاريګرو پرې ښهٔ روزګار روان وو. ۲۵ هغهٔ هغوئ سره د دې روزګار نور کاريګر او تاجران هم راغونډ کړل او وئ وئيل چې، ”اے ورونړو، تاسو ته ښهٔ پته ده چې زمونږ ټول آمدن هم د دې تجارت نه دے. ۲۶ خو تاسو ګورئ او اورئ چې دې سړى پولوس په خپلو خبرو ګڼ خلق، نهٔ صرف په اِفسوس کښې بلکې په ټوله آسيه کښې واړول، په دې وينا سره چې د بنى آدم د لاس جوړ شوى خُدايان هيڅ خُدايان نهٔ دى. ۲۷ دلته صرف دا خطره نهٔ ده چې زمونږ کاروبار به بېقدره شى بلکې د ارتِميسې زيارت به هيڅ څيز هم ونهٔ ګڼلے شى او د لوئ خُدائ ارتِميس هغه شان او شوکت به ختم شى چې ټولې آسيه او دُنيا به يې عبادت کولو.“ ۲۸ کله چې هغوئ دا خبرې واورېدلې نو هغوئ په غصه شول او شور يې جوړ کړو چې، ”د اِفِسيانو ارتميسه لويه ده.“ ۲۹ نو ټول ښار ګډوډ شو او هغوئ د پولوس د سفر ملګرى، د مِکدونيه اوسېدونکى ګايوس او اريسترخوس ونيول او د تماشې ځائ ته يې راوستل. ۳۰ پولوس هغه ګڼې ته تلل غوښتل خو مريدانو پرې نهٔ ښودو. ۳۱ تر دې چې د آسيه د صوبې مشرانو چې د پولوس دوستان وُو، هغهٔ ته منت وکړو چې، ”د تماشې ځائ ته لاړ نهٔ شې.“ ۳۲ په دې دوران کښې په چغو سورو کښې به چا څهٔ وئيل او چا څهٔ ځکه چې ټوله غونډه ګډه وډه وه او ډېر په دې خبر هم نهٔ وُو چې هغوئ د څهٔ دپاره راجمع شوى دى. ۳۳ خو په غونډه کښې د څېنو کسانو دا خيال وو

چې سکندر قصوروار دے ځکه چې يهوديانو هغه وړاندې راديکه کړو. او سکندر خلقو ته د خاموشئ اِشاره وکړه او د ګڼې په وړاندې يې د خپلې دفاع کولو کوشش وکړو. (۳۴) خو کله چې هغوئ وپيژندو چې هغه يهودى دے نو تقريباً تر دوو ګينټو هغوئ ټولو يوه چغه ويستله چې، ”د اِفِسيانو ارتِميسه لويه ده.“ (۳۵) خو د ښار ناظم اعلىٰ ګڼه چپ کړه. هغهٔ ووئيل چې، ”اے د اِفِسوس خلقو، څوک دى چې ورته دا پته نهٔ وى چې زمونږ د اِفِسوس ښار د لوئ ارتِميسې د زيارت او د هغې يو مقدس کاڼے چې د آسمان نه راپرېوتے دے. (۳۶) نو چې د دې څيزونو نه اِنکار نهٔ شى کېدے، نو تاسو له په کار دى چې خاموشه شئ او په تادى کښې څهٔ غلطى ونهٔ کړئ. (۳۷) دا کسان چې تاسو دلته راوستى دى، نهٔ خو دوئ د زيارت غلهٔ دى او نهٔ يې زمونږ د ديوى ګستاخى کړې ده. (۳۸) په دې وجه کهٔ چرې ديميترِيوس او د هغهٔ کسبګرو سره د چا خلاف شکايت وى نو عدالتونه کولاو دى او منصفان هم په کښې دى، پرېږدئ چې دواړه په خپلو کښې د يو بل خلاف شکايت وکړى. (۳۹) خو کهٔ تاسو بله کومه معامله راوړاندې کوئ نو د هغې فېصله به په قانونى مجلس کښې وشى. (۴۰) مونږ د ننني شور شرابې په حق کښې د شکايت يره په ځان ومنله ځکه چې دا بې‌مقصده وه او مونږ سره د حکومت دپاره هيڅ جواب نشته.“ (۴۱) کله چې ناظم اعلىٰ دا خبره وکړه نو هغه ګڼه رُخصت شوه.

د پولوس رسول مِکدونيه او يونان ته سفر

۲۰ (۱) هر کله چې اله ګوله ختمه شوه نو پولوس په مريدانو پسې خبر ولېږلو او د ډاډګيرنې نه پس يې ترې رُخصت واخستو او مِکدونيه ته لاړو. (۲) کله چې هغهٔ په هغه علاقو کښې سفر کولو نو ايماندارانو له يې ډاډګيرنه ورکوله او هغه بيا يونان ته راغلو، (۳) چرته چې هغهٔ درې مياشتې تېرې کړې. هغه شام ته په سمندرى جهاز کښې تلو چې يهوديانو د هغهٔ خلاف يو سازش جوړ کړو نو هغهٔ دا فېصله وکړه چې د مِکدونيه په لاره واپس لاړ شى. (۴) هغهٔ سره د پرحوس زوئ سوپترس د بيريه نه، اريسترخوس او سکندس د تِسالونيکيه نه، ګايوس د دربے نه، تيموتيوس، او ورسره تخيکوس او تروفيموس د آسيه نه، په سفر کښې ملګرى وُو. (۵) هغوئ مخکښې لاړل او په تروآس کښې يې زمونږ اِنتظار کولو. (۶) خو د پتيرې روټۍ د اختر نه وروستو مونږ د فيليپى نه په سمندرى جهاز کښې روان شُو او په پينځو ورځو کښې مونږ د هغوئ سره په تروآس کښې يو ځائ شُو او هلته مونږ يوه هفته تيره کړه.

د پولوس رسول په تروآس کښې آخرى ملاقات

(۷) د هفتې په اوله ورځ مونږ د روټۍ دپاره راغونډ شوى وُو. پولوس خلقو ته بيان شروع کړو ځکه چې بله ورځ هغهٔ غوښتل چې لاړ شى، نو تر نيمې شپې پورې يې خبرې وکړې. (۸) هلته پاس په بالاخانه کښې چرته چې مونږ راجمع وُو ډېرې ډيوې بلې شوې وې. (۹) يو زلمے چې يوتخوس نوم يې وو، په کړکۍ کښې ناست وو. د پولوس د خبرو په اوږدېدو سره خوب ورله جوته ورکړه، او چې خوب يوړو نو د دريم چت نه ښکته زمکې ته پرېوتو. چې راوچت يې کړو نو هغه بيا مړ شوے وو. (۱۰) خو پولوس ښکته ورکوز شو او هغه يې په غېږ کښې راوچت کړو او وې وئيل، ”مهٔ يرېږئ، تر اوسه پورې ژوندے دے.“ (۱۱) بيا پولوس بالاخانې ته وختلو، او د عشاء ربانى د روټۍ ماتولو نه وروستو يې د هغوئ سره تر سحره پورې خبرې وکړې او بيا هغه رُخصت شو. (۱۲) بيا هغوئ هغه زلمے خپل کور ته ژوندے بوتلو او هغوئ ټول بيا ښهٔ مطمئن وُو.

د تروآس نه تر ميليتوس پورې سفر

(۱۳) نو مونږ مخکښې لاړو او په سمندرى جهاز کښې سوارهٔ شُو او اَسوس ته روان شُو، هلته نه پولوس هم جهاز ته راختونکے وو. ځکه چې هغهٔ دا بندوبست او نيت کړے وو چې د وچې د لارې نه به لاړ شى. (۱۴) کله چې هغه مونږ سره په اَسوس کښې يو ځائ شُو نو مونږ هغه په جهاز کښې سور کړو او ميتيلينے ته يو ځائ لاړو. (۱۵) په هغه ورځ مونږ د هغه ځايه روان شُو او د خيوس جزيرې نه تير شُو. او په بله ورځ مونږ ساموس ته ورسېدو او په بل سبا مونږ ميليتوس ته ورسېدو. (۱۶) ځکه چې پولوس دا فېصله کړې وه چې د اِفِسوس نه واوړى نو هغه به د آسيه په علاقه کښې د وخت تېرولو نه بچ شى، هغهٔ غوښتل چې څنګه هم

کېدے شی چې د پنځوسمې اختر په يروشلم کښې تير کړی.

د پولوس رسول د اِفِسوس مشرانو سره ملاقات

۱۷ نو پولوس د ميليتوس نه اِفِسوس ته خبر ولېږلو او د جماعت مشران يې راوبلل چې هغهٔ سره مِلاو شی. ۱۸ کله چې هغوئ
ورله راغلل هغهٔ هغوئ ته ووئيل، "تاسو ته ښهٔ پته ده چې د کومې ورځې نه چې ما د آسيه په زمکه اول قدم کېښودو نو ما تاسو
سره څنګه وخت تير کړو. ۱۹ ما پوره په عاجزئ او ژړا سره د مالِک خِدمت وکړو او د يهوديانو سازشونه او آزمېښتونه چې
په ما راغلل هغه مې وزغمل. ۲۰ تاسو ته پته ده چې ما هيڅ څيز هم چې ستاسو د ښېګړې دپاره وو، پټ ونهٔ ساتلو، بلکې ما
تاسو ته د خلقو په وړاندې او کور په کور تعليم درکړے دے. ۲۱ ما يهوديانو او يونانيانو دواړو ته ګواهی ورکړه چې د خُدائ
پاک په وړاندې توبه وباسئ او په مالِک عيسیٰ مسيح ايمان راوړئ. ۲۲ او اوس د روحُ القُدس د غلام په توګه زهٔ يروشلم ته
روان يم، او هلته چې څهٔ ما ته پېښيږی د هغې نه هيڅ خبر نهٔ يم، ۲۳ خو ما ته روحُ القُدس صرف دا يو خبردارے راکوی چې
په هر ښار کښې قېد او تکليفونه ستا انتظار کوی. ۲۴ خو زهٔ د خپل ژوند هيڅ پرواه نهٔ ساتم، او زما خواهش صرف دا دے
چې خپله منډه سر ته ورسوم او هغه خِدمت پوره کړم چې مالِک عيسیٰ ما ته سپارلے دے، يعنې چې د خُدائ پاک د فضل د
زيری په حقله خلقو ته ګواهی ورکړم. ۲۵ تاسو ټولو او هغه چا ته چې ما د خُدائ پاک د بادشاهۍ بيان کړے دے اوس زهٔ په
دې پوهېږم چې تاسو به کله هم زما مخ بيا ونهٔ وينئ. ۲۶ نو ځکه زهٔ نن دا اِعلان کوم چې زما په غاړه د چا د خُون ذمه واری
هم نشته. ۲۷ ځکه چې ما تاسو ټولو نه د خُدائ پاک مقصد او يوه خبره هم د بيانولو نه، نهٔ ده پټه کړې. ۲۸ د خپل ځان او د
هغه ټولې رمې خيال ساتئ کومه چې روحُ القُدس ستاسو په حواله کړې ده او د خُدائ پاک د هغه جماعت شپونتوب وکړئ کوم
چې هغهٔ د خپل زوئ د وينې په قيمت په بيعه اخستے دے. ۲۹ ما ته پته ده چې زما د تلو نه پس به په تاسو کښې داړونکی
ليوان راشی او رمه به په امان پرې نهٔ ږدی. ۳۰ ستاسو په ډله کښې به هم څهٔ خلق داسې راپاځی چې رښتيا به په دروغو بدل
کړی او په دې به مريدان خپل ځان ته راواړوی. ۳۱ نو په دې وجه خبردار اوسئ، او دا خبره ياد ساتئ چې ما تر درېو کالو
پورې شپه او ورځ په تاسو کښې هر يو ته په ژړا انګولا سره تعليم درکړو. ۳۲ او اوس زهٔ تاسو خُدائ پاک او د هغهٔ د فضل
کلام ته حواله کوم، هغه کلام ته چې تاسو آبادوی او تاسو ته په هغوئ ټولو کښې ميراث درکوی څوک چې پاک دی. ۳۳ ما د
چا نه هم د سپينو زرو او يا د سرو زرو يا د جامو خواهش نهٔ دے کړے. ۳۴ تاسو ټول په خپله ښهٔ خبر يئ چې ما په خپلو
لاسونو کار کړے دے او د ځان او د خپلو ملګرو حاجتونه مې پوره کړی دی. ۳۵ په دې هر څهٔ کښې ما تاسو ته مثال درکړو
چې په دې طريقه مونږ ته په کار دی چې د غريبانانو مدد وکړو او د مالِک عيسیٰ خبرې ياد ساتو چې هغهٔ په خپله فرمائيلی دی
چې، د اخستو نه په ورکړه کښې برکت ډېر دے." ۳۶ کله چې هغهٔ خبرې ختمې کړې نو پولوس د هغوئ ټولو سره خُدائ پاک
ته په سجده شو او دُعا يې وغوښته. ۳۷ بيا هغوئ ټولو وژړل او پولوس له يې غاړه ورکړه او ښکل يې کړو. ۳۸ هغوئ په دې
خبره زيات خفه شول چې هغهٔ ووئيل چې دوئ به بيا کله هم د هغهٔ مخ ونهٔ وينی. بيا هغوئ ورسره تر کشتۍ پورې لاړل.

د پولوس رسول يروشلم ته سفر

۲۱ ۱ کله چې مونږ د هغوئ نه رُخصت شُو او جهاز روان شو، نو مونږ نيغ د قوس جزيرې ته راغلو او په بله ورځ
رودوس ته او د هغه ځائ نه پاترا ته لاړُو. ۲ هلته مونږ يوه کشتۍ ولاړه وليده چې فينيکې ته تياره وه. مونږ وروختلو او په هغې
کښې مو سفر وکړو. ۳ مونږ په لاره کښې د قبرص جزيره وليده او ترې نه په ګس لاس تير شُو. مونږ شام ته سفر جاری
وساتلو او په صور کښې کوز شُو ځکه چې هلته يې د کشتۍ نه سامان کوزولو. ۴ مونږ مريدان ومونډل او هلته يوه هفته
ورسره ايسار شُو. هغوئ د روحُ القُدس په هدايت پولوس ته ووئيل چې، "يروشلم ته مهٔ ځه." ۵ نو کله چې زمونږ ورځې پوره
شوې نو مونږ له هغه ځائ نه په خپل سفر روان شُو. او هغوئ ټول سره د ښځو او بچو، مونږ سره د ښار نه بهر راووتل او هلته
مونږ د سمندر په غاړه په سجده شُو او د خُدائ پاک نه مو دُعا وغوښتله. ۶ بيا مونږ يو بل سره خُدائ په امانی وکړه او مونږ
کشتۍ ته وختلو او هغوئ خپل کور ته واپس لاړل. ۷ د صور نه زمونږ سفر جاری وو او بيا مونږ پتوليمَس ته راغلو، او مونږ د

ایماندارانو سره مِلاو شُو او د هغوئ سره د یوې ورځې دپاره پاتې شُو. ﴿٨﴾ په بله ورځ مونږ روان شُو او قیصریه ته راغلو، او مونږ د فیلیپوس مبلمانهٔ شُو چې د زیرى دعوت ورکوونکے وو. او هغه د هغه اوو کسانو نه یو وو څوک چې د خوراک تقسیمولو دپاره غوره کړے شوے وو. ﴿٩﴾ د هغهٔ څلور پېغلې لوڼه وې چې نبوت به یې کولو. ﴿١٠﴾ مونږ چې هلته یو څو ورځو دپاره ایسار وُو نو د یهودیه نه اګابوس نومې یو نبى راغلو. ﴿١١﴾ هغه مونږ له راغلو، او د پولوس ملابند یې واخستو او په دې یې خپل لاس او پښې وتړل او وې وئیل چې، "روحُ القُدس دا وائى چې په یروشلم کښې به یهودیان په دې طریقه د دې ملابند مالِک وتړى او هغه به غېریهودیانو ته په حواله کړى." ﴿١٢﴾ مونږ چې دا خبرې واورېدلې نو مونږ او نورو مقامى ایماندارانو پولوس ته منت وکړو چې یروشلم ته لاړ نهٔ شى. ﴿١٣﴾ خو پولوس جواب ورکړو، "تاسو ولې ژاړئ او زما زړهٔ ماتوئ؟ ځکه چې زهٔ نهٔ یواځې تړلو ته، بلکې دې ته هم تیار یم چې د مالِک عیسىٰ دپاره په یروشلم کښې شهید شم." ﴿١٤﴾ بیا چې هغهٔ ونهٔ منل نو مونږ چُپ پاتې شُو او مونږ وئیل چې، "د مالِک مرضى دې پوره شى." ﴿١٥﴾ مونږ د دې نه پس د تلو بندوبست وکړو او یروشلم ته روان شُو. ﴿١٦﴾ د قیصریه نه څهٔ مریدان هم مونږ سره راغلل او مونږ یې د مناسون کور ته راوستُو چې د قبرص اوسېدونکے وو او پخوانے مرید وو او مونږ د هغهٔ سره پاتې شُو.

د پولوس رسول او یعقوب په یروشلم کښې ملاقات

﴿١٧﴾ کله چې مونږ یروشلم ته راورسېدو ایماندارانو ورونړو راته تود هرکلے ووئیلو. ﴿١٨﴾ په بله ورځ پولوس مونږ سره د یعقوب مِلاوېدو له لاړو او ټول مشران هم هلته موجود وُو. ﴿١٩﴾ هغوئ سره د مِلاوېدو نه پس پولوس ورته هغه هر څهٔ چې خُدائ پاک د هغهٔ د خِدمت په وسیله په غېریهودیانو کښې کړى وُو یو یو په تفصیل سره بیان کړل. ﴿٢٠﴾ کله چې هغوئ دا واورېدل نو هغوئ د خُدائ پاک ثنا ووئیله. بیا هغوئ پولوس ته ووئیل، "تهٔ ګورې وروره چې په یهودیانو کښې څومره په زرګونو کسانو ایمان راوړے دے او هغوئ ټول د شریعت په حقله ښهٔ سرګرم دى. ﴿٢١﴾ هغوئ ته ستا په حقله وئیل شوى دى چې تهٔ هغه ټولو یهودیانو ته چې په غېریهودیانو کښې اوسى، دا تعلیم ورکوې چې د موسىٰ نه راواوړئ. او تهٔ هغوئ ته وائې چې خپل بچى مهٔ سنتوئ یا زمونږ رِواجونه مهٔ کوئ. ﴿٢٢﴾ نو مونږ څهٔ وکړو؟ هغوئ به یقیناً خبر شوى وى چې تهٔ راغلے یې. ﴿٢٣﴾ نو تهٔ هغه څهٔ کوه چې مونږ درته وایو. مونږ سره څلور سړى دى چې نذر یې منلے دے. ﴿٢٤﴾ تهٔ دوئ د ځان سره کړه او خپل ځان ورسره پاک کړه، د هغوئ د سرکلى پېسې هم تهٔ ورکړه، نو چې دوئ خپل سرونه وخرائى. نو بیا به هر څوک پوهه شى چې ستا په باب کښې وئیلے شوې خبرې رښتیا نهٔ دى، بلکې تهٔ په خپله هم په شریعت عمل کوې او خیال یې ساتې. ﴿٢٥﴾ خو ترڅو چې د ایماندار شوو غېریهودیانو خبره ده مونږ هغوئ ته خط ورلېږلے دے چې بُتانو ته د نذر کړې قربانى نه، د هغې د وینې او د مُردار شوى ځاروى غوښې نه او د زناکارى نه ځان ساتئ." ﴿٢٦﴾ نو پولوس په بله ورځ هغه څلور سړى د ځان سره بوتلل او د هغوئ سره د ځان پاکولو نه پس هغه د خُدائ کور ته لاړو چې د هغه تاریخ اعلان وکړى په کوم چې د پاکېدو وخت پوره کېږى او د هر یو دپاره به نذرانه ورکړى.

د خُدائ په کور کښې د پولوس رسول ګرفتارى

﴿٢٧﴾ کله چې اووهٔ ورځې پوره کېدې نو د آسیه صوبې یهودیانو پولوس د خُدائ په کور کښې ولیدلو. هغوئ ټوله ګڼه ولمسوله او هغه یې ونیولو، ﴿٢٨﴾ او چغې یې کړلې، "اے بنى اِسرائیلو. زمونږ مدد وکړئ. دا هغه سړے دے چې هر چا ته او هر چرته زمونږ د خلقو او زمونږ د شریعت خلاف تعلیم ورکوى او زمونږ د خُدائ د کور بېحرمتى کوى. د دې نه لویه خبره دا ده چې هغهٔ یونانیان هم د خُدائ کور ته راوستى دى او دا پاک ځائ یې پرې پلیت کړے دے." ﴿٢٩﴾ ځکه چې هغوئ په ښار کښې مخکښې نه د دهٔ سره د اِفِسوس تروفیموس لیدلے وو او دا یې سوچ وو چې پولوس هغه د ځان سره د خُدائ کور ته ننه ایستے دے. ﴿٣٠﴾ ټول ښار ناقلاره شو او خلق د هر طرف نه په منډه راغلل. هغوئ پولوس ونیولو او د خُدائ د کور نه یې بهر راښکلو او سمدستى دروازې بندې شوې. ﴿٣١﴾ هغوئ لا د هغهٔ د مرګ کوشش کولو چې د پلټنې کمان آفسر ته خبر راغلو چې په ټول یروشلم کښې اله ګوله ده. ﴿٣٢﴾ هغهٔ سمدستى سپاهیان او د هغوئ صوبه داران د ځان سره کړل او په منډه یې د الې ګولې ځائ ته ځان ورسولو. کله چې هغوئ کمان آفسر او سپاهیان ولیدل نو د پولوس وهل ټکول یې بند کړل. ﴿٣٣﴾ کمان آفسر راوړاندې شو، هغه یې ګرفتار کړو او حُکم یې ورکړو چې، "دوه زولنې ورته واچوئ." بیا هغهٔ تپوس وکړو چې، "دا څوک دے او دهٔ څهٔ کړى دى؟"

۳۴ په ګڼه کښې چا يوه چغه وهله او چا بله. او کله چې هغهٔ د الې ګوڼې په وجه اصل حقيقت معلوم نهٔ کړے شو نو حُکم يې
ورکړو چې، ”دے قلعې ته دننه کړئ.“ ۳۵ کله چې پولوس پوړو ته ورسېدو نو د ګڼې د غصه کېدو په وجه هغه سپاهيانو په
اوږو کړو، ۳۶ د خلقو ګڼه ورپسې وه او دا چغې يې وهلې چې، ”دے مړ کړئ.“

د پولوس رسول د خپل ځان صفائی پېش کول

۳۷ څنګه چې يې پولوس قلعې ته بوتلو نو هغهٔ کمان آفسر ته ووئيل چې، ”زهٔ تا ته يوه خبره کولے شم؟“ کمان آفسر ورته
ووئيل چې، ”ښه. تا ته يونانی هم درځی؟ ۳۸ نو بيا تهٔ هغه مِصری نهٔ يې چا چې څهٔ موده مخکښې بغاوت جوړ کړے وو او
څلور زره دهشتګرد يې د ځان سره بيابان ته بوتلی وُو؟“ ۳۹ پولوس جواب ورکړو چې، ”زهٔ يهودی يم او د کلکيه د ترسس يم،
او د دغه اهم ښار مقامی اوسېدونکے يم. ما ته اجازت راکړه چې دې خلقو ته خبرې وکړم.“ ۴۰ کله چې هغهٔ ورله اجازت
ورکړو نو پولوس په پوړو ودرېدو او خلقو ته يې د چپ کېدو اِشاره وکړه. او کله چې خلق غلی شول نو هغهٔ ورته په عبرانی ژبه
کښې تقرير وکړو او وې وئيل چې،

د ګڼې په وړاندې د پولوس رسول صفائی پېش کول

۲۲ ۱ ”اے مشرانو او کشرانو، غوږ شئ. زهٔ اوس ستاسو په وړاندې خپله صفائی بيانوم.“ ۲ هر کله چې هغوئ په
عبرانی ژبه کښې د هغهٔ خطاب واورېدو نو هغوئ ورته نور ښهٔ خاموش شول. بيا هغهٔ ووئيل، ۳ ”زهٔ يهودی يم، د کلکيه په
ترسس ښار کښې پيدا شوے وم، او زهٔ دلته په دې ښار کښې لوئ شوے يم او د ګملی‌ايل په شاګردئ کښې مې د خپلو مشرانو
د سخت شريعت تعليم حاصل کړو، زهٔ هم لکه ستاسو په شان د خُدائ پاک په خِدمت کښې سرګرم وم لکه څنګه چې نن تاسو
ټول يئ. ۴ او د دې لارې منونکی به ما تر مرګ پورې زورول، ښځې او سړی به مې دواړه ګرفتارول او په قېدخانه کښې به مې
بندول. ۵ زما په باب کښې مشر اِمام او ټول اولسی مشران ګواهان دی. هغوئ ما ته په دمشق کښې خپلو يهودی ورونړو ته
خطونه راکړی وُو او زهٔ دمشق ته هم دې دپاره تلے وم چې د هغه ځائ خلق ګرفتار کړم او د سزا دپاره يې دلته يروشلم ته
راولم. ۶ کله چې زهٔ په لار دمشق ته ورنزدې شوم، د غرمې وخت وو چې ناڅاپې له آسمان نه يوه لويه شُغله له ما نه
ګېرچاپېره وځلېده. ۷ زهٔ په زمکه راپرېوتلم او ما يو آواز واورېدو چې ما ته يې وئيل چې ساؤله، ساؤله، تهٔ ما ولې زوروې؟
۸ ما جواب ورکړو چې مالِکه، تهٔ څوک يې؟ بيا هغهٔ ما ته وفرمائيل چې، زهٔ عيسیٰ ناصری يم چې تهٔ يې زوروې. ۹ زما
ملګرو هغه رڼا وليدله خو د هغهٔ آواز يې وانهٔ ورېدو چا چې ما سره خبرې کولې. ۱۰ نو ما ورته ووئيل چې مالِکه، زهٔ څهٔ
وکړم؟ مالِک جواب راکړو چې پاڅه. او دمشق ته لاړ شه او هلته به تا ته ټول کارونه ووئيلے شی، کوم چې ستا دپاره مقرر
شوی دی. ۱۱ هر کله چې زهٔ د رڼا شُغلې ړوند کړم نو زما ملګرو زهٔ د لاسه ونيولم او دمشق ته يې بوتلم. ۱۲ هلته حنانياس
نومې يو سړے وو چې په شريعت ټينګ ولاړ وو او د هغه ځائ په اوسېدونکو ټولو يهوديانو کښې ښهٔ نېک نام وو. ۱۳ هغه ما
ته راغلو، ما سره خوا کښې ودرېدلو او راته يې ووئيل چې، اے ساؤله ورروه، سترګې وغړوه. او هم هغه ساعت زهٔ بينا شولم او
هغه مې وليدلو. ۱۴ هغهٔ بيا ووئيل چې زمونږ د پلار نيکونو خُدائ پاک تهٔ دې دپاره غوره کړې چې د هغهٔ مرضی وپېژنې او د
هغهٔ صادق خادِم ووينې او د هغهٔ آواز واورې. ۱۵ ځکه چې تهٔ به ټولې دُنيا ته د هغهٔ ګواهی کوې چې څهٔ دې ليدلی او اورېدلی
دی. ۱۶ نو اوس تهٔ ولې سستی کوې؟ پاڅه بپتسمه واخله او د هغهٔ د نوم په يادولو خپل ګناهونه پاک کړه. ۱۷ کله چې زهٔ
يروشلم ته واپس راغلم او ما د خُدائ په کور کښې دُعا کوله نو زهٔ بې‌خوده شوم. ۱۸ او عيسیٰ مې وليدو چې ما ته فرمائی چې
زر کوه او سمدستی د يروشلم نه اوځه، ځکه چې دوئ به زما په حقله ستا ګواهی قبوله نهٔ کړی. ۱۹ ما ورته ووئيل چې مالِکه
هغوئ ته دا معلومه ده چې په هره عبادتخانه کښې به ما هغوئ نيول او په کوړو به مې وهل د چا به چې په تا ايمان وو. ۲۰ او
کله چې ستا د ګواه سِتِفانوس وينه توئ شوله نو زهٔ په خپله هلته موجود وم او پرې راضی وم او د هغوئ د جامو څوکی مې
کوله چا چې هغه مړ کړو. ۲۱ بيا هغهٔ ما ته ووئيل، لاړ شه، ځکه چې زهٔ تا لرې لرې غېر يهودی قومونو ته لېږم.“

پولوس رسول او رومی کمان آفسر

۲۲ تر دې خبرو پورې هغوئ هغۀ ته غوږ نيولے وو، خو بيا هغوئ چغې کړې، ”د داسې سړی مخ دې ورک شی، دا د ږوندی پرېښودو
قابل نۀ دے.“ ۲۳ او هغوئ لا نورې چغې کړې، خپلې جامې يې وشلولې او خاورې يې بره نوستلې. ۲۴ نو کمان آفسر حُکم
وکړو چې، ”پولوس قلعې ته واپس بوځئ.“ او هدايت يې ورکړو چې، ”په کوړو وهلو ترې بيان واخلئ او دا وجه ترې معلومه
کړئ چې د هغۀ خلاف دا هنګامه ولې راپورته شوې ده.“ ۲۵ خو کله چې هغوئ هغه د وهلو دپاره وتړلو نو پولوس هلته ولاړ
صوبه دار ته ووئيل چې، ”ولې دا ستا دپاره جائز دی چې تۀ يو مقامی رومی په کوړو وهې چې جرم پرې ثابت نۀ وی؟“ ۲۶ کله
چې صوبه دار دا واورېدل نو هغه کمان آفسر ته ورغلو او هغۀ ته يې ووئيل چې، ”تۀ څۀ کول غواړې؟ دا سړے خو مقامی رومی
دے.“ ۲۷ کمان آفسر پولوس له راغلو او تپوس يې ترې وکړو، ”ما ته ووايه چې تۀ رښتيا مقامی رومی يې څۀ؟“ او هغۀ ووئيل
چې، ”آو.“ ۲۸ کمان آفسر ورته ووئيل چې، ”ما خو په لوئ قيمت دا مقامی حق اخستے دے.“ پولوس ورته ووئيل ”خو دا زما
قومی حق دے.“ ۲۹ نو سمدستی هغه څوک چې د هغۀ نه تفتيش کوونکی وُو د هغۀ نه وروستو شول، او کمان آفسر هم
وويرېدو ځکه چې هغۀ ته پته ولګېده چې پولوس مقامی رومی دے او هغۀ تړلے دے. ۳۰ په بله ورځ کمان آفسر غوښتل چې
صحيح معلومات تر لاسه کړی چې يهوديانو ولې په پولوس اِلزام ولګولو. هغۀ پولوس آزاد کړو او مشرانو اِمامانو او ټولې اولسی
جرګې ته يې حُکم ورکړو چې، ”راټول شئ.“ بيا هغۀ پولوس ښکته راوستلو او د هغوئ په وړاندې يې ودرولو.

۲۳ ۱ پولوس جرګې ته په اوچتو سترګو وکتل او وې وئيل چې، ”اے زما ورونړو، تر نن ورځې ما په صفا ضمير سره د
خُدائ پاک په وړاندې خپل ژوند تير کړے دے.“ ۲ بيا مشر اِمام حنانياس پولوس سره ولاړو خلقو ته حُکم ورکړو چې، ”په
خوله يې ووهئ.“ ۳ په دې پولوس هغۀ ته ووئيل چې، ”خُدائ پاک به تا ووهی، اے مکاره، تۀ ناست يې چې د شريعت په
مطابق زما فېصله وکړې، او اوس تۀ د شريعت خلاف زما د وهلو حُکم ورکوې څۀ؟“ ۴ خو څوک چې نزدې ولاړ وو وئ
وئيل چې، ”تۀ د خُدائ پاک د مشر اِمام بې‌عزتی کوې څۀ؟“ ۵ او پولوس ووئيل چې، ”زما ورونړو، ما ته پته نۀ وه چې هغه
مشر اِمام دے. ځکه چې صحيفې وائی چې، تاسو د خپل قوم حاکِم ته بدرد مۀ وايئ.“ ۶ بيا کله چې پولوس ته پته ولګېده چې
په دوئ کښې يوه ډله د صدوقيانو ده او بله د فريسيانو نو هغۀ په جرګه کښې چغې کړې چې، ”اے زما ورونړو، زۀ يو فريسی يم
او د فريسی زوئ يم. زما اُميد دے چې مړی به بيا راژوندی کېږی، نو په دې وجه زما تحقيقات کېږی.“ ۷ کله چې هغۀ دا
ووئيل نو د فريسيانو او صدوقيانو په مينځ کښې اختلاف شروع شو او جرګه په مينځ دوه ځايه شوه. ۸ ځکه چې صدوقيان
وائی چې نۀ قيامت نۀ فرښتې او نۀ روح شته، خو فريسيان درې واړه منی. ۹ بيا لويه غوغا جوړه شوه او د فريسيانو د فرقې
ځينې د شرعې عالمان راپاڅېدل او په کلکه يې ووئيل چې، ”مونږ په دې سړی کښې هيڅ غلطی نۀ وينو. شايد چې يوې فرښتې يا
روح ورسره خبرې کړې وې.“ ۱۰ کله چې بلوه زياته شوه نو کمان آفسر ويرېدو هسې نه چې دوئ پولوس ټوټې ټوټې کړی، نو
هغۀ سپاهيانو ته حُکم وکړو چې، ”لاندې لاړ شئ او هغه د هغوئ نه په زور راولئ او قلعې ته يې دننه راولئ.“ ۱۱ په هغه شپه
مالِک پولوس ته ظاهر شو او ورته يې وفرمائيل چې، ”تکړه شه، ځکه څنګه چې تا په يروشلم کښې زما په حق کښې ګواهی کړې
وه، نو هم دغه شان يې په روم کښې هم وکړه.“

د پولوس رسول د قتل سازش

۱۲ په سحر کښې يهوديان د يو سازش دپاره راغونډ شول او خپلو کښې يې سره دا قَسم وکړو چې نۀ به څۀ خوړو او نۀ به څۀ
څښو ترڅو چې دوئ پولوس وژلے نۀ وی. ۱۳ د څلوېښتو کسانو نه زيات په دې سازش کښې شامل وو. ۱۴ هغوئ مشرانو
اِمامانو او د جرګې مشرانو له ورغلل او وې وئيل چې، ”مونږ په خپلو کښې پوخ قَسم کړے دے چې تر هغې به نۀ څۀ خورو او
نۀ څۀ څښو ترڅو چې مونږ پولوس مړ نۀ کړُو. ۱۵ اوس دا ستاسو او د جرګې کار دے چې کمان آفسر ته درخواست وکړئ
چې هغه تاسو له لاندې راولی په دې بهانه چې تاسو غواړئ چې د دۀ د مقدمې صحيح تحقيقات وکړئ. مونږ دې ته تيار يُو چې
دلته د رارسيدو نه وړاندې هغه قتل کړُو.“ ۱۶ خو د پولوس خوريے د هغوئ د سازش نه خبر شو. نو هغه لاړو او قلعې ته ننوتو

او پولوس ته یې د هغوئ د سازش ووئیل. ۱۷ بیا پولوس یو صوبه دار راوغوښتو او وې وئیل چې، ”دا ځوان کمان آفسر ته
بوځه، ځکه چې دے ورته څۀ ضروری خبره کوی.“ ۱۸ نو صوبه دار هغه د ځان سره بوتلو او کمان آفسر له یې ور وستو. او
وې وئیل چې، ”قېدی پولوس زۀ راوبللم او راته یې ووئیل چې دا ځوان تا ته درولم ځکه چې دے تا ته څۀ ضروری خبره کول
غواړی.“ ۱۹ کمان آفسر هغه د لاسه ونیولو، یو طرف ته یې کړو او تپوس یې ترې وکړو چې، ”ما ته وِوایه چې څۀ خبره ده؟“
۲۰ هغۀ ووئیل چې، ”یهودیانو سازش کړے دے چې تا ته عرض وکړی چې سبا له تۀ پولوس د جرګې په وړاندې پېش کړه او د
دوئ بهانه دا ده چې د هغۀ د مقدمې پوره پوره تحقیقات کوُو. ۲۱ نو تۀ د هغوئ خبره مۀ منه ځکه چې د هغوئ د څلوېښتو
کسانو نه زیات سړی په هغۀ د حملې کولو دپاره ناست دی، هغوئ دا قَسم کړے دے چې ترڅو چې هغوئ پولوس مړ نۀ کړی،
تر هغې به نۀ څۀ خوری او نۀ څۀ څښی. اوس هغوئ تیار دی خو ستا د حکم اِنتظار دے.“ ۲۲ نو کمان آفسر هغه ځوان
رُخصت کړو او ورته یې حکم ورکړو چې، ”چا ته ونۀ وائې چې تا ما ته دا اِطلاع راکړې ده.“

د پولوس رسول ګورنر فِلیکس ته لېږل

۲۳ بیا کمان آفسر خپل دوه صوبه داران راوغوښتل او دا حُکم یې ورکړو چې، ”نن شپه نهۀ بجې قیصریه ته د تلو دپاره دوه
سوه فوجیان، اویا د آسونو سوارۀ او دوه سوه نېزه بازان تیار کړئ. ۲۴ پولوس له هم د سورلۍ بندوبست وکړئ چې هغه پرې
سور شی او هغه صحیح سلامت فِلیکس ګورنر ته ورسوی.“ ۲۵ هغۀ یو خط هم ورته داسې ولیکلو چې، ۲۶ ”د کلودیوس
لسیاس نه معزز ګورنر فِلیکس ته سلام. ۲۷ دا سړے یهودیانو نیولے وو او هغوئ وژلو خو چې زۀ خبر شوم چې هغه مقامی
رومی دے، نو زۀ سپاهیانو سره ورغلم او دے مې بچ کړو. ۲۸ ما دا غوښتل چې دا جُرم معلوم کړم چې هغوئ پرې د کوم
اِلزام لګولے دے. نو ما پولوس د هغوئ جرګې ته بوتلو. ۲۹ زۀ پوهه شوم چې په دۀ باندې د دوئ د شریعت د مسئلو په حقله
اِلزام وو، خو څۀ داسې جُرم پرې نۀ وو چې دۀ ته پرې د قېد یا د مرګ سزا ورکړے شی. ۳۰ کله چې زۀ خبر شوم چې د دۀ
خلاف سازش جوړ شوے دے، نو ما دے سمدستی تا له درولېږلو او مدعیانو ته مې هم حکم ورکړو چې د دۀ په خلاف خپله
مقدمه تاسو ته وړاندې کړی.“ ۳۱ نو د حُکم په مطابق فوجیانو پولوس بوتلو او د شپې یې انتیپترس ښار ته راوستو. ۳۲ په بله
ورځ هغوئ د آسونو سوارۀ د هغۀ سره د مخکښې تلو دپاره پرېښودل او هغوئ قلعې ته راواپس شول. ۳۳ کله چې هغوئ
قیصریه ته راغلل نو خط یې ګورنر له ورکړو او پولوس یې هم د هغۀ په وړاندې پېش کړو. ۳۴ خط یې ولوستو، هغۀ د پولوس نه
تپوس وکړو چې تۀ د کومې صوبې اوسېدونکے یې. او کله چې ګورنر خبر شو چې هغه د کلکیه اوسېدونکے دے، ۳۵ هغۀ
ووئیل چې، ”زۀ به ستا مقدمه هله اورم کله چې ستا مدعیان راورسی.“ بیا هغۀ حُکم وکړو چې هغه دې د هیرودیس په قلعه کښې
وساتلے شی.

په قیصریه کښې د فِلیکس په وړاندې د پولوس رسول مقدمه

۲۴ ۱ پینځۀ ورځې پس مشر اِمام حنانیاس سره د مشرانو او ترطولس نومې وکیل راغے او هغوئ د ګورنر په وړاندې د
پولوس خلاف مقدمه پېش کړله. ۲ کله چې پولوس راوغوښتے شو نو ترطولس مقدمه داسې شروع کړه، وئیل یې چې،
”صاحِبه، ستا په وجه مونږ په پوره امن ژوند تېروو او ستا د خیال کولو په سبب په دې صوبه کښې د ترقۍ کارونه روان دی.
۳ صاحِبه، مونږ دا خبره په هر ځائ او هر چرته په پوره شُکر ګزارۍ سره منو. ۴ زۀ ستاسو زیات وخت اخستل نۀ
غواړم، خو زۀ درته مِنت کوم چې په مهربانۍ سره زما یو څو خبرې واورئ. ۵ دا سړے زمونږ دپاره ناسور دے چې په ټوله
دُنیا کښې د یهودیانو په مینځ کښې فتنه خوروی. او دے د ناصریانو د فرقې مشر دے. ۶ دۀ د خُدائ د کور د بې‌حرمتۍ
کوشش هم وکړو، نو بیا مونږ هغه ګرفتار کړو. ۷ خو لسیاس کمان آفسر په مینځ کښې راغلو او دا سړے یې په زبردستۍ
سره زمونږ د لاسه وویستو. ۸ کۀ تۀ په خپله د هغۀ نه تپوس وکړې نو تۀ به د هغه هر څۀ نه خبر شې چې مونږ پرې اِلزام
لګولے دے.“ ۹ یهودیان هم ورسره په اِلزام لګولو کښې متفِق شول او وئ وئیل چې دا ټولې خبرې رښتیا دی.

د پولوس رسول د فِلیکس په مخکښې دِفاع کول

۱۰ بیا ګورنر پولوس ته د جواب ورکولو اِشاره وکړه، نو پولوس داسې جواب ورکړو چې، ”زهٔ د دې نه خبر یم چې د ډېرو
کالونو راسې تهٔ د دې قوم قاضی یې، نو ځکه زهٔ په اطمینان سره خپله دفاع کوم. ۱۱ تهٔ د دې خبرې په خپله معلومات کولے
شې چې تقریباً دولس ورځې هم نهٔ کیږی چې زهٔ یروشلم ته عبادت له تلے وم. ۱۲ زهٔ دوئ د چا سره د خُدائ په کور کښې یا
په عبادتخانې کښې یا په ټول ښار کښې په بحث کولو یا د خلقو په بلوه کولو نهٔ یم لیدلے. ۱۳ او نهٔ دوئ تا ته زما خلاف دا
اِلزام ثابتولے شی. ۱۴ خو زهٔ تا ته اقرار کوم چې زهٔ د هغه لارې پیروی کوم چې دوئ ورته فرقه وائی او زهٔ د خپل پلار نیکونو
د خُدائ پاک عبادت کوم. زهٔ په هغه هر څهٔ ایمان لرم چې د شریعت په مطابق وی او د نبیانو په صحیفو کښې لیکلی وی. ۱۵
زهٔ د خُدائ پاک نه اُمید کوم هغه اُمید چې دوئ یې هم منی چې نېک او بد دواړه به بیا له مړو نه راژوندی کیږی. ۱۶ په دې
وجه زهٔ پوره کوشش کوم چې د خُدائ پاک او د خلقو په وړاندې مې ضمیر صفا وی. ۱۷ د یو څو کالونو د غېر حاضرۍ نه
پس زهٔ خپل قام ته د خېرات ورکولو او د نذرانو پېش کولو دپاره راغلے یم. ۱۸ کله چې ما دا کول نو دوئ زهٔ د خُدائ په کور
کښې ولیدلم چې د پاکوالی رسم مې پوره کولو. ما سره نهٔ څهٔ ګڼه وه او نهٔ کومه اله ګوله وه. خو د آسیه د صُوبې څهٔ یهودیان
هلته وُو. ۱۹ کهٔ د هغوئ زما خلاف څهٔ شکایت وی نو هغوئ دې د اِلزام لګولو دپاره تاسو ته حاضر شی. ۲۰ یا دا چې دا
کسان ووائی چې جرګې ته د پېش کولو نه وړاندې هغوئ په ما کښې څهٔ قصور لیدلے وو، ۲۱ سېوا د دې نه چې ما هلته د
دوئ په وړاندې په اوچت آواز دا خبره وکړه چې نن ستاسو په وړاندې د مړو د بیا ژوندی کېدلو په بابت زما فیصله کیږی.“ ۲۲
بیا فِلیکس څوک چې د دې لارې د عقیدې نه ښهٔ خبر وو، په دې وینا مقدمه ملتوی کړه چې، ”کله چې لسیاس کمان آفسر دلته
راشی نو زهٔ به ستا د مقدمې فیصله واورم.“ ۲۳ بیا هغهٔ صوبه دار ته حُکم ورکړو چې، ”پولوس په قېد کښې وساتئ خو سختې
ته یې مهٔ نیسئ او د دهٔ په دوستانو کښې هیڅوک هم د دهٔ د ضرورتونو پوره کولو نه مهٔ منع کوئ.“

د پولوس رسول نظر بند کېدل

۲۴ خو څو ورځې پس فِلیکس د خپلې ښځې دروسیله سره راغلو څوک چې یهودنه وه. نو پولوس یې راوغوښتو او په عیسیٰ
مسیح د ایمان راوړلو په حقله یې خبرې ترې نه واورېدلې. ۲۵ او څنګه چې هغهٔ په صداقت او په نفس قابو ساتلو او د راتلونکی
عدالت په حقله بیان شروع کړو نو فِلیکس ویرېدو او وې وئیل چې، ”اوس لاړ شه. کله چې زهٔ اوزګار شم نو بیا به دې
راوغواړم.“ ۲۶ هم په دغه وخت کښې هغهٔ طمع کوله چې پولوس به ورته رشوت ورکړی او په دې وجه یې هغه څو ځله
راوغوښتو او ورسره یې خبرې وکړې. ۲۷ چې دوه کالونه تېر شول نو د فِلیکس په ځائ پروکیوس فِستوس مقرر شو. او
فِلیکس د یهودیانو د خوشحالولو دپاره پولوس په قېد کښې هم هغه شان پرېښودلو.

د پولوس رسول قیصر ته اپیل

۲۵ ۱ قیصریه صوبې ته د رسېدو نه درې ورځې پس فِستوس ګورنر یروشلم ته لاړو. ۲ هلته ورته مشرانو اِمامانو او د
یهودیانو مشرانو د پولوس خلاف مقدمه پېش کړه. ۳ او خواست یې ورته وکړو چې د پولوس خلاف په مونږ دا مهربانی وکړه
چې هغه یروشلم ته ولېږه، په حقیقت کښې هغوئ په لاره د هغهٔ د وژلو سازش کړے وو. ۴ فِستوس په جواب کښې ووئیل
چې، ”پولوس په قیصریه کښې قېدخانه کښې دے، او زهٔ په خپله هلته زر وروان یم. ۵ نو ستاسو څهٔ مشران دې راسره لاړ
شی او کهٔ د هغهٔ خلاف څهٔ غلطی ثابته شی نو دعویٰ دې پرې وکړی.“ ۶ هغه هغوئ سره د لس اتهٔ ورځو نه زیات پاتې نهٔ
شو، بیا هغه قیصریه ته لاړو او په بله ورځ په عدالت کښې په خپله کُرسۍ کښېناستو او د پولوس د حاضرولو حکم یې وکړو.
۷ کله چې هغه حاضر شو نو د یروشلم نه راغلی یهودیان د هغهٔ نه راچاپېره شول او په هغهٔ یې سخت رنګارنګ اِلزامونه
ولګول، خو هغه یې ثابت نهٔ کړے شول. ۸ خو پولوس په خپلې صفائی کښې ووئیل چې، ”ما د یهودیانو د شریعت، د خُدائ د
کور یا د قیصر په خلاف څهٔ جرم هم نهٔ دے کړے.“ ۹ خو فِستوس د یهودیانو د خوشحالولو دپاره د پولوس نه تپوس وکړو

چې، ”ولې تهٔ یروشلم ته تلل غواړې چې هلته په دې مقدمه کښې زما په وړاندې پېش شې؟“ ﴿۱۰﴾ خو پولوس ووئیل چې، ”نه، زهٔ د قیصر په عدالت کښې ولاړ یم او زما مقدمه دې هم دلته پېش کړے شی. او تا ته دا ښهٔ پته ده چې ما خو د یهودیانو خلاف هیڅ جرم نهٔ دے کړے. ﴿۱۱﴾ کهٔ چرې زهٔ گناه گار یم او داسې څهٔ جرم مې کړے وی چې د مرگ د سزا لائق وی نو زهٔ د مرگ نه د تښتېدو کوشش نهٔ کوم. خو کهٔ چرې زما خلاف اِلزامونو کښې څهٔ حقیقت نهٔ وی نو څوک هم ما دوئ ته نهٔ شی سپارلے. زهٔ قیصر ته اپیل کوم.“ ﴿۱۲﴾ بیا فِستوس د خپلو مشرانو سره د مشورې نه پس پولوس ته جواب ورکړو چې، ”تا قیصر ته اپیل کړے دے، نو تهٔ به قیصر ته لاړ شې.“

د فِستوس د اگرپپا بادشاه سره مشوره کول

﴿۱۳﴾ د څو ورځو تېرېدو نه پس اگرپپا بادشاه او بِرنیکی قیصریه ته راغلل چې فِستوس ته هرکلے ووائی. ﴿۱۴﴾ هغوئ هلته ډېرې ورځې پاتې شول نو فِستوس د پولوس مقدمه بادشاه ته وړاندې کړه او وې وئیل چې، ”مونږ سره یو سړے دے چې فِلیکس په قېدخانه کښې پرېښے دے. ﴿۱۵﴾ کله چې زهٔ په یروشلم کښې وم نو مشرانو اِمامانو او د یهودیانو مشرانو ما ته د هغهٔ په حقله اِطلاع راکړه او د هغهٔ خلاف یې د سزا د حکم کولو سوال وکړو. ﴿۱۶﴾ ما هغوئ ته جواب ورکړو چې دا د رومیانو دستور نهٔ دے چې مجرم د هغهٔ مدعیانو ته وسپاری ترڅو چې مجرم ته د مدعیانو په مخامخ د صفائی پېش کولو موقع ورنهٔ کړی. ﴿۱۷﴾ نو کله چې هغوئ ما سره دلته راغلل نو ما وخت ضائع نهٔ کړو او په بله ورځ په عدالت کښې کښېناستم او د هغه سړی د حاضرېدو حکم مې وکړو. ﴿۱۸﴾ کله چې د هغهٔ مخالفین خبرو ته پاڅېدل نو هغوئ داسې اِلزام پېش کړو چې زما په خیال خاطر کښې ترې نه طمع هم نهٔ وه. ﴿۱۹﴾ خو د هغې په ځائ هغوئ خپل دینی بحث شروع کړو او د دوئ اختلاف په دې خبره وو چې یو مړ کس دے چې نوم یې عیسیٰ دے، خو د پولوس وینا دا ده چې هغه مړ نهٔ دے، ژوندے دے. ﴿۲۰﴾ خو کله چې زهٔ د دې مسئلې په حل پوهه نهٔ شوم نو ما ورته دا ووئیل چې کهٔ تهٔ غواړې چې یروشلم ته لاړ شې او هلته ستا مقدمه پېش کړے شی. ﴿۲۱﴾ خو پولوس اپیل وکړو چې هغه دې د قیصر د فېصلې دپاره دلته وساتلے شی، نو ما حکم وکړو چې تر هغې دې هغه دلته وساتلے شی ترڅو چې یې زهٔ قیصر ته ولېږم.“ ﴿۲۲﴾ بیا اگرپپا فِستوس ته ووئیل چې، ”زهٔ د دې سړی خبرې په خپله اورېدل غواړم،“ هغهٔ جواب ورکړو چې، ”سبا به تهٔ د هغهٔ خبرې واورې.“ ﴿۲۳﴾ نو په بله ورځ اگرپپا او بِرنیکی په شان او شوکت سره عام دربار ته راننوتل چې ورسره لوئ آفسران او د ښار خاص مشران وُو. بیا فِستوس د هغهٔ د پېشی حکم وکړو او پولوس دننه حاضر کړے شو. ﴿۲۴﴾ بیا فِستوس ووئیل چې، ”اے اگرپپا بادشاه او مونږ سره موجودو ټولو حاضرینو، تاسو دا سړے وینئ د چا په حقله چې ټولو یهودیانو دلته او په یروشلم کښې ما ته خواست کړے دے او دا چغې یې وهلې چې دے نور د ژوندی پاتې کېدو قابل نهٔ دے. ﴿۲۵﴾ خو ما ته پته ولگېده چې دهٔ داسې څهٔ نهٔ دی کړی چې ورته دې د مرگ سزا ورکړے شی. او کله چې هغهٔ قیصر اعظم ته اپیل وکړو نو ما د هغهٔ د لېږلو فېصله وکړه. ﴿۲۶﴾ خو ما سره د دهٔ په حقله څهٔ داسې پوخ اِلزام نشته چې قیصر ته یې ولیکم، نو ځکه ما دے ستاسو ټولو په وړاندې او خاص د بادشاه اگرپپا په وړاندې پېش کړو، نو چې د دهٔ تفتیش کولو نه پس زهٔ څهٔ ولیکم. ﴿۲۷﴾ ځکه چې ما ته دا نامناسب ښکاری چې د یو قېدی خلاف څهٔ ښکاره جرم نهٔ وی او هغه بادشاه ته ولېږلے شی.“

د پولوس رسول د اگرپپا بادشاه په وړاندې خپله صفائی پېش کول

۲۶ ﴿۱﴾ بیا اگرپپا پولوس ته ووئیل چې، ”تا ته د خپل ځان په حقله د خبرو کولو اجازت دے.“

بیا پولوس خپل لاس اوچت کړو او خپله صفائی یې داسې پېش کړله چې، ﴿۲﴾ ”اے اگرپپا بادشاه. زهٔ خپل ځان خوش قِسمته گڼم چې ستا په وړاندې ولاړ یم او د خپل ځان په حقله د هغه ټولو اِلزامونو صفائی پېش کوم چې یهودیانو راباندې لگولی دی. ﴿۳﴾ او خاص تهٔ د یهودیانو د رِواجونو او اختلافاتو نه ډېر ښهٔ واقف یې نو ځکه تا ته مِنت کوم چې زما خبرې په تسلی سره واوره. ﴿۴﴾ زما د ځوانئ نه زما ژوندون ټولو یهودیانو ته معلوم دے چې د شروع نه ما ژوند د خپلو خلقو سره او په یروشلم کښې تېر کړے دے. ﴿۵﴾ دوئ ما د ډېر وخت نه پېژنی او کهٔ غواړی نو دا تپوس هم کولے شی چې زهٔ یو فریسی یم کومه چې

زمونږ د مذهب د ټولو نه سخته فرقه ده. ٦ او اوس زۀ د هغه وعدې په اُميد دلته د فېصلې دپاره ولاړ يم کومه چې زمونږ د پلار نيکونو سره خُدائ پاک کړې وه. ٧ بلکې زمونږ دولس قبيلې د هغې وعدې د پوره کېدو په طمع کښې شپه او ورځ پوره په جوش او جذبې سره عبادت کوى. اے بادشاه سلامته، هم په دې وجه يهوديان په ما اِلزامونه لګوى. ٨ نو دا خلق ولې دا خبره ناممکنه ګڼى چې خُدائ پاک مړى بيا راژوندى کوى؟ ٩ خو په حقيقت کښې ما اول هم دا خبره ضرورى ګڼله چې د عيسىٰ ناصرى د نوم خلاف ډېر څۀ کارونه وکړم. ١٠ او په يروشلم کښې ما هم دغه شان وکړل، د مشرانو اِمامانو په واک او اختيار مې ډېر مقدسين قېدخانو ته واچول او کله چې به په هغوئ د مرګ فتوىٰ لګېدله نو زما رائ به هم ورسره وه. ١١ ما به په ټولو عبادتخانو کښې هغوئ ته سزا ورکوله او کوشش مې دا وو چې دوئ په دې مجبور شى چې کُفر ووائى او زۀ هغوئ ته دومره ډېر غصه وم چې د هغوئ د زورولو پسې به نورو مُلکونو او ښارونو ته هم تلم.

د پولوس رسول د ايمان راوړلو بيان

١٢ دغسې په دې سوچ سره زۀ د مشرانو اِمامانو په اختيار او حکم د دمشق په سفر روان وم. ١٣ نو اے بادشاه سلامت، کله چې زۀ په غرمه کښې په لاره روان وم نو ما د آسمان نه يوه رڼا وليدله چې د نمر نه هم زياته تېزه وه، دا زما او زما د ملګرو نه ګېرچاپېره وځلېده. ١٤ کله چې مونږ ټول په زمکه پرېوتلو نو ما په عبرانىٔ ژبه کښې يو آواز واورېدلو چې ما ته يې داسې ووئيل چې، "ساؤله، ساؤله، تۀ ما ولې زوروې؟ موږى ته لته ورکول به تا ته ګران پرېوځى." ١٥ ما جواب ورکړو چې، "مالِکه، تۀ څوک يې؟" بيا هغۀ ما ته وفرمائيل چې، "زۀ عيسىٰ ناصرى يم چې تۀ يې زوروې. ١٦ خو اوس پاڅه، او نېغ په خپلو پښو ودرېږه. زۀ د دې دپاره تا ته ښکاره شوم چې تا خپل خِدمتګار او ګواه مقرر کړم. او چې دُنيا ته تۀ د دې څيزونو ګواهى ورکړې کوم چې تا وليدل او څۀ چې به وروستو زۀ تا ته ښکاره کړم. ١٧ زۀ به تا د خپلو خلقو او د غېريهوديانو نه بچ کړم، چا ته چې زۀ تا لېږم ١٨ چې د هغوئ سترګې کولاو کړې، او هغوئ د تيارې نه رڼا ته او د شېطان د اختيار نه خُدائ پاک ته راواړوې، چې هغوئ ته د ګناهونو نه معافى مِلاو شى. او د هغوئ سره ورته ځائ مِلاو شى څوک چې په ما د ايمان راوړلو په وسيله مقدس شوى دى."

د پولوس رسول د يهوديانو او د غېريهوديانو په وړاندې ګواهى ورکول

١٩ نو ځکه اے اګريپا بادشاه، زۀ د دې آسمانى رويا نه نافرمانه نۀ شوم. ٢٠ زۀ د ټولو نه اول د دمشق اوسېدونکو ته راغلم او بيا يروشلم ته لاړم او د يهوديه ټولې علاقې او غېريهوديانو ته مې هم دا اعلان وکړو چې دوئ دې توبه ګار شى او خُدائ پاک ته دې رجوع وکړى. او داسې عملونه دې وکړى چې د دوئ توبه ترې ښکاره شى. ٢١ په دغه وجه يهوديانو زۀ د خُدائ په کور کښې ونيولم او زما د وژلو کوشش يې وکړو. ٢٢ خو تر ننه پورې خُدائ پاک زما مل دے، نو ځکه زۀ دلته ستاسو په وړاندې ولاړ يم او لويو او وړو ته دا ګواهى ورکوم د څۀ چې نبيانو او موسىٰ پېشګوئې کړې ده، د دې نه بغېر نور څۀ نۀ وايم، ٢٣ يعنې دا چې مسيح به ضرور سختې وزغمى او هغه به د مړو نه اول بيا راژوندے شى، او په داسې کولو سره به هغه زمونږ خلقو او غېريهوديانو دواړو ته د رڼا اِعلان وکړى."

د پولوس رسول اګريپا ته د ايمان راوړلو اپيل

٢٤ لا پولوس په خپله صفائى کښې خبرې کولې چې فِستوس په اوچت آواز ووئيل چې، "پولوسه، تۀ ليونے يې، ستا ډېر عِلم تۀ ليونے کړے يې." ٢٥ خو پولوس ووئيل چې، "اے معزز فِستوسه، زۀ ليونے نۀ يم، څۀ چې زۀ وايم هغه د اعتماد قابل او رښتيا دى. ٢٦ بادشاه په دغه خبرو ښۀ خبر دے او هغۀ سره زۀ په زړۀ ورتيا خبرې کوم. زۀ دا يقين ساتم چې دا واقعې د هغۀ نه پټې نۀ دى، ځکه چې دا څۀ پټه واقعه نۀ ده. ٢٧ نو اے اګريپا بادشاه، ولې تۀ په نبيانو ايمان ساتې؟ ما ته پته ده چې ستا په هغوئ ايمان شته." ٢٨ اګريپا پولوس ته ووئيل چې، "په لږ وخت کښې به تۀ ما قائل کړې چې عيسائى شم؟" ٢٩ پولوس جواب ورکړو چې، "زر يا وروستو، زۀ د خُدايه دا دُعا کوم چې نۀ يواځې تۀ بلکې هغوئ ټول چې نن زما خبرې اورى، هغوئ دې بغېر د

زولنو نه زما په شان شی." ۳۰ بیا بادشاه او هغهٔ سره گورنر، او بِرنیکی او خوک چې ورسره ناست وو هغوئ پاځېدل. ۳۱ او چې هغوئ تلل نو یو بل ته هغوئ ووئیل چې، "دې سړی داسې څهٔ کار نهٔ دے کړے چې د مرگ یا د قېد لائق وی." ۳۲ خو اگرپیا فِستوس ته ووئیل چې، "کهٔ دې سړی قیصر ته اپیل نهٔ وے کړے نو دے آزادېدے شو."

د پولوس رسول روم طرف ته سفر

۲۷ ۱ کله چې دا فیصله وشوه چې مونږ به اِټلی ته په سمندری جهاز کښې ځو نو پولوس او څهٔ نور قېديان د قیصر د پلټنې یو صوبه دار یولیوس ته وسپارلے شول. ۲ بیا مونږ د ادرمتیم ښار په یوه کشتۍ کښې کښېناستو چې د آسیه د صوبې بندرگاهو ته تلو او په سمندر کښې روان شُو. زمونږ په ملگرو کښې د تِسالونیکیه یو مِکدونی سړے وو چې نوم یې اریسترخوس وو. ۳ په بله ورځ مونږ په صیدا کښې کوز شُو او یولیوس ډېر په مهربانۍ پولوس ته اجازت ورکړو چې خپلو دوستانو ته ورشی نو چې هغوئ د هغهٔ ضرورتونه پوره کړی. ۴ چې د هلته نه روان شُو نو په سمندر کښې د تېزې سیلۍ په وجه مونږ د قبرص د جزیرې په ژۍ ژۍ کښې لاړو ځکه چې هلته هوا کمه لگېده. ۵ د کلکیه او د پمفولیه د سمندر نه د تېرېدو نه وروستو مونږ په لکیه کښې میره نومې ښار ته راغلو. ۶ هلته صوبه دار د اسکندریه یو جهاز ومونډلو چې اِټلی ته روان وو او مونږ یې په کښې سوارهٔ کړو. ۷ تر ډېرو ورځو پورې مونږ ډېر ورو ورو تلو او کنیدوس ته په ډېر تکلیف ورسېدو. او چې هوا زمونږ مخالف وه نو مونږ د کریت په ژۍ ژۍ کښې سلموني ته لاړو. ۸ په مشکل سره مونږ د سمندر په غاړه تلو، بیا مونږ یو ځائ ته راغلو چې نوم یې ښائسته بندرگاه وه چې د لسیه ښار سره نزدې وو. ۹ اوس کافی وخت تېر شوے وو او په سمندری سفر تلل خطرناک وُو ځکه چې روژه هم تیره شوې وه. نو پولوس هغوئ ته دا مشوره ورکړه ۱۰ او وې وئیل چې، "اے عزتمندو، ما ته ښکاری چې دا سفر به خطرناک وی او دا به یو لوئ نقصان وی، نهٔ صرف د جهاز او د سامان بلکې زمونږ د ژوند تاوان به هم وی." ۱۱ خو پولوس چې څهٔ ووئیل نو صوبه دار د هغې په ځائ د ماڼکی او د جهاز د مالِک رایه زیاته بهتره وگڼله. ۱۲ ځکه چې هغه بندرگاه د ژمی د موسم د تېرولو دپاره مناسب نهٔ وه نو ډېرو خلقو د سمندر د سفر رایه خوښه کړه او اُمید یې وو چې فنیکس ته به ورسیږی او هلته به ژمے تیر کړی، دا د کریت د جزیرې یوه بندرگاه ده چې مخ یې جنوب مغرب ته او شمال مغرب ته دے.

په سمندر کښې طوفان

۱۳ کله چې د جنوب نه نرۍ هوا راوالوته نو هغوئ گُمان وکړو چې هغوئ خپل مقصد تر سره کولے شی، نو لنگر یې پورته کړو او غاړې ته نزدې د کریت په ژۍ ژۍ کښې روان شول. ۱۴ خو ډېر وخت نهٔ وو تېر شوے چې یوه طوفانی هوا د جزیرې نه راوالوته چې ورته شمال مشرقی هوا وائی. ۱۵ نو چې جهاز گېر شو او په طوفان کښې مخکښې نه شو تلے، نو مونږ ورته لاره ورکړه او هوا سره روان شُو. ۱۶ مونږ د کاوده نومې یوې ورکوټې جزیرې په ژۍ ژۍ کښې لاړو او هلته مو په مشکل سره د جهاز کِشتۍ قابو کړه. ۱۷ جهاز ته یې د خېژولو نه وروستو د حفاظت دپاره کشتۍ په پړو وتړله، بیا هغوئ په دې یرېدل چې هسې نه د سرتیس په شگو کښې ونښلی، نو هغوئ سمندر ته لنگر ورکوز کړو او جهاز یې د هوا په مخ روان کړو. ۱۸ په بله ورځ چې ډېر سخت طوفان وو نو هغوئ د جهاز نه بوج کمولو دپاره سامان غورزول شروع کړل. ۱۹ او په دریمه ورځ یې د جهاز آوزار په خپلو لاسونو وغورزولو. ۲۰ کله چې تر ډېرو ورځو، نهٔ نمر ښکارېدو او نهٔ ستوری، بلکې سخت طوفان چلېدو نو آخر زمونږ د بچ کېدو ټول اُمید هم ختم شو. ۲۱ هغوئ د ډېرو ورځو نه بېخوراکه وُو، نو پولوس د هغوئ په مینځ کښې ودرېدو او وې وئیل چې، "اے عزتمندو، تاسو ته په کار وو چې د کریت نه د سفر د نهٔ کولو په حقله زما خبره مو منلے وے، نو د دې نقصان او تاوان نه به بچ شوی وئ. ۲۲ خو اوس زهٔ درته نصیحت کوم چې زړونه مهٔ بائیلئ ځکه چې په تاسو کښې به هیڅ څوک هم مړ نهٔ شی خو صرف جهاز به غرق شی. ۲۳ ځکه چې بیگاه د هغه خُدائ پاک د چا چې زهٔ یم او د چا چې زهٔ عبادت کوم، د هغهٔ یوه فرښته ما سره ودرېده ۲۴ او هغې راته ووئیل چې پولوسه، یرېږه مه، تهٔ ضرور د قیصر په وړاندې ودرېږه، او څوک چې تا سره په جهاز کښې دی، خُدائ پاک به ستا د خاطره هغوئ بچ کړی. ۲۵ نو اے سړو، خپله حوصله په ځائ

کړئ. ځکه چې زما په خُدائ پاک ايمان دے چې څنګه چې ما ته وئيلے شوی دی، بلکل هم داسې به وشی. ۲۶ خو مونږ به
ضرور د يوې جزيرې په غاړه وغورزولے شُو.“ ۲۷ کله چې څوارلسمه شپه راغله او مونږ لا د ادريه په سمندر کښې په جهاز
کښې يو خوا بل خوا روان وُو چې په نيمه شپه د جهاز ماڼکيانو دا محسوسه کړه چې زمکه رانزدې کيږی، ۲۸ نو هغوئ اندازه
واخسته او ژوروالے يې څلويښت ګزه وختلو. او لږ ساعت پس يې چې بيا اندازه واخسته نو دېرش ګزه وه. ۲۹ هغوئ يرېدل
چې هسې نۀ چې جهاز د ګټانو سره ډغره وخوری، نو د شا طرف نه هغوئ څلور لنګرونه واچول او د سحر کېدو دپاره يې دُعا
وکړه. ۳۰ خو ماڼکيانو د جهاز نه د تښتېدلو کوشش کولو. هغوئ د جهاز نه کِشتی سمندر ته کوزه کړه او بهانه يې وکړه چې
مونږ د جهاز د څوکې نه لنګرونه اچوو. ۳۱ نو پولوس صوبه دار او سپاهيانو ته ووئيل چې، ”کۀ دا سړی په جهاز کښې پاتې نۀ
شی نو په تاسو کښې به يو کس هم بچ نۀ شی.“ ۳۲ نو سپاهيانو د کِشتۍ پړی پرېکړل او کولاو يې پرېښودله چې ځی. ۳۳ د
سحر کېدو نه لږ وړاندې پولوس ټولو ته منت وکړو چې څۀ وخورئ. هغۀ ووئيل چې، ”د تېرو څوارلسو ورځو نه تاسو په شک
کښې وئ او بېخوراکه وئ او تاسو هيڅ هم نۀ دی خوړلی. ۳۴ نو ځکه زۀ تاسو ته خواست کوم چې څۀ لږ خوراک وخورئ،
ځکه چې دا ستاسو د ژوندی پاتې کېدو دپاره اهم دی، او ستاسو د سرونو نه به يو وېښتۀ قدرې هم ورک نۀ شی.“ ۳۵ د دې
وينا نه وروستو هغۀ روټۍ راواخستله او د هغوئ ټولو په وړاندې يې د خُدائ پاک شُکر پرې ووئيلو، هغۀ دا ماته کړه او په
خوراک يې لاس پورې کړو. ۳۶ بيا هغوئ ټول زړور شول او په خپله يې خوراک وکړو. ۳۷ مونږ ټول په جهاز کښې دوه سوه
شپږ اويا کسان وُو. ۳۸ هغوئ د مړېدلو نه وروستو د جهاز د وزن سپکولو دپاره غنم سمندر ته ورګزار کړل.

د جهاز تباه کېدل

۳۹ کله چې ورځ شوه نو هغوئ زمکه ونۀ پېژنده خو د خليج غاړه يې په نظر شوه، نو هغوئ فېصله وکړه چې کۀ کېدے شی نو
په دې به جهاز وخېژوُو. ۴۰ نو هغوئ د لنګر پړی پرې کړل او په سمندر کښې يې پرېښودل. او هم په هغه وخت هغوئ د جهاز
د چپُو پړی سست کړل او مخکښې بادبان يې باد ته وخېژولو او هغوئ د غاړې طرف ته جهاز روان کړو. ۴۱ خو بيا جهاز
شګلن ځائ ته ورسېدو او په زمکه ولګېدلو. د جهاز مخکښې حِصه ولګېده او انښتې پاتې شوه خو وروستونۍ حِصه يې د چپو په
زور ماته شوه. ۴۲ نو د سپاهيانو اراده دا وه چې قېديان به ووژنو هسې نه چې په لامبو وهلو وتښتی. ۴۳ خو صوبه دار
غوښتل چې پولوس بچ کړی او هغوئ يې له دې صلاح نه منع کړل. هغۀ حُکم ورکړو چې هر چا له چې لامبو ورځی هغه دې اول
سمندر ته ټوپ کړی او وچې ته دې ځان ورسوی. ۴۴ او نور به ورپسې، څۀ په تختو او څۀ د جهاز په ټوټو ځی. او دغه شان
ټول په خير سره وچې ته ورسېدل.

پولوس رسول د مالټا په جزيره کښې

۲۸ ۱ هلته په خير خيريت سره د رسېدو نه پس مونږ ته دا پته ولګېده چې د دې جزيرې نامه مالټا ده. ۲ د جزيرې
اوسېدونکو مونږ ته خپله ډېره مهربانی وښودله. ځکه چې باران شروع شوے وو او يخنی وه نو مونږ ته يې اور بل کړو او ټولو ته
يې تود هرکلے ووئيلو. ۳ نو پولوس د لرګو يوه ګېډۍ راجمع کړې وه او هغه يې په اور واچوله نو د اور د تاو په وجه د هغې
نه يو زهريله مار راووتو او هغه يې په لاس وچيچلو. ۴ کله چې د جزيرې خلقو د هغۀ د لاس نه مار ځوړند وليدو نو يو بل ته
يې ووئيل چې، ”دا سړے به خامخا يو قاتل وی، هغۀ کۀ څۀ هم خپل ځان د سمندر نه بچ کړو خو خُدائ پاک د هغۀ نه بدل
واخستو او هغه يې داسې پرې نۀ ښودلو.“ ۵ خو پولوس مار اور ته وغورزولو او څۀ نقصان ورته ونۀ رسېدلو. ۶ هغوئ دا
ګُمان کولو چې هغه به وپړسيږی او سمدستی به مړ شی، خو د ډېرې شيبې د اِنتظار نه پس هغوئ وليدل چې په هغۀ هيڅ اثر ونۀ
شو نو هغوئ خپل خيال بدل کړو او وې وئيل چې، ”دا هم يو خُدائ دے.“ ۷ د دغه ځائ په خوا او شا کښې د دغه جزيرې د
حاکِم زمکې وې چې نوم يې پوبليوس وو. هغۀ مونږ خپل کور ته بوتلو او درې ورځې يې ډېر په درناوی مېلمانۀ کړو. ۸ چې
کله د پوبليوس پلار د تبې او د دستونو په وجه په کټ بيمار پروت وو، نو پولوس هغۀ له ورغلو، دُعا يې ورته وکړله، خپل لاس
يې پرې کېښودو او شفا يې ورکړه. ۹ نو د دې واقعې نه پس د جزيرې نور بيماران هم راغلل او هغوئ روغ شول. ۱۰ هغوئ

مونږ ته په ډالئ راکولو ډېر عزت راکړو او څۀ وخت چې مونږ رخصتېدو نو هغوئ د ضرورت ټول څيزونه زمونږ دپاره په جهاز
کښې کېښودل.

د پولوس رسول روم ته رارسېدل

(۱۱) د درېو مياشتو نه پس مونږ په هغه سمندری جهاز کښې روان شُو چې ژمے يې په دې جزيره کښې تير کړے وو، او دا د
اسکندريه جهاز وو چې د هغې په مخامخ څوکه د جوړه معبودانو کاسټر او پولکس نښې جوړې وې. (۱۲) مونږ په سرکوسه ښار
کښې کوز شُو او هلته مو درې ورځې تېرې کړې. (۱۳) بيا د هغه ځائ نه روان شُو او په جهاز کښې ريګيوم ته لاړو او بيا يوه
ورځ پس جنوبی بادونه شروع شُو او په دويمه ورځ مونږ د پوتيلی بندرګاه ته راورسېدو. (۱۴) هلته مونږ څۀ ايمانداران وروڼه
موندل او هغوئ مونږ ته دعوت راکړو چې هغوئ سره يوه هفته ايسار شُو. او دغه شان مونږ روم ته راغلو. (۱۵) د هغه ځائ
وروڼو چې زمونږ د راتلو خبر واورېدو نو هغوئ مونږ سره مِلاوېدو له د اپيوس تر بازاره او د درېو سرايونو چوک پورې راغلل.
کله چې پولوس هغوئ وليدل نو هغۀ د خُدائ پاک شُکر وويستو او ډاډه شو. (۱۶) کله چې مونږ روم ته ورننوتو نو پولوس ته د
يواځې اوسېدو اجازت مِلاو شو او يو سپاهی د هغۀ د څوکيدارئ دپاره مقرر کړے شو.

په روم کښې پولوس رسول او يهودی مشران

(۱۷) درې ورځې پس هغۀ د هغه ځائ يهوديانو مشران راوبلل. کله چې هغوئ راټول شول نو هغۀ ورته ووئيل چې، ”اے زما
وروڼو، ما چرې هم د خپلو خلقو خِلاف کار نۀ دے کړے او نۀ مې د خپلو پلار نيکونو لار پرېښې ده، خو بيا هم زۀ په يروشلم
کښې قېد کړے شوم او د روميانو لاس ته وسپارلے شوم. (۱۸) کله چې هغوئ زما تحقيقات وکړل نو روميانو غوښتل چې ما
آزاد کړی ځکه چې زما په مقدمه کښې ما ته د مرګ د سزا د ورکولو هيڅ وجه نۀ وه. (۱۹) خو کله چې يهوديانو دا ونۀ منله، نو
زۀ مجبور شوم چې قيصر ته اپيل وکړم، اګر کۀ زۀ د خپل قوم خلاف څۀ اِلزام نۀ لګوم. (۲۰) دغه وجه ده چې ما دا غوښتل چې
تاسو ووينم او خبرې درسره وکړم چې زۀ د هغه چا په خاطر په زنځيرونو کښې تړلے شوے يم چې بنی اِسرائيل د هغۀ په طمع
دی.“ (۲۱) هغوئ جواب ورکړو چې، ”مونږ ته د يهوديه نه هيڅ داسې خط نۀ دے راغلے او نۀ څوک زمونږ ورور د دې اِطلاع
راکولو دپاره دلته راغلے دے چې ستا په حقله يې بد وئيلی وی. (۲۲) خو مونږ ستا نه اورېدل غواړو چې ستا څۀ خيال دے،
ځکه چې مونږ ته پته ده چې هر چرته د دې فرقې خلاف خبرې کيږی.“ (۲۳) هغوئ د هغۀ سره د وخت مقررولو نه وروستو په
ګڼ شمېر کښې د هغۀ کور ته راغلل. هغوئ ته د سحر نه تر ماښامه پورې هغۀ د خُدائ پاک بادشاهی بيان کړه او ګواهی يې
ورکړه او دا کوشش يې وکړو چې د موسیٰ د شريعت او د نبيانو د صحيفو دواړو نه هغوئ د عيسیٰ په حقله قائل کړی. (۲۴)
ځينې خو د هغۀ په وينا سره قائل شول خو ځينو په هغۀ باور ونۀ کړو. (۲۵) نو د هغوئ په مينځ کښې بې‌اتفاقی راغله کله چې
هغۀ يوه خبره وکړه نو هغوئ روان شول. نو د پولوس هغه خبره دا وه چې، ”د يشعياه نبی په وسيله روحُ القُدس ستاسو پلار
نيکونو ته ښۀ وئيلی وُو چې، (۲۶) ”دې خلقو له ورشه او ورته ووايه، تاسو به يې په خپلو غوږونو واورئ خو پوهه به پرې نۀ شئ،
تاسو به يې په خپلو سترګو ووينئ خو او به پرې نۀ رسېږئ. (۲۷) ځکه چې د دې اُمت زړونه سخت شوی دی، او په مشکله سره
خبرې ته غوږ ږدی او سترګې يې پټې کړې دی. هسې نه چې هغوئ په خپلو غوږونو واوری او په خپلو سترګو ووينی او خپل
زړونه نرم کړی او ما ته واپس راوګرځی او زۀ هغوئ روغ کړم.“ (۲۸)-(۲۹) پرېږدئ چې تاسو ته پته ولګی چې د خُدائ پاک دا
خلاصون غېريهوديانو ته رالېږلے شوے دے او هغوئ به ورته غوږ نيسی.“ (۳۰) نو هغه هلته پوره دوه کاله په خپله خرچه
اوسېدو او هر هغه چا ته به يې هرکلے وئيلو، څوک چې به هغۀ له راتلل. (۳۱) او هغۀ د خُدائ پاک د بادشاهئ بيان کولو او د
مالِک عيسیٰ مسيح په حقله يې په زړۀ ورتيا او بغېر د څۀ پابندئ تعليم ورکولو.